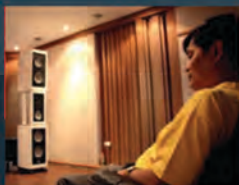

Piyanas's Elegant Hi-End Systems Vol.3

Interviewed by

อ.วิจิตร บุญชู The Wave Magazine

หลังจากผ่านประสบการณ์ในตลาดเครื่องเสียง Hi-End มานานหลายปี ทำให้ผมและทีมงานปิยะนัสเข้าใจถึงธรรมชาติและแนวทางของเครื่องเสียง Hi-End อย่างถึงแก่น

การจะเล่นเครื่องเสียงให้ประสบความสำเร็จนั้น มีสองส่วนคือ หนึ่งเครื่องต้องดีและสองต้องปรุงให้เป็น

ผมบอกเสมอว่าการเล่นเครื่องเสียง เปรียบเสมือน การทำอาหาร เครื่องเสียงคุณภาพสูงก็คือวัตถุดิบทำอาหารชั้นดี การจะดึงรสชาติออกมานั้นต้องอาศัยพ่อครัวชั้นเลิศที่เข้าใจวิธีการปรุงและเข้าถึงรสชาติที่แท้จริง

ถ้าปรุงออกมาแล้วเค็มไปนิดหรือหวานไปหน่อยก็หมดอร่อยเสียแล้ว

เครื่องเสียง Hi-End ก็เช่นเดียวกัน เพียงแค่เครื่องเสียงที่ให้คุณภาพเสียงเป็นเลิศ ยังไม่เพียงพอ สิ่งสำคัญคือคนปรุงเสียงที่เข้าใจและรู้จริง นั่นละถึงจะได้เสียงที่กลมกล่อม

บทพิสูจน์ของความรู้และความเข้าใจในเรื่องของเครื่องเสียง Hi-End คือจุดเริ่มต้น ของงาน “Isophon Ensemble Charity Concert” งานแสดงเครื่องเสียง Hi-End ครั้งแรกของโลก ที่จัดในคอนเสิร์ตฮอลล์ประชันกับวง Percussion , Piano Solo และ Opera Voice จากนักดนตรีมืออาชีพจริงๆ

เป็นที่ยอมรับว่าเสียงจากเครื่องเสียง Hi-End ของปิยะนัสในวันนั้นใกล้เคียงกับดนตรีสดมากเหลือเกิน

ถึงแม้ว่าแนวทางเราจะถูกต้องมากเพียงไร แต่ความสำเร็จของปิยะนัสในช่วงหลายปีที่ผ่านมาั้นจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าปราศจากจากแรงสนับสนุนจาก ลูกค้าหลายท่าน ที่มั่นใจและเชื่อใจ ก้าวไปบนเส้นทางนี้ด้วยกัน

จากลูกค้ากลายเป็นเพื่อนเป็นพี่เป็นน้อง เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน

ทุกครั้งที่ได้เห็นรอยยิ้มที่มีความสุข ได้ฟังความรู้สึกตื่นเต้นถึงเสียงที่ท่านได้ยิน ได้สัมผัสถึงความภูมิใจในสีหน้าและแววตาของท่านทั้งหลายเหล่านี้ นี่คือการความสุขที่สุดของคนขายเครื่องเสียง

สุดท้ายนี้ ผมต้องขอขอบพระคุณ อ.วิจิตร บุญชู บรรณาธิการบริหาร นิตยสาร Wave Magazine เป็นอย่างสูงที่ท่านเสียสละเวลาเดินทางไปสัมภาษณ์ พูดคุยด้วยตัวของท่านเอง และอนุญาตให้ทางทีมงานปิยะนัสรวบรวมมาเป็นหนังสือฉบับพิเศษเล่มนี้

เครื่องเสียง Hi-End เล่นไม่ยาก ถ้ามีคนแนะนำที่รู้จริง เมื่อไรที่ท่านพร้อมจะมอบชุดเครื่องเสียงดีๆ เป็นความสุขให้กับตัวท่านและครอบครัว ผมและทีมงานขออาสาให้คำแนะนำท่านอย่างกัลยาณมิตรที่ดี เพื่อให้ท่านประสบความสำเร็จในการเล่นเครื่องเสียงอย่างมีความสุข

ชัยวัฒน์ จงพัฒนากิจเรือง
ผู้บริหาร ปิยะนัส อิเล็กทรอนิกส์ กรุ๊ปส์ จำกัด

VINYL IN MY LIFE

ผมรู้อยู่แล้วว่ามันมีเครื่องเล่นแผ่นเสียง แล้วผมรู้ว่าแผ่นไวนิลเป็นอนาล็อก
คือจริงๆ ผมชอบอนาล็อกมาก เป็นคนอนาล็อกมาก่อนยุคดิจิทัล
ก็เลยชอบเสียงของไวนิล ให้ความรู้สึกที่อบอุ่นดี

คุณณัฐพล สิริภัทรวงษ์
ผู้จัดการฝ่ายการผลิตคลังสินค้าและโลจิสติกส์
บริษัท ออสสิริส จำกัด

ใกล้เหลือเกิน แค่อีเอ็มนี้เอง จากร้านปิยะนัส สาขาซอย 101/1 ไม่กี่ร้อยเมตร เราได้รับการนำทางจากทีมงาน พาชอกแซกไปตามซอยเล็กๆ เพียงไม่นาน ก็มาถึงสถานที่สงบ เงียบสงัด บนผืนดินที่มีบ้านปลูกสร้างอยู่ร่วมกันถึงสี่หลัง สรรพสิ่งรอบกายเหมือนหยุดนิ่ง และมีความเขียวชอุ่มเป็นฉากหลัง เมื่อชายหนุ่มร่างสูงโปร่งเดินมาทักทายและเปิดประตูรั้วบ้าน เราสัมผัสซึ่งไมตรีและความเป็นกันเองได้ในทันที

ต่อจากนั้นคือวินาทีที่เราได้รับความรู้สึกที่แตกต่างไปจากบรรยากาศจ่อแฉ บนถนนหลวงซอย 101/1 อย่างสิ้นเชิง ในบ้านอบอุ่นและสบายๆ เริ่มสนทนากันไปเรื่อยๆ อย่างไม่เร่งร้อน สรรพสำเนียงที่เอื้อนเอ่ยแต่ละประโยคของชายหนุ่มล้นเกินใจเราได้ตลอดเวลา

ด้วยหัวใจที่เด็ดเดี่ยวและปรัชญาชีวิตของเขาคนนี้ ที่เราอยากคิดว่าเป็นคือแนวคิด **วิภาษวิธี** ที่ทำให้หนุ่มสถาปนิก ภัฐพล สิริภัทรวณิช ที่ดูจะหัวสมัยใหม่ กลับกลายเป็นคนใช้เหตุผลตลอดระยะเวลาหลายปีนับแต่กำเนิดคำถามแรกๆ ให้ตัวเองว่าคนเราเกิดมาทำไม ใครเป็นคนสร้าง แม้แต่รถยนต์ก็มีองคาพยพที่มากมายหลายหลากชิ้นส่วนที่จะทำให้มันเป็นยานพาหนะได้ คนเรามีเป็นยิ่งกว่านั้นหรือ?

เมื่อครั้งที่เขาเริ่มติดใจการออกกำลังกายด้วยจักรยานคันโปรด ไปในหลายๆ สถานที่ พบว่า ร่างกายฟิตมากๆ ตรวจเช็คสุขภาพเรียกว่าผลที่ได้เกินร้อย แม้แต่คุณหมอยังชมเปาะ แต่สิ่งที่ติดค้างในใจตลอดทั้งกับตัวเองและแฟนสาวก็คือ ทำไมไม่เลิกสูบบุหรี่เสียที? มันเป็นอีกสิ่งเดียวเท่านั้นที่คิดได้ว่ายังเป็นจุดบอดของชีวิต

เมื่อรู้เช่นนั้นแล้ว เขาจึงได้ตัดสินใจแบบเฉียบพลัน เลิกมันทันทีโดยไม่รีรอ

เมื่อมาคำนึงในเรื่องนี้ เราจะพบถึงการถามตัวเอง ว่าจะอะไรเป็นอะไร ควรทำ ไม่ทำอย่างไร ย่อมแน่นอนตรง และได้ผลกว่าให้คนอื่นมา้าเตือนและร้องขอ อันที่จริงกระบวนการ **วิภาษวิธี** ที่เกริ่นไว้นั้นก็คือ การดำเนินอภิปรายโต้แย้งด้วยกระบวนการทางความคิดไปสู่การรู้แจ้งถึงข้อกำหนดของเหตุผล อันมีสองรูปแบบคือ เพื่อปฏิเสธแนวคิดอื่น ดังนั้นต้องคิดในทางหักล้าง หรือสองแสดงจุดยืนในการนำเสนอ โดยพยายามหาบทสรุปในแบบสังเคราะห์

เมื่อหาเหตุผลว่าสูบบุหรี่ ให้คุณอย่างไรกับร่างกายไม่ได้ ก็เลิกไปแค่นั้นเอง แส่นจะง่ายดาย

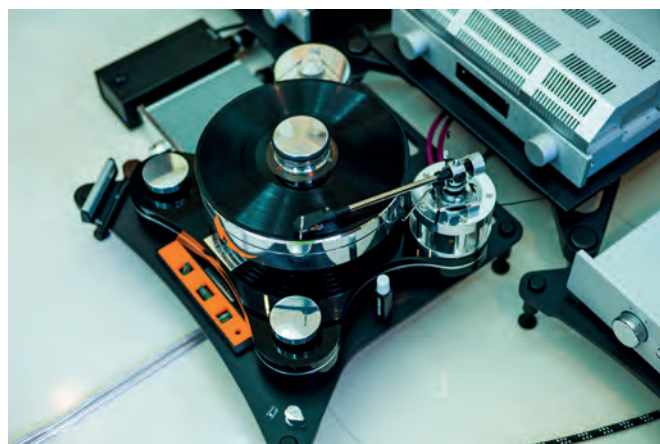
การเล่นเครื่องเสียงของคุณโจ้ ภัฐพล ก็ย่อมจะใช้ทั้งตรรกะ และวิธีการไม่ต่างกัน คำว่าวิภาษวิธีนั้น มีปราชญ์โบราณคิดเอาไว้เพื่อใช้แก้ความเห็นของบุคคลที่ตั้งคำถามในเรื่องที่ตอบไม่ได้ เพื่อมุ่งสู่ความจริง มิใช่มีชีวิตอยู่เพื่อรับใช้เหตุผล การที่เราได้สนทนากับคุณภัฐพล หรือ โจ้ นานนับชั่วโมง จึงค่อนข้างเชื่อว่า บุรุษผู้นี้ ทั้งเนื้อทั้งตัวคือ เหตุผลที่ทรงมาจนไร้สิ้นซึ่งความสงสัยแล้ว

การที่ได้มาเล่นเครื่องเสียงนั้น เสมือนพิสูจน์ความกล้า และความความต้องการที่เป็นจริงของตัวเอง ในอดีตอาจจะมีส่วนเพราะได้เคยเห็นคุณพ่อเล่นชุดโฮมเธียเตอร์มาตั้งแต่เยาว์วัย แต่เมื่อเติบโตใหญ่ การขยายหนทางไปสู่การเล่นดนตรี จำต้องเครื่องดนตรีอย่างจริงจัง ทำให้เข้าถึงแนวคิดและปรัชญาในการเล่นเครื่องเสียง “แบบเป็นแนวทางของตนเอง” ขึ้นมา

ก่อนเสพติดกับเครื่องเสียง ย่อมมีที่มาที่ไป “ต้องบอกว่าเพราะคุณพ่อเริ่มเล่นเครื่องเสียง เป็นเหตุการณ์ฝังใจมาตั้งแต่ชั้นประถม เท่าที่ผมจำความได้ ก็มีชุดโฮมเธียเตอร์เรียบร้อยแล้ว มาเริ่มเล่นจริงๆ จังๆ เมื่อ 2-3 ปีที่แล้ว เพราะอยากเล่น”

เมื่อกล่าวถึงจุดเริ่มต้น คุณโจ้อธิบายได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง ถึงการศึกษาหาความรู้จากหลายๆ ที่มา ประมวลเป็นเหตุและผล แต่แล้วก็มาตกผลึกที่ ปิยะนัส ด้วยเหตุผลสองประการที่แทบไม่น่าเชื่อ หนึ่งคือเรื่องของจังหวะเวลาที่เหมาะสมที่ทุกคนมอเข้ามา สองคือการบริการของผู้ขายที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิงจากรูปแบบเดิมๆ

“ต้องบอกอย่างนี้ครับ ก่อนที่จะเจอปิยะนัสผมไปเริ่มเล่นที่อื่นมาก่อน ตอนนั้นคือผมจะหารีซีฟเวอร์สักเครื่องหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นผมไปหาทั้งออนเกียว เเดนอน หาหลายที่เหมือนกัน แต่ว่าร้านเครื่องเสียงทั่วประเทศปิด 2 หุ่มน คนทำงานเลิกงานหกโมง หรือหุ่มนึง กว่าจะไปถึงร้านค้าก็ปิดกันหมดแล้ว”

เป็นเรื่องที่ดูจะเล็กน้อย แต่จริงๆ กลับเป็นเรื่องสำคัญมาก คนเราเมื่อต้องการ กลับหาสิ่งที่ต้องการไม่ได้ ก็เพราะเหตุง่ายๆ คือ ไม่ใช่เวลาเปิดทำการของร้านค้าแค่นั้นเองหรือ?

“ลองคิดดูแล้วผมทำเงินสดไปด้วยนะ ประมาณ 2 หมื่นกว่าบาท แต่ร้านปิด ผมบอกว่าผมจ่ายเงินสดด้วยนะ ผมยกเครื่องมาเลยได้ไหม ร้านนั้นเค้าบอกว่าไม่ได้ ร้านปิดแล้ว ผมรู้สึกหงุดหงิด สุดท้ายมาเจอร้านปิยะนัส ต้องบอกเลยว่าเขาเทคแคร์ดี พุดดี มีความแตกต่างจากร้านเครื่องเสียงทั่วไป ก็เลยเป็นจุดเริ่มต้นตั้งแต่นั้นมา”

แน่นอนในฐานะคนที่พัฒนาตัวเองอยู่ตลอดเวลา คิดหาเหตุผลเสมอ แถมยังเป็นนักดนตรีที่คุ้นเคยกับเสียงที่ตัวเองรักมาตลอดชีวิต เครื่องเสียงชุดต่อมาจึงถูกปรับเปลี่ยน และขยายขยายขึ้นไปอีก

“ตอนแรกใช้ชุดโฮมเล่นก่อนแล้วรู้สึกว่ามันไม่สุด อันนี้ผมรู้สึกเองนะครับ แล้วผมก็ไปที่ร้านปิยะนัส มีการคุยกันหลายครั้ง เขาให้ความรู้ดีครับ และเว็บไซต์เขาให้ความรู้ดีมาก คนที่อยากเริ่มเล่นแล้วเข้าไปในเว็บบอร์ดของ www.pinyanas.com ผมว่าอ่านไปสักอาทิตย์หนึ่ง รับรองจะเริ่มอยากเล่น และมีข้อมูลมากขึ้น ผมใช้เวลาสักเดือนกว่า สองเดือนถึงขยับจากโฮมเธียเตอร์ไปเล่น 2 แชนแนล ชุดแรกที่ผมเล่นน่าจะเป็น MOON 220i แล้วก็โปรแอสทูตือ 115”

สำหรับคุณโจแล้ว แม้ว่าจะได้รับข้อมูลหลากหลาย แต่การตัดสินใจใดๆ มักเป็นวิธีที่เขาคิดกรองด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล ขอเพียงผู้ชายผู้จำหน่ายมีสิ่งที่สนองได้ หรือสามารถอธิบายได้ถึงความดีของเครื่องเสียงนั้นๆ ก็จะเป็นที่ยอมรับได้ไม่ยาก และที่สุด หู คือเพื่อนคนสำคัญในการ

ตัดสินใจว่าจะอัปขึ้นไปอย่างไร ขนาดไหน ในการเลือกลำโพง ProAc นี้ ต้องถือว่าเป็นการเจาะจง ไม่ใช่แค่ได้รับคำแนะนำเท่านั้น

“จริงๆ แล้วผมศึกษามาก่อน แล้วก็ลองไปฟังที่โน่นที่นี่ สุดท้ายก็ชอบโปรแอสทูตือและปิยะนัสก็ทำสินค้าโปรแอสทูตือด้วยพอดี ก็เลยขอฟัง ตอนนั้นงบประมาณต้องพูดตรงๆ ว่ายังไม่กล้าลงมาก จากเล่นชุดโฮมเธียเตอร์เล็กๆ ขยับเป็น 2 แชนแนลหลายๆ แชนแนลก็คงไม่ใช่ ผมเลยลองชุดเล็กสุดแล้วกัน ทดลองจากเจ้าสตูดิโอก่อนจะขยับไป D1 แล้วก็ 115 แมตซ์มาเป็น Moon แล้วก็ชอบตัวนี้”

หากถามว่า ตัดสินใจเลือกนานหรือไม่ เขาตอบสั้นๆ ว่า “ไม่ครับ แต่หาข้อมูลนานกว่า ใช้เวลาในการศึกษาเยอะกว่า” นั่นหมายถึงว่าเมื่อได้รู้ทุกอย่างมาก่อนล่วงหน้าก็จะมั่นใจมากขึ้น การตัดสินใจย่อมจะรวดเร็วและแม่นยำอย่างแท้จริง และในที่สุดก็มาถึงชุดหลักในปัจจุบันคือ Octave V70 SE และ Super Black box ที่ใช้ขับขานเสียงของ ProAc D-40R ที่เป็นรุ่นตั้งพื้นสง่างามที่เราเห็นอยู่

เรื่องสำคัญอย่างมาก สำหรับการเล่นเครื่องเสียง คือการรับฟังและพื้นฐานที่ดี ซึ่งคุณโจ บอกเราว่า เขารู้สึกแปลกเหมือนกันที่ตัวเองจะมี Sense เรื่องเสียงมากเป็นพิเศษ อาจจะเพราะเรื่องของการใกล้ชิดดนตรี “ต้องบอกว่าผมมีพื้นฐานที่อยู่กับดนตรีมาตลอด ไม่รู้ว่าคนอื่นฟังออกเหมือนผมหรือไม่ อาจจะเพราะตัวเองเรียนดนตรีด้วย เรียนสถาปัตย์ด้วยในเรื่องของความสุนทรีย์ผมจะค่อนข้างจับได้ค่อนข้างง่าย”

นั่นยังไม่พอสำหรับคนช่างคิดหาเหตุผล อีกส่วนหนึ่งคือ เขาเข้าใจถึงยุคที่กำลังจะเปลี่ยนไปได้อย่างลึกซึ้งเลยทีเดียว จากประสบการณ์ของตนเองที่ต้องแกะตัวโน้ตออกมาเองด้วยสมอง สองมือ ไม่ใช้การโหลดหาต่างๆ เหมือนในยุคปัจจุบัน

“ผมเข้าใจว่ายุคนั้นกำลังเปลี่ยนจากยุคอนาล็อก เป็นยุคดิจิทัล ผมเข้าใจว่าตอนนั้นยังไม่มี HDMI ช่วงนั้นเหมือนเรื่องซอร์ซ สำหรับในการเล่นดนตรีไม่เหมือนปัจจุบัน เช่น ผมอยากเล่นเพลงนี้ คุณเสิร์ชหาเลยในอินเทอร์เน็ต ก็จะเจอคอร์ดเพลง แต่สมัยนั้นมันไม่มี ผมต้องนั่งฟังแกะคอร์ดเอง เพราะฉะนั้นในแง่สัมผัสของเสียง โทนต่างๆ มันจะจับง่ายสำหรับผมนะ”

ทว่า สิ่งที่ทำให้เราแปลกใจไม่น้อยคือ คุณโจ ใช้เครื่องเล่นแผ่นเสียงเป็นตัวหลัก ในการรับรสชาติของดนตรี

อันเนื่องมาแต่คนหนุ่มยุคปัจจุบันนั้น แทบจะไม่มีใครรู้จัก และสนใจอนาล็อกแบบนี้ แต่เขาก็เล่นในสิ่งที่ผิดแผกแตกต่างออกไป หากป้อนคำถามว่ารู้เรื่องของเจ้าไวน์ลและยุคของมันสักแค่ไหน กลับไม่ใช่ประเด็นหลัก เขาบอกว่ามันก็แค่รู้จักแต่แรกแบบผิวเผินจริงๆ ก่อนที่ไวน์ลจะเข้ามาฝังในจิตใจอย่างลึกซึ้งเป็นที่สุดท้าย

อันที่จริงคุณโจเปิดรับซอร์ซจากซีดี หรืออื่นๆ โดยไม่มีรังเกียจรังอน แต่พอได้ฟังเทิร์นเทเบิลและไวน์ล กลับเป็นสิ่งที่ติดตรึงใจอย่างที่สุด “แต่ก่อนเล่นเครื่องซีดีด้วย ผมรู้อยู่แล้วว่ามันมีเครื่องเล่นแผ่นเสียง แล้วผมรู้ว่าแผ่นไวน์ลเป็นอนาล็อก คือจริงๆ ผมชอบอนาล็อกมาก เป็นคนอนาล็อกมาก่อนยุคดิจิทัล ก็เลยชอบเสียงของไวน์ล ให้ความรู้สึกที่อบอุ่นดี”

แบรนด์แรกที่หามาเล่นคือ “หาซื้อ Thorens ตอนนั้นต้องยอมรับเลยว่ารู้จักยี่ห้อเดียวจริงๆ แล้วเราก็คิดว่ามันน่าจะโอเคที่สุด ก็คิดว่ามันสุดยอดที่สุดในโลกแล้วนะ ผมก็เลยซื้อที่ปิยะนัส น่าจะเป็นรุ่น 240” นั่นคือเรื่องราวก่อนที่จะมาจนถึงปลายทางขณะนี้คือ Transrotor Zet 3 กับอาร์มของ SME M2 หัวเข็ม Merlo Reference แบบเอ็มซีที่ให้เสียงแบบ “รักไม่เสื่อมคลาย” จริงๆ

คำพูดที่สำคัญได้บ่งบอกความคิดของคุณโจก็คือ “ทุกอย่างที่เป็นอนาล็อกผมชอบหมดเลยเพราะผมจับต้องได้ แล้วยังไปเรียนสถาปัตย์ สมัยนี้คอมพิวเตอร์หมดเลยใช้ไหมครับ งานคอมพิวเตอร์ทำยังไงมันก็ไม่สวยงามครับ สู้ทำมือไม่ได้หรอก” นั่นคือเหตุผลของคนที่ยืนยันจากภาควิชาสถาปัตยกรรม

คุณโจได้ใช้ประสบการณ์กับการเป็นลูกจ้างมาไม่กี่ปีก่อนหน้านี้ที่บริษัท ชามชาติ และปัจจุบันมาช่วยงานทางบ้าน นั่นคือการเป็นโปรดักเซอร์คำทอง การเล่นเครื่องเสียงชุดนี้ เป็นความสุขที่สุด นอกเหนือไปจากการออกกำลังกาย ด้วยจักรยานไปในหลายหนแห่ง เขาสรุปให้เราได้รับรู้อย่างสั้นๆ และเรียบง่ายว่า ความสุขของเขาเป็นเช่นไร

ในขณะที่สนทนาออกรสชาติเราเหลือบมองดู พื้นที่ส่วนหนึ่งของบ้านคืออัครสถานของเครื่องเสียงฟังเพลงชุดหลัก และชุดโฮมเธียเตอร์ที่ล้อมกันอยู่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย มีครบกระทั้ง ระบบคาราโอเกะสำหรับคนพิเศษบางคน

“เครื่องเสียงมันเป็นความสุขของคนรอบข้างด้วยครับ เพราะว่าเราไม่ได้เล่นคนเดียว ผมมีเพื่อน มีแฟนด้วย ชุดพวกนี้ถ้าผมลงแล้วเล่นคนเดียว อาจจะดูหนักกับเครื่องเสียงอย่างเดียวก็ได้ ไม่ต้องมีคาราโอเกะ แต่บังเอิญว่าผมอยากให้แฟนผมรู้จักกับเสียงไปด้วย ผมก็เลยซื้อคาราโอเกะมาผสมผสานเข้าไปในพื้นที่เดียวกัน มันเป็นจุดรวมที่ทุกคนเอ็นจอยไลฟ์โดยแท้”

“ผมฟังครั้งแรกผมน้ำตาไหลเลยนะ ตอนที่บอกว่า พระอาทิตย์ตกน้ำ เออมันสวยงามนะ สวยจนน้ำตาไหล เบบรรยายได้ดีเหลือเกิน”

สิ่งที่คุณโจรู้สึกสะท้อนออกมาถึงความเป็นห่วงในปัจจุบันก็คือ เราเริ่มเสพดนตรีแบบหยาบขึ้นทุกวัน ขาดซึ่งความละเมียดละไม “ผมว่าคนเดี๋ยวนี้มันไม่ละเมียด คือฉาบฉวยขึ้นเพลงที่ออกมา ก็ไม่มีที่จะโด่งดังตลอดกาลอย่างสมัยก่อนที่เรายังฟังกันอยู่ สมัยนี้ เพลงมันมาเร็วไปเร็วแล้วก็ไม่ละเมียดกับการฟังเท่าไร มีโอพอดอันหนึ่งเสียฟังก็จบแล้ว”

คำพูดของชายหนุ่มที่อาจจะทำให้เราต้องหยุดคิดในบางช่วง จังหวะสนทนาที่เรียบง่าย นี่แหละหนุ่มเถาปัด ที่คิดทุกอย่างด้วยการกรองเหตุและผล เครื่องเสียงในซิสเต็มหลักจึงลงตัว ให้เสียงได้อย่างสุดยอด กลายเป็น “พื้นที่ซึ่งเปี่ยมด้วยความสุข” ทุกตารางนิ้วของบ้าน

นอกจากเครื่องเสียง คุณโจยังเป็นนักอ่าน “ตัวยง” โดยเฉพาะหนังสือด้านปรัชญา “ผมว่าหลายๆ อย่างมันตอบตัวเองไม่ได้ผมก็เลยหาอ่าน คือบางเรื่องศาสตร์ต่างๆ มันตอบได้ไม่ครบถ้วน แล้วผอมองว่าเราเป็นคนตั้งคำถามเยอะพอมันตอบไม่ได้เลยต้องหาคำสิ่งที่มาช่วยตอบ ปรัชญาจึงเป็นอีกแขนงที่ชอบอ่าน และดนตรีก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วยครับ”

สำหรับการเล่นเครื่องเสียง คุณโจ ชอบบรรยากาศแบบห้องเปิดสถานที่โอเอธรรรรมดา ไม่ชอบ “ห้องเฉพาะทาง” หรือห้องที่ตกแต่งเก็บเสียงจนดูเป็นห้องเฉพาะส่วนเกินไป “คนอื่นอาจจะชอบสร้างห้องเสียงโดยเฉพาะ ปิดโน้นปิดนี้ แต่ของผมอย่างที่บอกว่าผมต้องได้สัมผัสสครบ ผมอยากเห็นต้นไม้ ผมไม่อยากจะปิดแอร์ฟังเพลง”

บรรยากาศคือหนึ่งในความเป็นไปของการฟังดนตรีใน ณ. ที่นี้

“ผมอยากเห็นเครื่องเสียงของผมนะ อยากเห็นสิ่งรอบตัวด้วย อยากสัมผัสโซฟาดี ๆ อะไรดี ๆ หากไปทำห้องไว้เพื่อตัวเองฟังเพลงมันก็แล้วแต่คนชอบ แต่ผมไม่ชอบ ถ้าเราสามารถฟังเพลงแล้วอยู่กับธรรมชาติได้ ผมว่าอันนี้เพอร์เฟกเคส อย่างตอนนี้ฝนตกจะให้นั่งฟังเพลงแล้วเปิดแอร์ด้วย ผมว่ามันไม่ใช่แล้วละครับ”

ในอดีตคุณโจก็อาจจะจะเป็นอีกคนหนึ่งที่น่าสนใจแค่จำนวนของคอนเทนต์ที่ได้จากเพลง แต่ปัจจุบันก็เปลี่ยนไปมาก จากชุดโฮมเธียเตอร์ ฟันๆ ฟังเพลงผ่านสมาร์ทโฟน มาสู่ชุดไฮเอนด์ที่มี ProAc และ OCTAVE ACCUSTIC ARTS เป็นแกนกลางร่วมกับบอานาล็อกอย่าง Transrotor Zet3 ฟังเสียงจากหัวเข็ม MC แสนหวานละมุน เมื่อนึกถึงความหลังก็ยิ่งน่าแปลกใจ ที่เดินทางมาถึงจุด Vinyl is My Life นี้

“ชอบเรื่องอะไรที่มันสนุกๆ ก่อนครับแล้วค่อยขยับขึ้นมาชอบฟังเพลง คือการชอบฟังเพลงมันบอกยากเหมือนกัน เพราะเมื่อก่อนมันไม่มีเครื่องเสียงดี ๆ ผมเสพคอนเทนต์เยอะ ต่อมาเสพคอนเทนต์อย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีเสียงดนตรีพวกนี้ด้วย พอมีเครื่องเสียงดี ๆ มันก็เริ่มอยากฟังเพลงไปด้วย มันก็เลยต่อเนื่องกันไป”

อารมณ์ของไวโนลเลิฟเวอร์ ยากจะอธิบายได้ แต่หากได้ฟังเพลงไพเราะๆ ที่มีเนื้อหาลึกซึ้ง คุณโจบอกได้เลยว่าชุดเครื่องเสียงชั้นดีที่เซตอัพเอง โดยได้รับการสนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาแนะนำจากปิยะนัสชุดนี้ ได้ให้อะไรกับเขาามากเหลือเกิน มันมากกว่าความสุขธรรมดาที่ทุกคนจะพึงได้ อารมณ์ของเพลงไทยจากดนตรีนั้น หากมันมีบทกวีซ่อนอยู่ก็จะยิ่งลึกซึ้ง

“ผมฟังพวกศรีธรรมาด้วยครับ ผมชอบเพลงเก่า เพราะสัมผัสสบทกลอน เพราะถ้าเอาทำนองออก พูดปุ๊บมันก็เป็นกลอนเลย คือมันไพเราะมาก อย่างผมชอบเพลงครวญ ผมฟังครั้งแรกผมน้ำตาไหลเลยนะ ตอนที่บอกว่าพระอาทิตย์ตกน้ำ เออมันสวยนะ สวยจนน้ำตาไหล เขาบรรยายได้ดีเหลือเกิน....”

อารมณ์หนุ่มนักเล่นเครื่องเสียงผู้เต็มไปด้วยความอบอุ่นของอนาล็อกเป็นพิเศษ เข้าถึงศิลปะในแขนงของดนตรีและเครื่องเสียงอย่างลึกซึ้ง แม้ว่าจะมีพื้นฐานทางด้านความคิดแบบปรัชญาถึงเหตุผล ที่มีความแตกต่างไปจากนักเล่นเครื่องเสียงอื่นๆ แต่ดนตรี แผ่นซีดี และที่สุดแผ่นเสียงไวโนลก็คือส่วนหนึ่งของชีวิต ที่มีอาจขาดได้แม้สักวันเดียว

ปิยะนัส ภาควิชาใจในความสุขของนักเล่นเครื่องเสียงท่านนี้ และหวังว่าความสุขจะอยู่กับคุณโจ ณัฐพล สิริภัทรวิช และทุกท่านตลอดไป

สนใจเครื่องเสียง ต้องการหาคู่เคียงหู หรือพบกับที่ปรึกษาที่ดีของท่าน โปรดถามหาทีมงานปิยะนัส เพราะเราทุกคน ที่ยินดีรับใช้ให้คุณได้ไปถึงฝั่งฝันของแต่ละท่าน ขอเชิญได้ที่ ปิยะนัสได้ทุกโชว์รูม หรือ โทร. 0-2746 4511-13, 0-2746 4302-4

The System

• ชุดซิสเต็มฟังเพลงสองแชนเนล

Speaker	ProAc D40R
Integrated Amp	Octave V70 SE+ Super Black Box
CD	Accustic Arts CD Player I Mk3
Turntable	Transrotor Zet3 + SME M2 + MC Merlo Reference
Phono Preamp	Octave Phono Module
Line Conditioner	Magnet IRG-600
Speaker Cable	JPS ALuminata
Interconnect Cable	JPS Superconductor 3
Power Cable	Audioquest Wel signature
Hi Fi Rack	Audiophile Base

• ชุดซิสเต็มดูหนัง

A/V Receiver	Onkyo TX-NR616
Blu Ray Disc	Oppo BDP-105
Speaker	Infinity Primus
Subwoofer	Paradigm Seismic

อาจารย์อัสยุช และคุณวิสุทธีจิตร จำบุญ

THE PIANIST

เมื่อนักดนตรี
ลึกซึ้งกับเครื่องเสียง

ปี ค.ศ. 1700 เปียโนถูกคิดค้นครั้งแรกที่เมืองฟลอเรนซ์ อิตาลี โดย บาโทโลเมโอ คริสโตโฟรี ซึ่งเดิมทีเป็นนักประดิษฐ์ฮาร์ปซิคอร์ด หลังจากนั้นก็พัฒนาตามลำดับ รากฐานจริงๆ นั้น มาจากพัฒนาการของฮาร์ปซิคอร์ด ซึ่งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลายศตวรรษ ทั้งขั้นตอนการผลิตแผ่นขยายเสียง โครง และคีย์บอร์ด

ยุครุ่งเรืองของเปียโนอยู่ที่ปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 รูปแบบของเปียโนเวียนนา ในขณะนั้นมีโครงไม้สายสองเส้นต่อน้ด พร้อมค้อนหนึ่ง แม้กระทั่งคีตกวี วูล์ฟกัง อมาเดอุส โมซาร์ท ก็ยังประพันธ์เพลงของเขาผ่านเปียโนชนิดนี้

เท่าที่ทราบ เปียโนแบ่งออกเป็นสองประเภท คือแกรนด์เปียโน และเปียโนแบบตั้งตรง

แกรนด์เปียโน จะมีสายและโครงวางในแนวนอน สายเสียงจะถูกขึงออกจากคีย์บอร์ด ซึ่งทำให้มีเสียงและลักษณะที่ต่างออกไปจากเปียโนตั้งตรงแต่จะใช้พื้นที่มาก และต้องหาห้องที่มีการสะท้อนเสียงที่พอเหมาะ เพื่อคุณภาพเสียงที่ดีที่สุด ในบรรดาแกรนด์เปียโนเองยังมีหลายขนาดและประเภทแตกต่างกันตามผู้ผลิตหรือรุ่น อาทิ คอนเสิร์ตแกรนด์ ที่มีขนาดประมาณ 3 เมตร หรือแกรนด์ ที่มีขนาดประมาณ 1.8 เมตร และ อีกแบบหนึ่งก็คือ เบบีแกรนด์ ที่มีขนาดสั้นกว่าความกว้าง

นับตั้งแต่ปี 1980 เป็นต้นมา มีการผลิตดิจิตอลเปียโนขึ้นมา เพื่อให้รสชาติดนตรีแตกต่างออกไป จากเปียโนดั้งเดิม

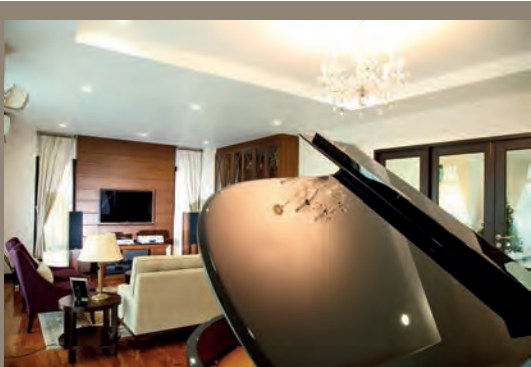
เปียโนในยุคใหม่ เกือบทุกตัวจะมี 88 คีย์ (หรือมากกว่า 7 Octave เล็กน้อย เรียงลำดับตั้งแต่ A0 ถึง C8) แต่ทว่าเปียโนรุ่นเก่าหลายตัวมีเพียง 85 คีย์ (ตั้งแต่ A0 ถึง A7) ผู้ผลิตบางรายก็อาจจะเพิ่มปริมาณคีย์ให้มากกว่านั้น

เรื่องของเปียโน ผมเองจะคุ้นชินกับยี่ห้อ Yamaha เกือบทุกแห่งหน และโรงเรียนที่สอนดนตรี ก็จะไม่เจอแต่ Yamaha แม้จะแตกต่างกันที่รุ่น มีอีกสองยี่ห้อ ที่ผมพอรู้จักคือ Bosendorfer และ Steinway & Sons ตอนนี้อะไรที่ผมเห็นมาตั้งแต่ตระหง่านอยู่ตรงหน้าสุดสง่างาม คือ Steinway & Sons

เราไม่ได้พาท่านมาเรียนรู้เรื่องเบื้องต้นของเปียโน โดยไร้ความหมาย ผมมักเจอคำถามที่ว่า Piano ของ Yamaha กับ Steinway & Sons อันไหนดีกว่ากัน ผมตอบไม่ถูก แต่วันนี้เองที่ถึงบางอ้อ เมื่ออาจารย์อัสยุช จำบุญ ครูสอนเปียโนมือหนึ่งบอกได้แค่ว่า เสียงต่างกัน และราคาของ Steinway & Sons จะแพงกว่ายี่ห้ออื่น ในขณะที่ศิลปินส่วนใหญ่ก็นิยมใช้ Yamaha เพราะเสียงดี ทนทาน สมบุกสมบัน

ที่กล่าวมาอียาว เพื่อจะปูพื้นเรื่อง ว่าเรากำลังจะไปดูชุดเครื่องเสียงของอาจารย์สอนเปียโนครับ แต่เรื่องที่จะคุยได้ครอบคลุมมากมายหลายหลากจริงๆ

ชายหนุ่มหน้าตาดี ดวงหน้าแย้มยิ้มออกมาต้อนรับ หลังจากพวกเราอะจะงะกันสักพัก กว่าที่จะเข้ามาถึงซอยเย็นอากาศ ที่เย็นสมชื่อ เพราะเดินเข้าบ้านมา ในบริเวณเดียวกับโรงเรียนสอนเปียโน ฝนก็เริ่มโปรยปรายแล้ว พร้อมกันนั้น ภรรยาที่น่ารักของเจ้าของบ้านก็เดินมาทักทายเราก่อนที่เจ้าของบ้านอีกหนึ่งจะโผล่มาส่งเสียงโองๆ ให้ตกใจเล่น คุณชายท่านนี้สี่ขาสีขาวหน้าตาบ้องแบ๊ว เป็นขวัญใจของสองสามีภรรยา นักเปียโน ที่หลายคนในวงการรู้จักกันดี

ห้องโถงรับแขก

“ การฟังเครื่องเสียงก็มักจะเป็นเวลาเลิกงาน ผมโชคดีที่ว่าผมใช้เวลาเลิกงานเดินทางกลับบ้านในเวลา
หนึ่งนาทีก่อน แล้วผมก็นั่งฟังมัน แล้วไม่ได้เสียเวลาบนท้องถนน ก็มีเวลามีความสุขกับมัน ”

“เขาชอบโซวออฟครับ ไม่ก๊ัด แต่ศึกษาค้นคว้าตามประสาหมา
ที่ไม่ใช่หมา”

ใช้แล้ว เขาได้เข้ามาเคล้าเคลียเจ้าของ พร้อมกับดมพิสูจนกลิ่น
ทั้งผม ช่างภาพ และฝ่ายสัมภาระ ไม่เว้นกระทั่ง คุณปิยะนัส แห่งร้าน
ปิยะนัส พอเริ่มพอใจและไว้วางใจแล้ว ก็จะไปนอนสงบนิ่งราวกับไม่มีอะไร
ก่อนหน้านี้

เราก็ได้นั่งลงตรงห้องรับแขกของบ้าน ที่ดูเหมือนกับว่าเราทั้งหลาย
อยู่ในแค็ตตาล็อกของผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์หรือหนังสือประเภทตกแต่งบ้าน
ใช้แล้วบ้านหลังนี้สร้างเพิ่งเสร็จไม่นาน วางตำแหน่งของทุกชิ้นอย่างมีสไตล์
ตกแต่งเรียบง่าย สะอาดสะอ้านทุกกระเปาะนิ้ว พร้อมกันนั้นการย้าย
โรงเรียนมาอยู่ในพื้นที่เดียวกัน “ผมสามารถเดินจากบ้านไปยังที่ทำงาน
ไม่เกินหนึ่งถึงสองนาที” ฟังแล้ว อัจฉาอาจารย์อัสยุช เสียใจอะไร

บทสนทนาที่เริ่มต้นก็จะเป็นเรื่องเปียโน เพราะมีความน่าสนใจ
อย่างยิ่ง โดยเฉพาะ คุณอัสยุช จารุญ (อัส) เป็นอาจารย์สอนเปียโนเจ้าของ
โรงเรียนดนตรีติมาส DEMUS (Dalcroze Eurhythmics and Music
School) ที่อยู่ลึกเข้าไปในซอยเย็นอากาศ ที่ไม่เคยโฆษณา ใครมาเรียน
แล้วก็จะเป็นการบอกต่อกันไป จนเป็นที่รู้จักในวงกว้างขวาง หากคุณอยาก
เสริมทักษะ หรือมาเริ่มเรียน เห็นที่จะต้องรอสมัครปีหน้า เพราะปีนี้
นักเรียนเต็มเอี้ยดแล้ว การสอนที่นี่ เขาสอนกันแบบตัวต่อตัวครับ

นอกจากสงสัยเรื่อง น้ำเสียงของเปียโนแต่ละตระกูลแล้ว อาจารย์
อัสยุช ยังเล่าเกร็ดเล็กเกร็ดน้อยเกี่ยวกับเปียโนให้เราฟังด้วยความ
เพลิดเพลิน อย่างเช่นเปียโนของยามาฮา เป็นต้น มันเป็นเปียโนเริ่มต้นซึ่ง
อาจารย์อัสเองก็เริ่มต้นเรียนมาแต่เล็กๆ ที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ
ก่อนที่จะมาเจริญรอยตามเปิดโรงเรียนสอนเป็นของตัวเองในวันนี้

“ผมว่ายามาฮาคือความเก่งของคนญี่ปุ่น ผมคิดว่ามันมีความมั่นคง
ใช้งานก็สมบูรณ์แบบทุกอย่าง เวลาที่เขาบริการจัดเครื่องเสียงเรื่องอะไร
ทุกคนก็จะบอกว่ายามาฮาทำไม่ยากเกินไป ในขณะที่เปียโนอื่นๆ ก็จะต้อง
ใส่ใจค่อนข้างมาก อย่าง Steinway & Sons ผมซื้อมาผมจนไปตั้ง 4 หน
แล้วละ”

ผมทราบมาว่า เปียโนนั้นสำคัญที่ช่างผู้ลงเสียงเหมือนกัน อันนี้คือ
หัวใจหนึ่งของนักเปียโน การจูนต้องได้ช่างที่รู้จริงและสำคัญก็คือถูกใจด้วย
อย่าง Steinway & Sons ที่อยู่ในห้องรับแขกและใกล้สถานที่จุดมพ
เครื่องเสียง ตอนที่ซื้อมาทางบริษัทจะมาจูนให้ มันเป็นเคสที่รวมๆ อยู่ใน
ประกัน “แต่ว่าปกติเปียโนของผมก็จะมีช่างจูนที่ถูกใจ โดยเฉพาะ”

ผมสงสัยในความหมายนี้มากๆ จนอาจารย์อัส หรืออาจารย์
อัสยุชต้องอธิบายความว่า

ตามปกติ ถ้าจูนเปียโนทุกคนก็เข้าใจว่าต้องจูนให้เสียงเปียโน
ไม่เพี้ยน เหมือนเสียงกีตาร์ ปัจจุบันช่างจูน มีหลายๆ คน แตกต่างวิธีกันไป
เพราะว่ามันจูนได้ยากมาก หลากๆ คน จูนด้วยตา คือมันมีเครื่องจูนเนอร์
กดแล้วดูตรง “เคยเห็นส้อมที่เป็นตัวไอหมครับ ยาวๆ นั่นคือส้อมโลหะ
140 เฮิร์ตซ์ ไปเคาะให้ดังป๊ิง ตัวเดียวที่เหลือใช้ทุหมดเลย”

“จูนนี่ก็คือเรื่องหนึ่งที่ทำให้เสียงไม่เพี้ยน สองคือออยซ์ซิ่ง แปลว่า
ทำให้โทนเสียงเท่ากันสม่ำเสมอ เปียโนใช้ไปสมมุติว่าเราเล่นตรงกลางเยอะ
ใช้หมครับ ซ่อนที่เมื่อเคาะไปมากๆ มันก็แข็ง เสียงมันก็แหลมๆ เหมือน
ระนาด เอาไม้แข็งไปตีกับการใช้ไม้นุ่มไปตี มันก็ไม่เหมือนกัน เสียงที่
ไม่ค่อยได้ใช้ กับเสียงที่ตีบ่อยๆ เสียงมันก็ไม่สม่ำเสมอ ก็ต้องปรับ
เขาเรียกออยซ์ซิ่ง ปรับให้ทุกโทนมันเหมือนกัน”

“วอยซ์ซิ่งก็จะบอกว่าเราชอบโทนไหน แนวนุ่ม แนวเบิร์ท เขาก็จะปรับให้หมด แล้วอย่างที่ 3 เมื่อมีจูนเนอร์ วอยซ์ซิ่ง เรกคูลท คือการทำให้น้ำหนักของคีย์ต่างๆ มันมีความสม่ำเสมอ ทำงานได้ดี ถูกใจคนเล่นด้วย พอเล่นไปแล้วตรงกลางมันก็จะหลวมหน่อยเพราะใช้งานเยอะ ไอ้ตัวนี้ใช้น้อยมันจะไม่เท่ากัน นี่คือการยาก แต่ถ้าช่างที่ชำนาญเขาจะทำได้ทุกอย่าง แต่ว่าบางคนเขาก็อยากจูนแบบนี้เพราะสบาย”

หลายเรื่องที่เรารู้อยู่กัน ล้วนคือวิชาเปียโนไปแทบทั้งหมด เพราะนำเสนอใจมาก อย่างเช่นราคาค่าจูนเปียโนแพงสักแค่ไหน อาจารย์อัส บอกว่า อันที่จริงไม่ต่างกันมากหรอกในช่วงแต่ละคน มันกลับไปอยู่ที่ว่า ในฐานะคนสอนดนตรีที่เอาจริงเอาจังก็ต้องการให้ได้ดีที่สุด เรียกว่าคนปรับต้องใช้จิตวิญญาณของช่างปรับเสียงอย่างเต็มที่ด้วย “มันยากครับ เพราะว่าเวลาที่วอยซ์ซิ่งเขาต้องใช้ช้อนนั้น มันต้องมีทั้งเทคนิค มีการที่จะเอาเหมือนเข็มแหลมๆ แทงเข้าไปในตัวช้อนเพื่อให้อากาศมันเข้าไปแล้วฟูขึ้น ตำแหน่งก็ต้องแม่นยำ ผิดตำแหน่งอะไร ช้อนพังอีก บางทีเสียงนุ่มไป เขาจะมีน้ำยาใช้ในการปาดตรงปลายๆ ออก ให้มันฟู โห! มันยากมาก”

สิ่งที่เราทราบก็คือ เรื่องของราชนันท์แห่งเครื่องดนตรี หรือเปียโน ยามาฮ่ามีข้อดีอยู่มากทีเดียว การผลิตเปียโนออกมาแต่ละตัว สมมุติในรุ่นเดียวกันน้ำเสียงใกล้เคียงกันมาก เรียกว่ามีสแตนดาร์ด มันใจในเสียงได้เสมอ ในขณะที่ Steinway & Sons ทำออกมาน้ำเสียงกลับไม่เป็นเช่นนั้น ทั้งๆ ที่เป็นล็อตเดียวกัน ทำออกมา 2 ตัว น้ำเสียงก็ยังไม่เหมือนกัน แต่ว่านี่คือเสน่ห์อย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนชอบ และอาจจะเลือกของที่ต่างกัน และจูนได้คนละแบบ

อาจารย์อัส กระซิบบอกว่า “ปัจจุบันก็ถือว่าเป็นเปียโนระดับโลกเหมือนกัน มีที่หอประชุมมหิดล สุดยอดมากและยังมียามาฮ่า 9 ฟุต ซีเอฟ แต่ยังไม่ใช่ ซีเอฟเอ็กซ์ แล้วก็สกายเวย์ ฮาบุ แล้วก็ฟาซิโอส์ด้วย”

คุยไปเรื่องเปียโนเสียยาวมาก ผมก็หันกลับมาที่เครื่องเสียงชุดตรงหน้า ที่มีลำโพง ProAc ยืนพื้น แล้วสอบถามว่ามันเหมือนเครื่องเสียงใหม่ ที่มีบุคลิกเสียงเป็นตัวของตัวเอง เขาได้ตอบว่า “มีครับ ผมว่ามันเป็นเสน่ห์ มันเป็นเรื่องของเสียง แค่เครื่องดนตรี ไม่ใช่ แต่ว่าเสียงเป็นยังไง แต่ว่ามันมีฟิลลิ่งของการเล่นด้วย ฟิลลิ่งของการเล่นและเสียงคนที่เล่นก็จะตอบสนองเสียง และฟิลลิ่งที่มันออกมา มันก็จะมีในเรื่องของความรู้สึกที่มันออกมา”

อันที่จริงแล้ว อาจารย์อัสสุข จำรูญ ในวัยเด็กไม่ก็ชอบ ก็เริ่มจากนักเรียนสยามกลการมาก่อน ส่วนโรงเรียนเปียโน เพิ่งเปิดมาปีนี้ปีที่ 8 แต่ทว่า ตัวเองนั้นคร่ำหวอดกับการทำงานด้านเปียโน ซึ่งในปีนี้ คือปีที่ 25 สิ่งที่อาจารย์อัส ประทับใจคือครั้งหนึ่งของชีวิต ได้ทำงานกับอาจารย์ณัฐ ยนตรรักษ์ มาตั้งแต่เด็ก แล้วก็มาเปิดโรงเรียนในภายหลังที่แต่งงานกับแพน คือคุณวิสุทธิจิตร จำรูญ (ตูน) ที่นี้เป็นโรงเรียน ที่เน้นคุณภาพ ไม่เคยมีเฟซบุ๊ก ไม่เคยลงอินเทอร์เน็ต ไม่เคยมีเว็บไซต์ ไม่มีอะไรเลย

ทุกอย่างอาศัยการที่มีลูกศิษย์ลูกหาผู้ปกครองบอกต่อ เนื่องจากโรงเรียนแห่งนี้ ไม่ได้ต้องการนักเรียนเยอะ จุดประสงค์ของอาจารย์ทั้งคู่ ต้องการให้มันเล็กและก็จะไม่มากไปกว่านี้ กระนั้นก็ตามปัจจุบันมีนักเรียนมากถึง 130 คน ทุกเพศทุกวัย เปียโนมีเทคนิคมากมายไม่รู้จบ สามารถเรียนรู้ไปได้ตลอดชีวิต トラบเท่าที่คุณต้องการ และโรงเรียนมาอยู่ลึกในซอยขนาดนี้ คนต้องตั้งใจมาเรียนอย่างจริงจัง ไม่งั้นใครจะมา

ผมสงสัยว่า เปียโนมันมีเทคนิคอะไรที่ต้องสอนขนาดที่ว่าไม่รู้จบ คำตอบคือ “ดนตรีมันไม่มีที่สิ้นสุด อย่างแรกก่อน ถ้าเรียกว่าเรียนเปียโน เอาจริงๆ อย่างผมเริ่มเรียนตอนเด็กๆ ก็เริ่มเรียนประมาณ 7-8 ขวบ แต่ปัจจุบันมันเริ่มเรียนได้ตั้งแต่ 5 ขวบ หรือก่อนหน้านั้นด้วยซ้ำไป 4 ขวบกว่าก็เริ่มได้แล้ว เพราะตำราพัฒนาไปมาก มันเหมาะกับคนเล็กลง ทั้งในเรื่องของกล้ามเนื้อ สมาธิ ในเรื่องของความรู้ที่จะให้ เช่น เด็กเล็กยังอ่านหนังสือไม่ได้ หรือแทบอ่านไม่ได้ จะดีไซน์หนังสือยังไง คนที่ดีไซน์หนังสือเก่งมาก ในการทำให้สอนเด็กเล็กๆ ได้ เพราะฉะนั้นเริ่มตั้งแต่เด็กๆ ในปัจจุบันนิยมเริ่มที่เด็กเล็ก 5-6 ขวบ ขึ้นมาเรียนได้จนถึงปริญญาเอก เลยทีเดียว”

ที่โรงเรียน มีสองอาจารย์หลักคือ คุณอัสสุขและคุณวิสุทธิจิตร จำรูญ (ตูน) สองสามีภรรยาผู้น่ารัก อธิษาคัยดี และครูดนตรีที่เคยจบไปจากที่นี่ มาร่วมกันสอนตามหลักสูตร ทั้งคู่เคยเป็นอาจารย์พิเศษที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหิดล แต่ปัจจุบันอาจารย์อัสสุขไม่ได้ไปสอนแล้ว เพราะไม่มีเวลาแต่ภรรยา คือคุณตูน ยังคงหาเวลาไปสอนบ้าง

“แต่ว่าไม่ได้เรียนเปียโนนะครับ ของคุณจะเป็นระบบที่ชื่อว่า Dalcroze Eurhythmics คือระบบการเรียนดนตรีที่เน้นให้เราใช้ทุกส่วนในร่างกาย โดยในเมืองนอกเขาจะเน้นให้เด็กเรียนตั้งแต่เล็กมาก ประมาณ 18 เดือน แต่ว่าคลาสอย่างนี้ ผู้ปกครองต้องเข้าด้วย ซึ่งในเมืองนอก ผู้ปกครองเขาก็เหมือนให้ความร่วมมือกับการเรียนอยู่แล้ว ซึ่งมันทำให้เวิร์ก แต่การเรียนบ้านเรา บางทีก็ส่งมากับพี่เลี้ยงบ้าง แล้วไม่ได้ทำกิจกรรมกับเด็ก เพราะฉะนั้นในการสอนอาจจะยากหน่อย”

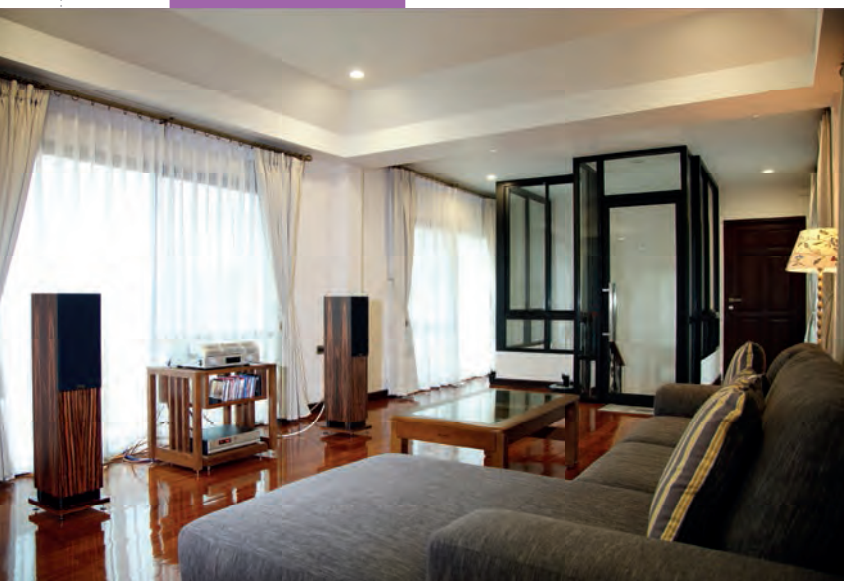
ดนตรีย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีของการเลือกเครื่องเสียง อาจารย์อัสสุช เล่าเรื่องราวให้เราฟังเกี่ยวกับเปียโนราวกับสายน้ำไหลเรื่อยน่าฟัง จนแทบลืมไปว่า เรามาฟังชุดเครื่องเสียงของอาจารย์ สิ่งแรกที่เรายากูมาก็คือการฟังเครื่องเสียงฟังถึงขนาดไหนเคยรู้สึกไหมว่าเรามีความรู้เรื่องดนตรีขนาดนี้เราอาจจะฟังลึกกว่าคนอื่น?

คำตอบนี้ อาจารย์อัสสุช บอกว่า “ผมว่าด้วยความที่เล่นดนตรี คือธรรมชาติมันคือต้องได้ยินอยู่แล้วถ้าเราไม่ได้ยินเราคงไม่สามารถถ่ายทอดออกไปได้ เพราะเวลาที่เรารู้สึกได้ยินเองตามธรรมชาติ เราได้ยินมากกว่าคนอื่น หรือคนอื่นได้ยินมากกว่าเรา มีอารมณ์ร่วมกับมัน แล้วเวลาผมฟังเครื่องเสียง ผมไม่ได้ฟังแค่ว่า ฟังไปแค่นั้น อีกอย่างคือคนส่วนใหญ่ที่ฟังเครื่องเสียง อาจจะมีความรู้สึก รัก หรือ ชอบ หรือ ผ่อนคลาย”

อาจารย์อัสสุชย้ำว่า ต่อให้ไม่มีเครื่องเสียงดีๆ เขาก็ฟังอยู่แล้ว เพราะมันต้องศึกษา “ยกตัวอย่างเปียโนต้องฟังว่าเออ เพลงนี้ สมมุติว่าผมฟังเพลงคลาสสิก เพลงเดียวกัน อย่างของบีโธเฟิน คนเล่นคนที่หนึ่งเขาตีความยังไง คนที่สองเล่นเพลงเดียวกันเขาตีความยังไง คนที่สามเล่นเขาตีความยังไง มันต่างกันออกไป เครื่องเสียงก็มีบุคลิกของเขาต่างเช่นกัน”

แน่นอน ว่าเพลงโปรดของอาจารย์อัสสุช มีหลายหลาก ทั้งพ็อพ แจ๊ซ และคลาสสิก แต่คลาสสิกจะเน้นฟังชุดบนชั้นบนของบ้าน ไม่ใช่ห้องรับแขก แต่เป็นชุดใกล้ห้องนอน แต่น่าแปลก มีความรู้สึกที่ว่าตัวเองจะถูกใจ เฉพาะลำโพง ProAc เท่านั้น อาจารย์อัสสุช บอกว่าเพลงที่ฟังบ่อยมากคือคลาสสิก เพราะมันทรงเสน่ห์ ในโน้ตเดียวกันคนเล่นไม่เหมือนกัน คอนดักเตอร์คุมวงยังคุมไม่เหมือนกัน “เพราะบางคนก็เหมือนกัน ฟังปุ๊บก็ไม่ต่าง แต่ถ้าฟังต่างคือดีแล้ว และนี่คือเสน่ห์ของเพลงคลาสสิก เพราะโน้ตหรือสกออร์ทั้นมามันสมบูรณ์เหลือเกิน เพราะฉะนั้นเราไม่มีหน้าที่ไปเปลี่ยนโน้ต แต่เรามีหน้าที่ในการตีความโน้ต”

ห้องชั้นสามของบ้าน

การเริ่มเล่นเครื่องเสียง เป็นอะไรที่ง่ายมากเหลือเกิน อาจารย์อัสสุช จำได้ว่าในตอนนั้นปิยะนัสอยู่ซอย 101/1 มองเห็นมาตั้งแต่ชายเครื่องใช้ไฟฟ้า ทีวี ตู้เย็น พัดลม “แต่ว่า ผมจำได้ว่าวันหนึ่งผมเดินเข้าไป ที่ร้านเปิดเพลงโอเวอร์เดอะเรินโบว์ (over the rainbow) แต่จำไม่ได้ว่าเป็นชุดอะไร ฟังแล้วก็เดินผ่านไปไม่ได้ฟังจริงจัง มันเป็นช่วงอินโทรแล้วก็เปียโนก็เข้า โห! มันไพเราะจริงๆ ก็เลยรู้สึกว่าเออวะเราก็ได้ยินเปียโนจริงๆ แล้วเราก็เล่นเปียโนมาตลอด มันเลยเป็นเสน่ห์อีกอย่างหนึ่ง นักร้องเราก็เคยได้ยินของจริง อันนี้ก็“เป็นเสน่ห์” และเหตุของเสียงเปียโน กับความเป็น ProAc คือมันใช่เลย

แต่นานพอสมควรก่อนที่จะมาถึงเครื่องเสียงทั้งสองชุดนี้ กว่าจะมาถึง ProAc ใช้เวลาเดินทางหลายปี “นานครับ ก็ตั้งแต่เรียนหนังสือ เพราะว่ามันก็มีการเว้นระยะ ตอนที่ไปเรียนหนังสือต่างประเทศ แต่เราก็รู้สึกลึกๆ ว่ายังไรเราก็ต้องฟังเพื่อการศึกษาอยู่ ยังไรเราก็ชอบและมีความสุขไปด้วย มันก็คงจะดี”

สำหรับชุดเครื่องเสียง ด้านล่างประกอบด้วย ProAc D-40R อินทิเกรตเต็ดแอมป์ Octave V70 SE Silver ซีดีเพลเยอร์นั้น ใช้จาก Accoustic Arts Player ES ส่วนหนึ่งจะส่งผ่านสัญญาณคู่ควบไปให้รีซีฟเวอร์ของ NAD ขับเสียงโฮมเธียเตอร์ด้วย ทุกอย่างดูจะกลมกลืนน่าฟังมาก เสียงดนตรีชัดใส เสียงกลางแน่น และลำโพงที่เบรินมาในระดับหนึ่งก็เริ่มจะลงตัว เสียงนิ่งอึม แม้จะไม่เท่าชุดด้านบนที่เล็กกว่า แต่มันจะดีขึ้นทุกวันอย่างน่าพิศวง

ต่อคำถามที่ว่าสำหรับลำโพง ProAc D-40R และชุดนี้พอใจแล้วหรือไม่ อยากก้าวไปไกลกว่านี้อีกไหม? เสียงตอบนุ่มๆ บอกเราว่า “สำหรับผมคือ ตอนนี้เรียนตามตรงว่าตอนนี้ผมก็เรียนรู้อยู่ แต่ถ้าถามว่าลงตัวไหมผมว่าก็คงต้องอยู่กับมันระยะหนึ่ง อันนี้ผมเพิ่งเปลี่ยนสายใหม่ได้ไม่นาน แล้วพอใช้ไป เราก็ค่อนข้างจะรู้ตัวเองมากขึ้น แต่ถามว่าถึงกับต้องเปลี่ยนแนวใหม่คงไม่ใช่ เพราะรู้แล้วว่าชอบแบบนี้แหละ อาจจะแค่ปรับปรุงนิดปรุ้งหน่อย สำหรับผมคืออย่างนั้น แต่ว่าก็คงตั้งต้นจากลำโพง ProAc นี่แหละประทับใจสุดแล้ว”

อาจารย์อัสสุชใช้เวลาอยู่กับเครื่องเสียงหลังจากเลิกสอนแล้ว เหมือนการได้ทบทวนเสียงดนตรีในหัวใจ บางครั้งอาจจะนั่งอยู่กับชุดด้านล่าง คุณตุนผู้ภรรยา นั่งฟังชุดด้านบน แต่โดยส่วนใหญ่มักจะฟังพร้อมกัน ส่วนการชมภาพยนตร์นั้นไม่มีมากนัก นอกจากดูคอนเสิร์ตบลูเรย์เสียงเป็นส่วนใหญ่ เครื่องเสียงมีความน่ารักของเขาอยู่ตรงที่ อย่างน้อยเราก็เห็นลีล่านักเล่นเปียโนที่เล่นต่างกันไปด้วย รวมถึงวิธีการบันทึกจากสตูดิโอที่ต่างไป ทำให้ทั้งคู่ได้เห็นอะไรที่ละเอียดลึกซึ้งด้วย

ในบางช่วงเวลาที่เราก็นั่งสนทนากันไปในหลายๆ เรื่อง หนังสือ ดนตรี เครื่องเสียง เป็นการถ่ายทอดความในใจที่เปิดกว้างน่ารักของคุณสามีภรรยา อาจารย์อัสสุชเคยร่วมวง เล่นคอนเสิร์ตมาก็ไม่น้อย เมื่อเราถามว่าเล่นมาตั้งแต่สมัยใด “ครับ ตั้งแต่เด็กก็เล่นมาตลอด แต่ว่าจะเป็นเพลงคลาสสิก ส่วนใหญ่นะครับ เคยเล่นโซโล เคยเล่นกับวง BSO เล่นกับวงของกรมศิลปากรอะไรแบบนี้ก็มีหลายรูปแบบ เล่นกับนักร้องบางท่าน แต่ปัจจุบันเวลาของทางโรงเรียนที่จะต้องรับผิดชอบ ทำให้จะเน้นการสอนมากกว่า ส่วนเครื่องเสียงเป็นเรื่องปัจเจก ความพอใจส่วนตัว การเล่นชุดเครื่องเสียงขั้นดีถึงสองชุด ก็ย่อมมีจุดมุ่งหมาย

“ ส่วนใหญ่ชุดด้านล่างผมจะฟังเป็นเพลงแจ๊ซแล้วก็คลาสสิก ส่วนสำหรับตูบจะชอบฟังเพลงร็อก ”

ห้องโถงรับแขก

“พอที่ผมมีทั้งสองชุดอยู่ในบ้าน ก็เลยได้ฟังได้ประสบการณ์แตกต่าง คือ พอฟังแล้วรู้ว่ามันมีเสน่ห์คนละแบบ ผมจะไม่บอกว่ามันดีหรือไม่ดี แต่มันมีเสน่ห์คนละแบบอย่างแน่นอน คราวนี้ เมื่อก่อน D 30R มันอยู่ข้างล่าง พอฟังแล้วผมชอบ ฟังข้างบนก็ดี แต่ทำไมเราถึงมานั่งข้างล่างบ่อยกว่า และมันก็ดึงดูดให้เรามานั่งข้างล่างบ่อยกว่า คือชุดข้างบน ผมจะใช้ฟังดนตรีคลาสสิกเป็นหลัก”

ชุดเครื่องเสียงบนชั้นสามของบ้านคือชุด ProAc D-30R Ebony พร้อมอินทิเกรตเตตแอมป์ Octave V-70SE Silver แต่ได้ใช้ซีดีเพลเยอร์ของ Moon 360DX Silver ที่แสนจะเรียบง่ายและหรูหราในตัวเอง แม้เสียงของ ProAc D-30R Ebony จะไม่ทรงพลังเท่า ProAc D-40R แต่มันก็ทำให้บริเวณที่มีพื้นที่แคบกว่าเครื่องเสียงชุดด้านล่างเต็มอิมไปด้วยสรรพสำเนียงดนตรีอิมเปียมาก

ความเรียบง่ายของพื้นที่ห้องแต่ละห้อง หรือบริเวณห้องรับแขก ที่มีแกรนด์เปียโนตระหง่านอยู่นั้น ช่างเรียบร้อยสวยงาม ผมสัมผัสได้ถึงความสุขของคนทั้งคู่ที่ได้ฟังดนตรีทั้งจากที่ตัวเองเล่น หรือสอน และยังได้ฟังเครื่องเสียงที่สุดยอด เรียบง่ายไฮเอนด์ที่ไม่หวือหวา แต่เครื่องเสียงทุกชิ้นที่ร่วมมือ ปรีชาหาหรือกับปิยะนัสแล้ว จัดมาให้มัน ลงตัวตรงตามความต้องการ มีเสน่ห์ทั้งสองชุด ในขณะที่ผนังบ้านจัดอะคูสติกร่วมกันระหว่างผืนผนัง ไม้ และส่วนที่เป็นผนังมวลเบาทั่วไป ไม่บาร์เก้ ผ้าม่านสีขาวนวล

ดูไปแล้วทั้งชุดเครื่องเสียง เปียโน และห้องช่างกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกัน คล้ายทิวทัศน์แห่งหนึ่งที่น่าประทับใจ นั่นเพราะเจ้าของบ้านคิดทุกอย่างไว้อย่างดี แล้วค่อยๆทำให้ช่างทำออกมาได้อย่างสมบูรณ์ “จริงๆ ตอนที่ผมจะทำเฟอร์นิเจอร์บิลท์อินที่บ้านนะครับ ผมก็คิดไว้แล้วว่าต้องเป็นแบบนี้ ตอนแรกก็เหมือนเขาจะมีชั้นขึ้นมา ไม่ได้เรียบแบบนี้ครับ ผมก็บอกว่าไม่ต้องเตี้ยผมจะซื้อเครื่องเสียง ในทั้งหมดที่มา สิ่งที่มาอันแรกคือชั้นวางซึ่งมันก็ไม่ได้ดีมาก แต่มันเข้ากับสไตล์บ้าน อันนี้ซื้อตั้งแต่บ้านยังไม่เสร็จ”

โดยส่วนตัวแล้วอาจารย์ท่านนี้ ไม่นิยมดูหนังมากมายนัก แต่เน้นไปที่คอนเสิร์ต ดังนั้น การเลือกซื้อซีดีซีดีเวอร์มาเสริมก็จึงเป็นโอเคส่วนตัวเองจริงๆ “ครับก็คงแค่นี้เพราะผมไม่เน้นดูหนังเท่าไร ดูบางที ก็ดูคอนเสิร์ต ส่วนใหญ่ผมจะเน้นฟังเพลง ดูหนังไม่เคยดูจบ ดูเรื่องหนึ่งต้องดูสามรอบถึงจะจบ ดูก็มองก็หลับ หนักก็ดูด้วย แต่ว่าจะดูคอนเสิร์ตเยอะ ผมก็เลยเลือกตัว NAD”

ก่อนลากจากกันวันนั้น ด้วยรอยยิ้มเปื้อนใบหน้าทั้งสองอาจารย์สามารถบรรยาย และทีมงานของเรา ได้นั่งดื่มชาอุ่นๆ ประกอบกับได้ฟังอาจารย์อัสสุข บรรเลงเปียโนให้เราฟังสองเพลงรวดเร็ว อะไรจะงดงามปานนั้นกับภาพที่เห็นตรงหน้า หลังจากได้แวะเยี่ยมชมส่วนด้านหน้าคือโรงเรียนสอนเปียโนที่ดูมีมาตรฐานน่าทึ่ง สวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว เราก็จากซอยเย็นอากาศมาแบบเป็นสุขและสบายใจยิ่งนัก

The System ชั้นสามของบ้าน

Speaker	: ProAc D-30R Ebony
Integrated Amp	: Octave V-70 SE Silver
CD Player	: Moon 360DX Silver
Speaker cable	: JPS Labs Superconductor V Speaker Cable
AC Powercord	: Audioquest NRG-10 + NRG-500
Analog Interconnect	: JPS Labs Superconductor-Q

The System ห้องโถงรับแขก

Speaker	: ProAc D-40R Ebony
Integrated Amp	: Octave V-70 SE Silver
CD Player	: Accoustic Arts Player ES
Speaker cable	: JPS Labs Aluminate Speaker Cable
AC Powercord	: Audioquest NRG-1000 (2)
AC Powercord	: JPS Labs Kaptavator
Analog Interconnect	: JPS Labs Superconductor-3

From Laos With Love

สำหรับซิสเต็มประจำเดือนนี้ เรามาไกลถึงจังหวัดอุดรธานีกันเลยทีเดียว

บ้านในพื้นที่กว้างสไตล์โมเดิร์น อยู่ห่างจากสนามบินไม่มากนักน้อย เหมือนกับว่าความงดงามทั้งหลายได้ซ่อนตัวอยู่ในความสงบเรียบง่ายและสัมผัสได้ถึงความอบอุ่นอย่างบอกไม่ถูก ระยะเวลาหลังจากจะเห็นได้ถึงความคิดที่ล้ำสไตล์ของคนยุคใหม่ว่าเขาเดินทางมาไกลกว่าที่เราคิดเสมอ ดีไซน์แห่งความเรียบของสีสน ความโอโง่งของบ้าน ประกอบด้วยพื้นที่ ที่จัดแบ่งได้อย่างลงตัวทั้ง อาคาร สระน้ำและสนามหญ้า

เมื่อมองออกไปจากตำแหน่งในห้องที่ฟังเครื่องเสียง ทุกอย่างลงตัวอย่างมาก เป็นสวรรค์น้อยๆ ของครอบครัว “จองศิริกุล” ที่ซึ่งมีความสุขเรียบง่ายตามแนวทางของเขา คุณตัน หรือ กิติภูมิ จองศิริกุล แต่ก็แทบไม่น่าเชื่อว่าตัวเจ้าของบ้านเองนั้น กลับใช้เวลาครึ่งค่อนชีวิตไปอยู่ในออฟฟิศในพื้นที่ทางเหนือของ สปป.ลาว บ้านที่เมืองน้อง นานๆ ครั้งถึงจะกลับมาชื่นชมกับบ้าน และชุดไฮเอนด์เอนเตอร์เทนเมนต์พร้อมๆ กับครอบครัว

แต่เมื่อเขากลับมา บ้านก็เหมือนดังหนึ่งมีชีวิตและสีสันเพิ่มขึ้น ภรรยาและลูกชายได้สัมผัสไออุ่นของกันและกัน ไม่มีอะไรที่ดีไปกว่า นั่งลงฟังและชมภาพยนตร์ที่มีอยู่หลากหลายกับซิสเต็มที่ดีที่ว่า ที่หนึ่ง ไม่เป็นสองรองใคร แม้จะอยู่ห่างกันอยู่บ่อยครั้ง แต่การสื่อสารยุคปัจจุบันก็ทำให้คุณตัน และครอบครัวสามารถส่งความรักความปรารถนาดีถึงกันได้ทุกเวลา

ชีวิตของคุณตัน น่าสนใจมาก เพราะเขาสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสองพื้นที่ ที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง ได้อย่างมีความสุข

From Laos with Love

ในการไปทำงานอยู่ต่างถิ่น ต้องผจญกับปัญหามากมาย กับเรื่องราวของการจำหน่ายรถทำการเกษตร การปล่อยให้มีการซื้อเงินผ่อนกับบุคคลที่เขาเองไม่รู้จกมักคุ้น แม้จะสามารถว่าภาษาได้รู้เรื่อง เนื่องจากอายุไทยน้องลาวก็ใช้อินโกล ทว่าปัญหาการเก็บหนี้สินก็มักจะสร้างปัญหาขบคิดให้ได้เสมอ เนื่องจากพื้นที่ทำเกษตร ชาวไร่ชาวนา ไม่มีอะไรที่รับรองได้ว่าฤดูกาลนั้นๆ จะราบรื่นเสมอไป

ชีวิตเหมือนมีสองภาคในตัวคนเดียว ภาคหนึ่งคือการมุ่งมั่นทำงานบริการคนต่างบ้านต่างเมือง อีกหนึ่งคือ ตอบแทนคุณแผ่นดินและความรักความอบอุ่นของครอบครัว ญาติพี่น้อง

ชุดเครื่องเสียงที่ได้ตัดสินใจซื้อมาเล่น มีแค่แค่เพียงพอนคลาย แต่เป็นศูนย์รวมดวงใจของคนทั้งครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ที่ต้องเลือกสรรอย่างดีที่สุด เราจึงได้เห็นชุดไฮเอนด์เอนเตอร์เทนเมนต์ ในห้องนั่งเล่น ที่ถือว่าเด็ดขาดเลยทีเดียว เริ่มจากลำโพง Bowers&Wilkins คู่หน้าเป็น 802 Diamond เซอร์ราวด์หลัง 803 Diamond ลำโพงเซ็นเตอร์ HTM-2 Diamond ผวนกด้วย Paradigm Studio Subwoofer

ในขณะที่ภาคขยาย และโปรเซสเซอร์ นั้นเลือกใช้จาก Bryston SP-3 Processor Bryston 6B SST2 เน้นไปทางการชมภาพยนตร์ซึ่งไปกันได้ดีกับเครื่องเสียงสัญชาติเยอรมันสำหรับการฟังเพลง Accoustic Arts Amp III, Accoustic Arts Tube Preamp II MK2 โดยต้นทางของเสียงที่ดีที่สุดคือ Accoustic Arts Player IMK 3 CD และอื่นๆ ที่ทางทีมปิยะนัสนำมาทดสอบและให้เลือกใช้

ก็ต้องบอกว่า ทุกอย่างพร้อมอุปกรณ์เสริมเพียบ การได้ฟังได้ชมภาพยนตร์ในวันนั้น ยอมรับว่าพลังเหลือเฟือ และเพลิดเพลินกันจนเกือบตกเครื่องบินเลยทีเดียว

ความเป็นจริงแล้ว เราอยากคุยกับคุณตันมากที่สุด เพราะเรื่องชุดเครื่องเสียงนั้นถือว่ามาจนถึงขั้นสูงสุดๆ แล้ว ไม่มีอะไรน่ากังขา แต่เรื่องราวชีวิต และการต่อสู้ในต่างแดนนี้สิ มีอะไรหลายอย่างที่หลายคนไม่เคยได้สัมผัส อีกทั้ง เขาคอนนี้ มีรถมอเตอร์ไซด์คันเทพ อย่าง BMW รุ่นคลาสสิกที่หลายคนเห็นแล้วต้องซัดเข้าไปในหัวใจเลยละ

บทสนทนาของเราจึงเริ่มขึ้น โดยปล่อยให้ช่างภาพเพลิดเพลินไปกับการหามุกกลิ้งส่ายๆ ของชุดเครื่องเสียงมาฝากกัน เรื่องของเกษตรกรคนหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินที่อยู่ในประเทศบ้านพี่เมืองน้องอย่าง สปป.ลาว หรือชื่อเต็มๆ ว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่ส่วนใหญ่จะปลูกข้าวโพดเป็นหลัก และต้องอาศัยรถแทรกเตอร์ ที่เขาเป็นตัวแทนจำหน่ายให้กับคูโบต้ามาอย่างยาวนาน

สำหรับประเทศนี้ถือเสมือนเป็นประเทศบุกเบิก ช่วงระยะเวลาเก็บเกี่ยวตั้งแต่เดือนตุลา มีการเริ่มเก็บผลผลิต แล้วเขาก็จะเริ่มขายผลผลิตได้แล้ว จะมีการเริ่มซื้อรถไปใช้กันจนถึงเดือนเมษา งานของตัวแทนอย่างคุณตันจึงเป็นงานจัดจำหน่าย ปล่อยให้เขาซื้อ “เหมือนขาย 6 เดือน maintenance 6 เดือน”

หากนับจากต้นเดือนตุลาคมไปถึงเมษายนก็คือ การขาย หลังจากนั้นก็จะในช่วงของเวลาการซ่อมบำรุง ระบบของคูโบต้า จะมีแคมเปญมาเดือนที่ 1 เสมือนช่วงเวลาแห่งการปล่อยรถออกจำหน่าย และเดือนที่ 5 เดือนที่ 12 นั้นต้องมาดูแลรถลูกค้า ระบบจะหมุนเวียนเป็นฤดูกาลอย่างหนึ่งให้สอดคล้องกับเกษตรกรชาวลาว

A young man with dark hair, wearing a blue and red plaid button-down shirt, is sitting outdoors on a grassy area. He is looking off to the side with a thoughtful expression. The background is a blurred outdoor setting with trees and a building.

ชีวิตสองแผ่นดิน ของ คุณกิตติภูมิ จongsศิริกุล
กรรมการผู้จัดการ บริษัทลาวร่วมใจมอเตอร์เซลล์ จำกัด

สิ่งที่น่าสนใจมากไปกว่านั้น นอกเหนือไปจากบริหารการขายก็คือ บริหารด้านบริการที่ต้องอาศัยช่างที่เชี่ยวชาญ คุยกันไปถึงจะเข้าใจไม่ได้ เพราะคนลาวพอใจฝีมือช่างคนไทย คือไว้ใจกว่าช่างคนชาติเดียวกัน “ช่างของผมจะมีลูกน้องคนไทยจำนวนหนึ่ง ลูกจ้างลาวก็อาจจะเยอะหน่อย ตอนนี้ ก็ประมาณ 20 กว่าคน ในขณะที่ลูกน้องไทยก็มีประมาณ 10 คน”

ผลกระทบต่อการประกาศค่าแรงงานใหม่ สามร้อยบาทต่อวันก็ อาจจะผลบ้าง ทำให้ค่าจ้างในหลักพันเปลี่ยนไป เนื่องจากข่าวสารต่างๆ ก็มีผลกระทบข้างเคียง เนื่องจากลาวกับไทยจะถึงกัน “เมื่อก่อนจ้างสมัยแรกๆ จ้างแค่หลักพัน พันกว่าบาท ต่อเดือน แต่ตอนนี้ขึ้นหลักหมื่นครับ” แม้แต่การเกิด AEC ทำให้มีความเปลี่ยนแปลงมากขึ้น อย่างตอนนี้จะเปิด AEC ข้าราชการลาวก็ขึ้นเงินเดือน ตอนนี้เขาจะให้ 15,000 บาทแล้ว จากสมัยก่อน 800 พูตรตรงๆ คือพรวดตรงๆ ซึ่งการจัดเก็บภาษีเขาก็เริ่มขยับตัวเหมือนกันครับ”

เราขอพูดถึงเรื่อง AEC สักเล็กน้อย เพราะเชื่อไหมว่า จนบัดนี้ คนไทยก็แทบไม่ค่อยได้รู้จักกันมากนัก ว่าคืออะไร

ถ้ากล่าวออกไปในความหมายสั้นๆ ก็คือการรวมตัวกันของหลายชาติ เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สังคม ให้ก้าวไปพร้อมๆ กันและสามารถ ต่อรองกับสมาคมประชาชาติอื่นๆ ได้ในอนาคต เป็นการพัฒนามาจากการเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of South East Asian Nations : ASEAN) ซึ่งก่อตั้งขึ้นตามปฏิญญากรุงเทพฯ (Bangkok Declaration) เมื่อ 8 สิงหาคม 2510 ปัจจุบันอาเซียน เป็นกลุ่มเศรษฐกิจภูมิภาคขนาดใหญ่ มีประชากรรวมกันเกือบ 500 ล้านคน

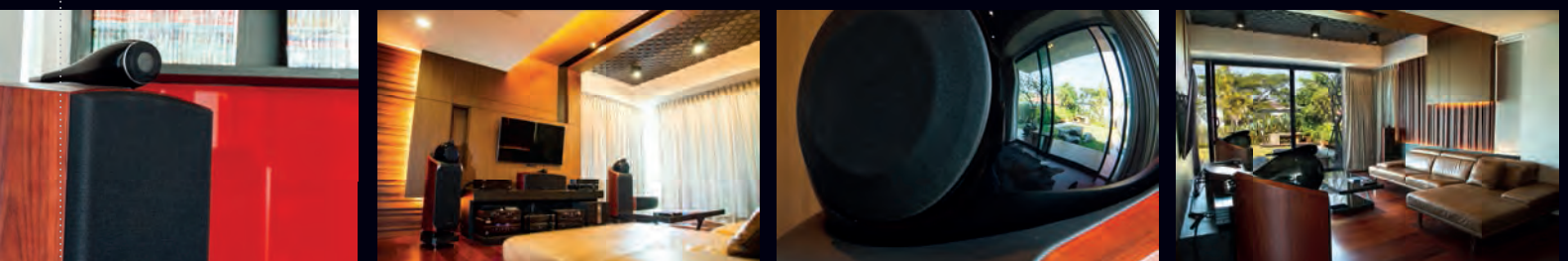
และจากการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 ที่อินโดนีเซีย เมื่อ 7 ต.ค. 2546 ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงกันที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ให้เป็นผลสำเร็จภายในปี 2558 มีการจัดทำปฏิญญาอาเซียน (ASEAN Charter) ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วตั้งแต่เดือน ธันวาคม ปี 2552 เป็นมิติใหม่ในการสร้างประชาคม โดยมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งทางกฎหมายและองค์กรรองรับการดำเนินการเข้าสู่เป้าหมายดังกล่าวภายในปี 2558

โดยปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนรวม 10 ประเทศได้แก่ ไทย พม่า มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เวียดนาม ลาว กัมพูชา บรูไน ผลผูกพันกันของอาเซียนจะมีมากขึ้น ทั้งเรื่องการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และเงินทุนที่เสรี ดังนั้น การปรับตัวทุกด้าน ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ทำให้ค่าแรงของชาติต่างๆ จะใกล้เคียงกัน นี่เป็นอีกหนึ่งที่น่าจับตามองว่า วงการเครื่องเสียงเราเองก็เถอะ จะต้องประสบกับปัญหา หรือต้องพัฒนาอะไรบ้าง

การเดินทางไปมาระหว่างประเทศไทยและลาวของคุณต้น เหมือนเดินทางจากบ้านไปทำงานต่างจังหวัด โดยเฉพาะลาวทางเหนือ มักจะทางไกลปั่นเที่ยง ว่าอย่างนั้นเถอะ เขาเองแทบจะไปประจำครั้งปี กลับบ้านครั้งปี ทำนองนั้น แต่ภรรยาอาจจะไปบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อจะช่วยทำในด้านเอกสารให้สมบูรณ์ถูกต้อง “ที่ผมอยู่ตอนนี้ก็ประมาณ 3-4 แขวง ก็คือ ไชยบุรี หลวงพระบาง บ่อแก้ว หลวงน้ำทา”

การให้โอกาสไปลงทุนใน สปป.ลาวเองก็หาใช่ง่ายดายเหมือนเมื่อก่อน ไม่ต้องพูดถึงหลายๆ สิบลปี แต่สัญญาต่างๆ จะมีระยะที่สั้นลง ดูกิจการว่าเป็นอย่างไร แล้วค่อยต่อไปอนุญาตเป็นคราวๆ ไป หลายคนอาจจะอยากถามว่า ทำไมไม่ไปลงทุนในประเทศพม่าที่กำลังเริ่มเปิดประเทศบ้าง คุณต้นมองว่าอุปสรรคด้านภาษา ก็จะเป็นปัญหาใหญ่ “ผมคิดว่าค้าขายกับ สปป.ลาวง่ายสุดแล้วนะ คุยกันรู้เรื่อง และเหมือนคนไทยและคิดว่าค้าขายกับคนลาวสบายที่สุด”

แต่ก็ไม่ได้ง่ายไปเสียทุกอย่างโดยเฉพาะเรื่องของคนงาน

เรื่องแรงงาน คุณตัณยอมรับว่า คนไทยกับคนลาวก็คงจะต่างกัน อยู่บ้าง อยู่กันไปต้องมีระเบียบเดียวกันในแง่การบริหาร ลูกจ้างทั่วไปของ ลาวส่วนใหญ่เข้าทำงาน 9 โมง เลิก 11 โมง แล้วมาทำงานอีกที่บ่ายสอง เลิกสี่โมงเย็นนาฬิกา แต่สำหรับบริษัทของคุณตัณได้วางระเบียบให้พักเที่ยง แค่ 1 ชั่วโมง ทำให้หาลูกจ้างได้ยาก ต้องยอมให้เป็นไปในระบบเดิมๆ ของเขา

“แรกๆ ก็ยอมกันไปครับ ยิ่งอยู่ไปก็ปัญหาเยอะ ข้อแม้เยอะมากเลย ตอนหลังเราก็ไม่ยอม มาเปลี่ยนการบริหารใหม่ อยู่ไม่ได้ก็ไม่ต้องอยู่ ไม่เป็นไรคือต้องยืดระเบียบ ถ้ามาสายก็หักเงิน ก็บาทก็ว่าไป สายก็หนักที่ก็ คิดนาที่ละบาท แล้วก็เอาไปเป็นส่วนกลาง พวกคุณจะเอาไปกินอะไรก็แล้ว แต่คุณ ให้พวกคุณจัดการกันเอง บริษัทไม่ได้อะไร แถบนี้ไม่เหมือน เวียงจันทน์นะ ที่มีทุกอย่าง ยอมรับว่าทางเหนือนี้ยังหาคนงานยาก”

ชีวิตการต่อสู้จากนายหน้าค้ารถแทรกเตอร์แบบฉาบฉวยกับเพื่อน อยู่หลายปี ก็ได้ตัดสินใจที่จะต้องทำอย่างจริงจัง ตามปกติแล้วเมื่อก่อน การสั่งรถมาจำหน่ายก็มักจะคิดกันไปว่านำมาจำหน่ายให้คนไทย แต่ลูกค้า จริงๆ คือคนลาว ดังนั้นก็ต้องถึงเวลาที่จะเปิดตัวให้ชัดเจน “ผมขายมา ประมาณ 4-5 ปีนี้ครับ คือก่อนหน้านี้ก็ขายเข้าไปลาว แต่ไม่ได้เป็นดีลเลอร์ ต่อมาทางคูโบต้าขอให้เปิดเป็นดีลเลอร์เมื่อ 4 ปีที่ผ่านมา สิ่งที่ยากหน่อย ในการขายที่ลาวก็คือที่ค้าขายมา 4-5 ปีนี้ ก็ยังไม่เห็นเขาขอไฟแนนซ์เข้าไป เลย ที่เหนื่อยคือเหนื่อยตรงนี้แหละครับ”

เราก็ออดถามไม่ได้ว่าหากไม่มีระบบไฟแนนซ์หลักเข้าไป แล้วคุณตัณ จะทำการจำหน่ายอย่างไร เพราะการจัดระบบเงินผ่อนนี้ต้องรู้จริงและ ใจถึงไม่น้อย “เราจัดเองครับ หนักหนาครับ ผมจัดการเองหมดเลย ทำ เหมือนที่เมืองไทย มีที่ดินหรือเปล่า ผมก็ไปจดจำนองกับที่ดิน แต่ที่ สปป.ลาว เค้าจะต้องผ่านศาลก่อน ศาลรับรู้ก่อนแล้วค่อยมาที่ดิน คือระบบของเขา จะให้ในบ้านรับรู้ก่อน ให้ตำรวจรับรู้ ”

การจำหน่ายรถแบบจัดเงินผ่อน แล้วต้องเป็นไฟแนนซ์เองนั้น มีหลายเรื่องที่คลาสสิก และเห็นดเห็น้อยเอากการ ไม่มีใครประเมินว่าลูกค้า จะจริงจังหรือไม่ “เหนื่อยครับ ยากด้วย เพราะเวลามีปัญหาที่ต้องตามเอง ยึดเอง อย่างเวลามีปัญหาเราก็ต้องไปขอความช่วยเหลือ เราก็ไปขอให้ เจ้าหน้าที่เขาตามให้หน่อย เรื่องแบบนี้ก็ต้องมีน้ำจิตน้ำใจ และหาหลักการ ที่เหมาะสมมาใช้ เราก็ไปจัดการเองแล้วก็ให้ตำรวจไปจัดการ แล้วยึดมาเรา ก็เอาไปขายต่อ ถ้าอยู่ไทยก็จะเป็นคูโบต้าแมค ก็คือรถมือสอง เราก็จะมา ทำลักษณะนั้น”

มาคุยเรื่องเครื่องเสียงแล้วชักกันแต่เรื่องเกษตรกรรมลาว เราก็ค พยายามสอบถามเพื่อจะรับรู้ชีวิตอีกด้านหนึ่งของคุณตัณว่า เป็นเช่นไร ถือเสียว่านี่คือความรู้ที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่เราเคยรับรู้กันมา ชีวิตที่อยู่นอก แผ่นดินไทย สำหรับผม ผมจะรู้สึกเหงาเสมอ ต้องทำจิตใจให้ว่างและอดทน กับงานที่ถือว่าเป็นรายได้เลี้ยงตนเป็นสำคัญ ส่วนคุณตัณล่ะ คิดถึงครอบครัว ไหม เขายอมรับว่าก็เหงานะ เพราะที่ลาว ค่าแรงก็เจ็บบ้าง ไร่สิ่งบันเทิงใดๆ เหมือนเมืองไทย

แต่ความเหงาก็แก้ได้ด้วยการใช้เทคโนโลยีแต่ยิ่งโทรคุย ยิ่งมี เทคโนโลยี มี WI-FI มีการกดไลน์ สโกปหากัน บางทีกลับยิ่งคิดถึงกัน “ถ้า เกิดยิ่งโทรหา ยิ่งคิดถึง ผมจะไม่ค่อยคุยกับลูก ผมจะใช้วิธีคุยเรื่องงาน คุย ให้จบไป ยิ่งโทร ยิ่งได้คุยกัน ยิ่งได้เห็นกัน ยิ่งคิดถึง ตัดไปเลยดีกว่า พอ 6 โมงเย็นคุยงานทำอะไรเสร็จก็นอน ตัวใครตัวมัน วันไหนไม่นอน ก็ลงมากิน เบียร์กับลูกน้อง หรือไปกับเจ้านายนานๆ ครั้งไปที่ แหล่งบันเทิงก็เป็น คาราโอเกะ แบบลูกทุ่งๆ อารมณ์ก็ยังมีนั่นๆ แลละ”

ตอนนี้ก็เลยเริ่มมีความคิดว่า เครื่องเสียงอาจจะช่วยแก้เหงาได้อย่างแน่นอน ก็เลยต้องคิดว่าอาจจะหาชุดเครื่องเสียงไปไว้ที่ลาวบ้าง “คือตอนนี้ ผมก็คิดว่าจะทำ ก็ปรึกษาคุณชัยวัฒน์อยู่ ตอนนี้ผมก็ซื้อที่ดินไว้แล้วอยู่ที่ อ.ท่าลี่, แก่นท้าว จังหวัดเลย ค่อยๆ รออะไรก่อน คือซื้อที่ลาวครบด้านของเมืองเลย จะติดกับลาวใช้ไหมครับ เวลาเดินทางเข้าออกมันจะสะดวก” แต่ในช่วงเวลานี้ คุณต้นจะต้องติดรถจากไชยบุรีเข้ามาที่ด่านไทยราว 200 กิโลเมตร ซึ่งมันไกลจากจังหวัดเลยไปสักหน่อย

การสร้างบ้านในพื้นที่ขนาดใหญ่ไว้ที่อุดร ก็มักจะเจอคำถามเสมอๆ ทำไมต้องทำเสียใหญ่โต และการเล่นเครื่องเสียงเขาตัดสินใจว่าเมื่อจะลงทุนในสิ่งที่รักและมันให้ความสุขคนในครอบครัวแล้ว ชุดนี้ หกเจ็ดล้านบาท ก็คุ้มค่า ไม่อยากเสียเวลาไปเล่นในสิ่งที่ต้องถามตัวเองว่ามันดีที่สุดในแล้วหรือยัง ซึ่งแน่นอน เวลานี้ เวลาที่ครอบครัว ชุดเครื่องเสียงชนิดีแบบนี้ ทุกอย่างเกินคุ้ม

คุณต้นเป็นคนง่ายๆ ใช้ชีวิตได้ทุกรูปแบบ แม้ว่าจะต้องอยู่สองประเทศไปๆ มาๆ แต่ก็รับกับสถานการณ์ได้อย่างดี ไม่คิดว่าอยู่ที่ไหนดีกว่ากันไม่ว่าที่ไหน ทุกอย่างมันดีหมด ผมว่ามันไม่ต่างกันนะ ไม่ใช่ว่าอยู่นั้นดีหรือว่าที่นี่ดี ในเมื่อเราเลือกที่จะมาเป็นอย่างนี้อยู่แล้ว เหมือนผมสร้างบ้าน แม้ถามว่าสร้างไปทำไม ผมสร้างแล้วเอาไว้ให้ลูก ตอนนี้คือผมยังอยู่ยังงัยก็อยู่ได้ ผมทำให้ครอบครัวดีกว่า คือตอนที่ผมซื้อเครื่องเสียง ถือว่าผมฟังน้อยนะ น้อยกว่าคนอื่น ในชุดขนาดนี้ ซื้อกับคุณชัยวัฒน์หมดไปหลายล้าน แต่มันเป็นความสุขใจ”

ในตอนที่สร้างบ้านหลังนี้ เขาเองก็คิดเรื่องเครื่องเสียงควบคู่กันไป แต่ใจไม่อยากจะต้องมีห้องเฉพาะสำหรับเครื่องเสียง “ผมไม่ได้กะไว้ทำฟังเป็นห้องโดยเฉพาะ ผมไม่ใช่สไตล์ที่จะต้องเน้นสมบูรณ์แบบขนาดนั้น ผมนึกแค่ว่าการใช้ชีวิตของเราเป็นไง ให้มันกลมกลืนกับชีวิตของเรา ก็ถือว่าใช้ได้” ไซ้แล้ว ดูหนังฟังเพลง ไปในขณะที่เห็นคุณแม่ คุณลูกเล่นอยู่ในสระน้ำของบ้าน ทุกอย่างก็สมบูรณ์แบบ

การเลือกลำโพง Bowers&Wilkins เพราะฟังใจกับแบรนด์นี้มานาน เริ่มมาจาก B&W 683, 685 เป็นชุดเริ่มต้น หลังจากนั้นค่อยๆ พัฒนาขึ้นมาตามลำดับ การได้มาเจอกับร้านปิยะนัสสนั้น นับว่าปะจวบเหมาะเคราะห์ดีจริงๆ คือเป็นช่วงที่เข้ามากรุงเทพมหานคร ไปซื้อของใช้บางอย่างที่ลาดพร้าว แล้วเห็นร้านขายเครื่องเสียง

“ตอนนั้นผมไปธุระ ยังคิดอยู่เลยว่าซื้อแล้ว ทำไมไม่ใช้บริการขนส่งมา ผมแบกมาทำไมทั้งหนักทั้งไกล ซื้อชุด 2 แสนกว่าบาท ก็ว่าแพงแล้วนะ โดนภรรยาบ่นแล้วนะ พอหลังๆ พอเค้ามีโอกาสมาฟังด้วยก็ชอบและพอใจ มีความสุขร่วมกัน เขาก็มีความสุข เพราะได้ฟังจริงๆ แล้วทัศนคติเขาก็ดีขึ้นจริงๆ เวลาเราเปลี่ยนสาย อุปกรณ์หรืออะไร ก็สัมผัสได้ว่ามันดีขึ้นจริงๆ”

คุณต้นมองชีวิตแบบโลกนี้มีความสุข อย่าไปกังวลอะไรมาก ดูหนังดูคอนเสิร์ตด้วยกัน กับลูก เพราะลูกก็ชอบ สังเกตจากการได้ดูแล้วมีความสุขมาก

“ซึ่งราคาเครื่องเสียงที่คนทั่วไปเขาก็มองว่ามันแพงอยู่นะ แต่พอมาถึงขนาดนี้แล้ว มันก็ไม่เท่าไรหรอก ที่ไปซื้ออย่างอื่นซื้อได้ อันนี้ซื้อความสุขในบ้าน เหมือนอยู่ลาว ผมอยู่ห้องเล็กๆ ผมก็อยู่ได้ แต่พอมายู่บ้านทำไมต้องหลังใหญ่ ผมก็มองอนาคตว่าอยู่ลาวก็จะทำไร่ทำสวนให้มันใหญ่ แต่รอก่อนว่ามันดีหรือเปล่าเพราะเราลงกับตัวนี้เยอะไปแล้ว ซึ่งตอนนี้ไร่ทำสวนก็ยังเล็กๆ อยู่ ประมาณ 7-8 ไร่ หน้ากว้างประมาณ 30-40 เมตรเอง ซึ่งก็ได้ใหญ่เท่าที่ประเทศไทย”

เรากระซิบถามว่าการใช้ Accoustic Arts ในการฟังเพลงนั้นมีอะไรที่เรียกว่าประทับใจ ต่างไปจากชุดหูฟังของคุณต้นกล่าวสั้นๆ ว่า “เสียงมันมีมนวลกว่า ได้อารมณ์กว่า”

เมื่อผมถามถึงท้ายว่า เรื่องเครื่องเสียงเองส่วนตัวคุณต้น คิดว่ามันมีความจำเป็นแค่ไหน เขายิ้มอย่างอ่อนโยนบอกว่า “ก็เดิมเต็มให้กับชีวิตละครับ ถ้าไม่มีมันเหมือนขาดอยู่นะ เพราะว่าถ้าฟังอย่างอื่นก็ไม่ได้แบบนี้”

“เมื่อผมถามถึงท้ายว่า เรื่องเครื่องเสียงเองส่วนตัวคุณต้น คิดว่ามันมีความจำเป็นแค่ไหน เขายิ้มอย่างอ่อนโยนบอกว่า ก็เดิมเต็มให้กับชีวิตละครับ ถ้าไม่มีมันเหมือนขาดอยู่นะ เพราะว่าถ้าฟังอย่างอื่นก็ไม่ได้แบบนี้”

คุณต้นเป็นคนเรียบง่าย แต่มีเหตุผล ถ้าซื้อในสิ่งที่ตัวเองมั่นใจว่าอุปกรณ์นั้นๆ สามารถทำให้เขาได้สิ่งที่ดีกว่า “เหมือนเปลี่ยนสาย เอาสายมาขายให้ผม ถ้าผมฟังไม่ออก ฟังไม่รู้เรื่อง ฟังไม่รู้สึกละ แล้วผมจะซื้อทำไม แล้วแพงซื้อรถคันนี้ได้คันนึงเลย บางทีผมคิดในใจว่าบ้าหรือเปล่าซื้อสายเส้นละล้าน แต่พอมานึกถึงเออ มันก็เปลี่ยนจริงๆ”

“ซิสเต็มเปลี่ยน เสียงก็เปลี่ยน แต่ก่อนไม่เชื่อ ในเมื่อมีเครื่องที่ดีอยู่แล้ว แล้วทำไมต้องมีสายไฟ มีอะไรมากเพื่ออะไร ทางปิยะนัส ทางคุณชัยวัฒน์ก็ให้มาเปลี่ยนมาลอง ก็อืม แฟนมาฟังก็ว่าเสียงเปลี่ยน เราก็รู้สึกว่ามันดีขึ้นมาก นี่แหละที่เรายอมรับจริงๆ”

เรื่องราวระดับไฮเอนด์นั้น คุณต้นบอกว่าหากจะซื้อ ขอให้ต้องชอบจริงๆ มันจะตัดสินใจได้ง่าย “คือเราซื้อของมาตั้งแพงเราก็ต้องชอบก่อน ชอบจริงๆ ไม่งั้นคนในบ้านบ่นแยเลย มากดดันอีก ซื้อตั้งแพงแล้วทำไมเสียงได้แค่นี้ เราก็จะมาหลอกตัวเองอีก ว่ามันคุ้มค่าอยู่นะ แต่ในการนำสินค้าของปิยะนัสมาลองฟังกันแต่ละครั้ง เขาก็ต้องมั่นใจในคุณภาพของเขาว่าดีเหมือนกันแหละ ไม่งั้นคงไม่กล้ายกมาให้ผมฟัง”

เราถามถึงด้านบริการต่างๆ ของปิยะนัส คุณต้นกล่าวเสียงชัดเจนว่า “ประทับใจ ทางปิยะนัสก็รับผิดชอบให้ทุกอย่าง ไม่มีปัญหาเลยกับเรื่องอย่างนี้ เหมือนสื่อนี้ อย่างเครื่องเสียงมันก็มีสีดำ สีบรอนซ์ สลัดสี แต่ผมชอบสีดำ เขาจะเอาสีที่เขา มีอยู่แล้ว เอามาให้ผมฟังก่อน แล้วค่อยเอาของใหม่มาให้ทีหลัง”

เราจากอุดรมาพร้อมกับน้ำใจไมตรีของคุณต้น “คนสองแผ่นดิน” ที่รักครอบครัว โดยมีเครื่องเสียง เป็นเครื่องผูกพันกันเชื่อมโยงความรักต่อกันและกัน ก่อนจากลาได้ไปทานของอร่อยจุ่มปลาที่หาทานได้ยาก “แซ่บหลาย” จนเราแทบไม่อยากจากลาจริงเลยครับท่าน

THE SYSTEM

ลำโพง
B&W 802diamond
B&W 803diamond
B&W HTM-2diamond
Paradigm Studio Sub-15

สายลำโพงคู่หน้า + center
Audioquest Wel Sig Speaker cable

สายลำโพงคู่หลัง
Audioquest Gibraltar sbw 14m.

Bryston SP-3 Pre processor
Bryston 6B sst2
Accoustic Arts Amp iii
Accoustic Arts Tube Preamp ii mk2
Accoustic Arts Player I mk3 CD
Accoustic Arts Power Strip Active 8
Magnet Irg-200 jps se
Pioneer BDP-LX91

สายไฟ
Audioquest Wel Sig AC
Audioquest Nrg-100
Jps Labs Aluminata AC

ติดตั้งและ Set Up ระบบเครื่องเสียง
โดย ทีมงานปิยะนัสออดิโอครอสส์
โทร. 0-2746 4511-13,
0-2746 4302-4

สายสัญญาณ
Jps Labs Aluminata XLR Jps Labs
Aluminata RCA
สาย Sub Audioquest Colorado XLR

อุ่นไ.....สายใยรัก

สุขซึ้งนัก....ในซิสเต็มเครื่องเสียง

คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์

รองกรรมการผู้จัดการ (Deputy Managing Director)
บริษัท ศรีราชาคอนสตรัคชั่น จำกัด มหาชน (SCC)

ใกล้กับออฟฟิศของนิตยสาร The Wave ที่อาจจะพูดได้ว่า ถัดจากเราขึ้นไปไม่กี่ซอยเล็กซอยน้อยในเส้นทางพัฒนาการ มีหมู่บ้านขนาดใหญ่แห่งหนึ่งที่เอื่อยชืดต้องเป็นที่รู้จักกันไปทั่ว ที่นั่นบ้านหลังงามที่มีพื้นที่เกือบหนึ่งไร่ ให้ความรู้สึกโมเดิร์นและเรียบง่าย ยิ่งใหญ่ในตัวเอง แต่ภายในเรากลับได้สัมผัสอุ่นไอสายใยแห่งความรักและดนตรีที่ไม่เคยพบจากที่ไหนมาก่อน

เป็นนิเวศสถานแบบที่เราฝันถึง คือทิพย์วิมานเลยก็ว่าได้

คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์ ได้บุกเบิกงานด้านคอนสตรัคชั่น นักหนาตามาตลอดชีวิต ด้วยความตั้งใจว่าเรือนแห่งนี้คือที่พักผ่อนยามเกษียณ จึงบรรจงสร้างทุกอย่างพร้อมครุฑคิด คุณอยู่ ภรรยา อย่างสมบูรณ์แบบและที่สำคัญ เครื่องเสียงที่เคยได้เล่นมาไม่รู้กี่ชุด จะถูกยกระดับให้สูงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นั่นเป็นที่มาของซิสเต็มทีตระหง่านอยู่ในห้องฟังเพลงขนาดยักษ์ 6x13 เมตร

เพียงวันอาทิตย์ เราเดินทางมาถึงห้องฟังเพลงที่ถือว่าเป็น The Best System อีกชุดหนึ่งที่ได้ประสบมา และเมื่อได้เอื่อยพักท่ายและสงี่ยมด้วยประกายตาของความสุขและมิตรไมตรีแล้ว คุณกฤษฎา กระซิบว่า รู้จักผมเป็นอย่างดีจากตัวอักษร ไม่เคยคิดว่าจะได้มาพบกันวันนี้ รู้สึกดีใจนั่นสิ คนเราพบกันคืออาสนา ผมกวาดสายตาไปรอบๆ นั้นไง Isophon RC 11 หรือ Gauder Akustik Berlina RC 11 คู่ล่าสุดของวงการสีขาวสะอาดมาอยู่ที่นี่เอง

มาพร้อมกับแอมป์ไฟร์ชุดใหม่ที่ถือว่าเป็นไฮเอนด์กดขอบรุ่นทรงพลัง Constellation Audio Hercules II Mono block ที่เราต้องยอมรับว่าทั้งความทรงพลัง 1000 วัตต์ ที่จะขับลำโพงที่ได้รับการยกย่องว่า “ดีที่สุดในโลก” นี้ได้เต็มอิมและสมบูรณ์ที่สุด เท่าที่เราเคยได้ฟัง Berlina RC 11 มา เพราะเจ้า Constellation เป็นสิ่งที่เพิ่งค้นพบใหม่ของปิยะนัส

ราวกับว่า เพาเวอร์ Constellation Audio Hercules II Mono และ ปริแอมป์ Altair II คือเพชรเม็ดงามที่ทำไต่ยาก แต่ก็มาถึงเมืองไทยจนได้ นี่คือแอมป์ไฟร์ที่บ่งบอกถึงความยอดเยี่ยมทั้งศาสตร์และศิลปะ ผลงานที่วิศวกรออกแบบและทำในรูปแบบแฮนด์เมดทุกชิ้นส่วนอย่างประณีต เป็นที่สุดในชีวิตของพวกเขา

ไม่ใช่ความประณีตประนอม แต่คือ The Best ในทุกด้าน คุณกฤษฎา ฟังครั้งเดียวยังยอมรับว่า นี่คือสิ่งที่ประทับใจที่สุด ไม่มีอะไรให้ต้องแสวงหาอีกเลย

เราฟังเพลงกันได้เต็มอิมในห้องขนาดยักษ์ ทุกอย่างดูสมส่วน ทั้งเครื่องเสียง เส้นสาย แลนมมิชุดโฮมเธียเตอร์ที่รวมกันอยู่แบบเรียบง่าย แทบไม่รู้ว่าทุกอย่างครบครันทั้งภาพและเสียง แต่หัวใจหลักคือ การฟังดนตรีครับ ดังนั้นในวันนี้ เราจึงโคลสออฟไปที่ชุดฟังเพลงที่คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์ และภรรยาโปรดชุดนี้เป็นหลัก

ทว่า เชื่อไหม สิ่งที่เราฟัง สุดยอดในเส้นเสียงนั้นสมบูรณ์แบบแค่นั้นก็ตามก็ยังมีอีกสิ่งหนึ่งคือ สายใยรักของครอบครัวที่ พ่อ แม่ ลูกมีต่อกัน ช่างหาได้ยากยิ่งในสังคมปัจจุบัน เราได้สนทนากับครอบครัว โพธิสมภรณ์ แล้วก็ยอมรับว่า ประทับใจ และอยากให้เป็นแบบอย่างของครอบครัวคนไทยได้ใช้เป็นแนวทางด้วยซ้ำ

บทสนทนาของเราจึงออบอวล อบอุ่น นุ่มนวล น่ารัก ท่ามกลางอาหารมื้อกลางวันบนโต๊ะ ทำให้เวลาล่วงเลยไปอย่างรวดเร็ว

อันที่จริง บ้านหลังนี้ คุณกฤษฎา ยังเดินทางไปมา มากๆ เนื่องจากสำนักงานยังอยู่ที่ศรีราชา และยังมีภรรยาที่รักๆ กับคนในครอบครัวอยู่สม่ำเสมอ บ้านหลังงามนี้ นอกเสียจากทางหมู่บ้านจะควบคุมเฉพาะดีไซน์ภายนอกแล้ว เขาจะคิดร่วมกับทีมออกแบบ และคนสำคัญของเขาคือ ภรรยาแทบทุกตารางนิ้ว

“ผมให้สถาปนิกออกแบบครบ Noble ไม่รับออกแบบอยู่แล้ว คือผมจ้างสถาปนิก แล้วก็นั่งคุยกันในครอบครัว ใครอยากได้อะไรบ้าง ทำอะไรตรงไหนบ้าง ก็ออกแบบมา แล้วก็คอมเม้นต์บ้างจนในที่สุดลงตัว แล้วก็ลงมือสร้างเลย ซึ่งโครงการนี้เป็นโครงการเดียวที่ขายที่เปล่า ให้เราสร้างเอง โดยเขาจำกัดว่าไม่เอาทรงโรมัน ไม่เอาทรงคอสติค เขาขอทรงแบบโมเดิร์นหน่อย ซึ่งก็เป็นสไตล์เดียวที่ผมชอบ บ้านหลังนี้ ก็เรียบง่าย ง่ายๆ แต่กว้าง หน่อยเท่านั้นเอง”

สำหรับการจัดชุดเครื่องเสียง ถือว่ามากับทางทีมปิยะนัสแบบสุดทางแล้ว และยังหยิบยกเอาแผ่นซีดีเพลงมาจากบ้านเดิมไม่หมด ช่องใส่แผ่นก็จียังว่างๆ อยู่บ้าง “แผ่นส่วนใหญ่อยู่ที่ศรีราชายังไม่ได้ขนมา คือผมชอบฟังเพลงไทย ชื่อของอรวิมา ตอนนี้อ่านชื่อแผ่นไต่ยาก เพลงของนิตยา บุญสูงเนิน ประมาณนี้ คือเพลงไทยเรารู้ชื่อแล้วว่ามันก็ฟังเพลงฝรั่งไม่ได้ แต่ว่าผมฟังแล้ว ผมก็รู้สึกชอบ คือ ชุดนี้นั้นรองรับได้ทุกอย่าง”

อันที่จริงก็น่าแปลก ว่าคนเล่นเครื่องเสียงมักจะมารู้จัก หรือได้มีส่วนเกี่ยวข้องกันโดยบังเอิญเหมือนกัน เพราะ “ที่ดินร่วม 340 ไร่ สองแปลงที่ติดกันก็โอเค ที่นี้อย่างคนทำสวนก็ปลูกไต่ได้ต่อไป มากๆ เขาเป็นญาติกับพี่ธรรมบุญ” (เจ้าของซิสเต็มที่เราเคยนำเสนอไปแล้วจากศรีราชา)” ส่วนการได้มาเล่นเครื่องเสียงและรู้จักกับทีมของปิยะนัส ก็เรียกได้ว่าติดตามผลงานของทางร้านมาตลอด

SYSTEM OF THE MONTH

“จริงๆ แล้วผมรู้จักคุณหน่อยผู้จัดการสาขาพัทธคนแรก ผมชอบนะ เพราะว่าที่นี่ทุ่มเทตั้งใจ รักเครื่องเสียงจริงๆ แล้วมาทำก็สบายใจ คือเราซื้อของจากเขาเราก็กสบายใจ เขาทุ่มเททำให้จริงๆ ผมแอบดู เวลาที่เขามาเช็คเครื่องให้ เขาเช็คให้อย่างดี ละเอียด ตั้งใจเหมือนของตัวเอง เขาไม่เห็นหรือว่าเราแอบดู” เสียงหัวเราะขบขันก็ตามมา

สำหรับเพลงไทยก็ฟังตามยุคสมัยที่ชอบ เพราะเพลงไทยหรือฝรั่ง อาจจะต่างกัน แต่เพลงไทยในยุคที่ คุณกฤษฎาเป็นหนุ่ม ย่อมละเมียดละไม ทราบซึ่งได้มากกว่า ด้วยว่าเครื่องเสียงสมบูรณ์มาก ฟังอะไรก็ได้ “ผมฟังพวกเพลงเก่าๆ ไม่ใช่เพลงไทยอย่างเดียวเท่านั้นนะ เพลงฝรั่งด้วยนะ ผมชอบเพลงยุค 80,70 ทุกๆ เพลงที่ฮิตสมัยก่อนเป็นเพลงอมตะจริงๆ นะ 20 ปี ให้หลังมันก็ยังไพเราะอยู่ แต่มีแบบที่คนร้องใหม่ ไพเราะมาก และไพเราะกว่าต้นฉบับ มีอยู่เพลงเดียวที่ผมชอบมากคือ ทำลอมของชรินทร์ คือร้องเพราะมาก แต่เบิร์ดเอมาร้องในอัลบั้ม 2501 ผมฟังแล้วยังใจแล้ว เพราะว่าชรินทร์ นันทนาคร ร้องด้วยเข้าไป”

ที่เราารู้สึกว่าน่ารักมากคือ สองสามีภรรยา ต่างชอบฟังเพลงด้วยกันทั้งคู่ ถึงจะไม่ใช้สไตล์ตรงกันก็ตาม แต่ทั้งคู่ก็มีความสุขกับชุดเครื่องเสียงสุดยอดชุดนี้ด้วยกันได้ โดยคุณอุย ผู้บรรยายกล่าวว่า “อุยชอบเพลงสุนทราภรณ์ แล้วก็เพลงคุณสุเทพ แต่เอามาอเรนจ์ใหม่นักร้องสมัยใหม่ คือเป็นคนสมัยเก่าแต่ฟังไม่ได้เลย ขอเป็นเสียงที่เบิร์ดก็ฟังได้”

เมื่อเรายกขึ้นมาจนถึงเรื่องชีวิตและครอบครัว สองสามีภรรยา ดวงตาเป็นประกายแห่งความภาคภูมิใจ ด้วยบุตรหญิงหนึ่ง ชายหนึ่ง เป็นที่รักสุดหัวใจของคนทั้งคู่ “ผมมีลูก 2 คนครับ ลูกสาวอายุ 20 คนโต และลูกชายคนเล็ก ลูกสาวคนโตเรียนปี 2 ที่อเมริกา เรียนทางด้าน Financial economics และก็มี Engineering นิดหน่อย เขาเข้าอยู่ที่ บราวน์ ยูนิเวอร์ซิตี โพรวิเดนซ์ รัฐโรดไอแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา” (Brown University in Providence in the State of Rhode Island and Providence Plantations)

มหาวิทยาลัยที่กำเนิดมาตั้งแต่ปี 1764 เรียกว่าเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ส่วนบุตรชายคนเล็ก เรียนที่โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย “ก็คือที่ไทร์สเบอร์โรเรียนอินเตอร์ ก็อีก 2 ปี ครึ่ง พี่สาวกลับมา ก็ถึงคราวเขาไปพอดี คือจริงๆ แล้ว คือพี่สาวกลับมาเขาก็จบไฮสคูล” ก็จะได้เป็นอีกหนึ่งคนที่จะได้ไปเรียนต่างประเทศ ตามความตั้งใจและความคาดหวังของคุณพ่อคุณแม่ ซึ่งการเรียนนั้น ก็ต้องบอกว่าทั้งคู่เรียนดีมาก

อันเนื่องมาจากความเอาใจใส่ของคุณแม่ ที่แม้จะจบปริญญาโทมาก็ยังขอมาลើงลูก ปลูกความสัมพันธ์และสิ่งดีๆ ให้กับเขาดังแต่เล็กแต่น้อย จนเติบโตใหญ่ ประคองให้เขารู้จักเส้นทางของตนเอง หากว่าอยากเรียนด้านใด ก็ไปด้านนั้น ไม่ขัดใจกัน ไม่เคยคิดว่าเรียนจบแล้วจะต้องกลับมาทำงาน ในบริษัทของคุณพ่อ

“กะว่าจะส่งเสียเขาให้จบ แล้วเขาชอบแนวทางไหนก็ไปทางนั้นที่เขาชอบ อย่างคนเล็ก เป็นผู้ชายเขากะว่าจะไปมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด เพราะคิดว่าศักยภาพจะเข้าได้เพราะตอนนี้ไปสอบ SAT สอบเล่นๆ ครั้งแรกอายุยังไม่เกิน 16 นะ สอบได้ 1800”

คุณอุ๋ยกรุณาอธิบายถึงมาตรฐานของ SAT ว่า “คือคะแนน SAT มั่นเต็ม 2400 ไข่กะ ฉะนั้นพวกมหาวิทยาลัย ivy league เนี่ยจะรับคะแนน SAT ที่เกิน 2000 ขึ้นไปตอนที่ลูกสาวไปเขาก็ได้ 2000 กว่า มหาวิทยาลัยที่นี้เข้ายากกะ ปีนึงรับคนไทย 1-2 คน แล้วส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนทุน คือเข้ายากมาก อันที่จริง ลูกสาวเค้าไปเรียนหนักก็จริง แต่ก็มีปาร์ตี้กับเพื่อนตลอด ทำให้ไม่เหงา”

ที่สำคัญ สองสามีภรรยา สอนลูกมาด้วยความรู้สึกอบอุ่น ดังนั้นเขาจะไว้วางใจซึ่งกันและกันมาก เรียนเก่ง ความประพฤติดี ทุกอย่างเริ่มที่ความอบอุ่นของครอบครัว แม้แต่การตัดสินใจไปเรียนเมืองนอก คุณภรรยาบอกว่าที่ออสเตรเลีย คือเมลเบิร์น เหมาะมาก เงียบสงบและบรรยากาศดี แต่เอาเข้าจริงๆ ลูกสาวกลับไม่ชอบ เหมือนไม่มีสังคมเอาเสียเลย

“เมื่อไหร่เมื่อ 4 ปีกว่าที่แล้ว ตอนที่ผมจบจากออสเตรเลียมา ญาติพี่น้องอยู่ที่นั่นเยอะ เขาชวนไปเรียนต่อที่เมืองนอก ก็คิดว่าจะส่งไปเรียนที่เมลเบิร์นนี่แหละ ตอนนั้นน้องสาวกำลังจะสร้างบ้านใหม่ ก็เลยบอกว่าขอเอี่ยวด้วยนะ ขอสร้างใหญ่ขึ้นหน่อยสัก 2 ห้องนอน ส่งแฟนกับลูกไปเรียนต่อไฮสคูลที่โน่น ไปอยู่ได้ 7 เดือน ลงทุนสร้างบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้วซื้อรถคันใหม่ให้ แต่.....”

ตอนนี้คุณอุ๋ยเล่าต่อว่า “เผอิญลูกสาวคนโตเพิ่งไปเข้าไฮสคูลที่เมลเบิร์นเพื่อจะไปต่อเมลเบิร์นยูนิเวอร์ซิตี ซึ่งก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด เพราะคุณพ่อจบมา แต่พอลูกสาวเขาพูดมาคำเดียวเลย เห็นหน้าเขาตอนนั้นโห น่าสงสารมากเลย แม่ หนูอยากไปเรียนอเมริกาได้ไหม คุณพ่อก็ซื้อรถให้แล้ว มีบ้านให้อยู่ แต่ใจมันบอกว่าไม่ใช่”

“คือเขาต้องติดมหาวิทยาลัย ivy league ซึ่งเมลเบิร์นไม่ใช่คำตอบสำหรับเขา เขาก็อยากไปอเมริกา ฉะนั้นเขาก็ต้องดูแลตัวเอง ต้องไป ivy league ไปอย่างในความคิดของเขา เมลเบิร์นยู กลับมาสังคมไทยไม่ใช่คำตอบ ต้องจบ ivy league จบ Top10” นั่นเป็นสาเหตุที่ลูกสาวคนเก่งตัดสินใจเบนเข็มไปต่ออเมริกา โดยมีพ่อแม่ ให้กำลังใจและให้ความเชื่อมั่นในตัวลูกสาวอย่างเต็มเปี่ยม ทุกวันนี้ถือว่าไม่ผิดหวังเลยที่หักมุมแบบนั้น

ทุกวันนี้ ความอบอุ่นในครอบครัวยังคงอยู่ ทุกคนจะโทร หรือคอนเฟอเรนซ์กันทุกวัน ทุกครั้งที่มีโอกาสหยุด เพียงแค่สัปดาห์เดียวยังบินกลับมาเมืองไทย เยี่ยมพ่อแม่ ปีนึงก็บินกลับมาอย่างน้อย 2 ครั้ง โดยหลักๆ ก็จะบินเจแปน แอร์ไลน์ จากกรุงเทพฯ ไปที่นาริตะ พักสักสองชั่วโมงครึ่ง สามชั่วโมง หลังจากนั้นก็บินจากนาริตะไปบอสตัน แล้วเพื่อนก็จะขับรถจากเมืองที่อาศัยอยู่ไปริเวนซ์ มาบอสตัน (ขับรถประมาณ 40 นาที) เพื่อมารับที่สนามบิน “เขามีกลุ่มเพื่อนคนไทยที่สนิทๆ กันอยู่หลายคน”

ในระหว่างที่ทำงาน ก็ทำอย่างจริงจัง ไม่เคยขาดการติดต่อครอบครัว และจำพวกเครื่องเสียง ที่สำคัญคือทุนแหล่งโปรแกรมเอาไว้ “ผมไม่เคยหยุดซื้อหนังสือ ซีดี ดีวีดี ผมซื้อจนไว้ ว่าสักวันหนึ่งเวลาผมเกษียณเร็วๆ นี้ คือชอบ มีความสุข อย่างหนังสือ เดียวนี้อาจารย์ไปดูตู้ข้างบน หนังสือกำลังภายในเต็มหมด ผมชอบอ่านหนังสือกำลังภายใน แล้วก็หนังสือฝรั่ง นิยายฝรั่ง ผมว่ามีอีกเป็นร้อยเรื่องที่ผมไม่ได้อ่าน และยังมีเรื่องเก่าที่อยากอ่าน”

ในการอ่านนั้นหากเป็นภาษาอังกฤษก็หาอ่านจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ แล้วก็ถ้าเป็นกำลังภายในก็อ่านที่เขาแปลมา ส่วนหนึ่ง แล้วก็ซีรีส์มันก็มีอยู่ทุกวันอยู่แล้ว ผมก็ดาวน์โหลดเวลาว่างๆ จากออฟฟิศ แล้วก็ดูการอ่าน หาดูหนังแบบขำขันแต่ก็ช่วยได้มาก เป็นผลให้ลูกๆ ได้พฤติกรรมที่ดีและถูกต้องติดตัวไว้ เหมือนดังคุณอุ๋ย เสริมว่า “คือการอ่านดูหนังภาษาอังกฤษช่วยให้ลูกเก่งภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็กเลยคะ เพราะว่าดูหนังฝรั่งกับคุณพ่อ”

คุณภรรยา พูดถึงเรื่องนี้เอาไว้ได้อย่างน่าสนใจว่า “ผมบังคับไม่ให้ดูซับไตเติ้ลภาษาไทย ให้เขาดูซับไตเติ้ลและก็อ่านซับไตเติ้ลภาษาอังกฤษ ผมกล้ารับประกัน อย่างลูกชายผมตอนนี้เขาอายุแค่ 16 แต่ภาษาอังกฤษเขาขึ้นเทพแล้วนะ ดีกว่าผมเยอะเลย ผมเคยแอบอ่านเรียงความเขาแล้วก็ตอนที่เขาเข้าโรงเรียนอินเตอร์ปีแรกแม้ว่าเขายังไม่คุ้นเคย”

คุณอุ๋ยบอกว่า เรื่องภาษามาจากการฝึกฝนเอาจริงเอง “มีแต่คนมาถามว่าทำไงลูก 2 คนถึงได้เก่งภาษาอังกฤษจัง ก็ฝึกมาตั้งแต่เล็กนะคะ คุณพ่ออ่านพ็อกเก็ตบุ๊ก ภาษาฝรั่ง ดูหนังภาษาฝรั่ง โห ฉะนั้นลูกสองคนได้เต็มๆ เลยนะคะ” แม้ตอนที่ลูกสาวจำต้องไปเรียนนอก และต้องอยู่ช่วยเหลือตัวเองแบบเดียวๆ สองสามีภรรยาก็ไม่ท้อถอยไปนัก เพราะปูพื้นฐานมาอย่างดี ที่สำคัญคือครอบครัวนี้ มีความอบอุ่นเสมอนั่นเอง

“เด็กผู้หญิงเขาจะโตเร็วกว่าผู้ชาย อย่างตอนที่ส่งไปเขาอายุ 19 ตอนที่เขาเรียนโรงเรียนสาธิตเขาก็เริ่มมีความกล้าแสดงออก มีเพื่อนฝูงเยอะอยู่แล้ว เข้าสังคมง่าย แล้วเมื่อนั้นเราก็ก่อนข้างมั่นใจว่าปลอดภัย ตอนเราไปส่งเราไปกันทั้งครอบครัวเลย ไปอยู่ประมาณอาทิตย์เศษ จนทุกอย่างเรียบร้อยแล้วก็ยกกลับมา

“ไม่ได้ห่วงครับ เรียนจริงๆ คือโทรคุยกันทุกวัน ตอนเช้า คุยกัน 3 สาย คอนเฟอเรนซ์ ก็ตอนบางทีผมอยู่ศรีราชาใช้ไหม ประมาณ 9 โมงกว่าๆ เวลาเมืองไทยตอนเช้าก็เท่ากับประมาณ 3 ทุ่มกว่าๆ เขาก็ยังไม่หลับใช้ไหมครับ ก็คุยกัน 3 สาย”

“น้อยหน่อยก็ประมาณ 10 นาที มากหน่อยก็ครึ่งชั่วโมง เขาก็จะเล่าให้ฟังว่าวันนี้ไปทำอะไรบ้าง ตอนนั้นพอทำอะไรอยู่ แม่ทำอะไรอยู่ มีปัญหาอะไรไหมที่เมืองไทย ก็จะคุยกันยังรู้จักเข้าตลกดเลย”

“ ก่อนนั้นไม่เคยคิดด้วยซ้ำไป แม้ว่าหลักโมลชีวิตจะมาไกลถึงหลักเลขห้าแล้วก็ยังกระชุ่มกระชวย ความรักในครอบครัวอบอุ่น ไม่ว่าจะอยู่ห่างกันแค่ไหนก็เหมือนใกล้ ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่เหลือตอนนี้คือจะทำอย่างไรกับชีวิตที่ตัวเองแสวงหา ”

และคุณอยู่ได้เสริมให้เราได้เข้าใจมากขึ้นว่า “อีกสิ่งหนึ่งที่เราปล่อยเขาไปได้เหนือสิ่งอื่นใดคือ สิ่งที่เราเลี้ยงเขามาตั้งแต่เล็ก คือ ความอบอุ่นที่อยู่ในใจเขาเนี่ย จะทำให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ตามหลักจิตวิทยาเด็กที่มีความอบอุ่นมาตั้งแต่เล็กจนโต คือเราเลี้ยงเขามาแบบประคบ อุ้มลงหนุนนะ อยู่เรียนจบโทเศรษฐศาสตร์จากอเมริกาแต่ลงทุนที่จะไม่ทำงาน เปลี่ยนมาลงทุนขอดูแลลูก รับส่งด้วยตัวเองทั้งผู้หญิงทั้งผู้ชาย ทุกวันนี้ลูกผู้ชายอายุ 16 ยังขอรับส่งเข้าเรียนด้วยตัวเอง เมื่อเขาไปเรียนมหาวิทยาลัยปริญญาตรีเหมือนลูกสาว เมื่อนั้นแหละคะ”

สำหรับ คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์ นั้น การที่เขาชอบเครื่องเสียง ก็เพราะเป็นคนรักเสียงดนตรี ดูหนัง ชอบอ่านหนังสือ เก็บตัวเงียบๆ ผมเองยังกระเชื่อว่า เหมือนผมมาก เพราะตอนเด็กๆ เป็นต้นมา ก็สามารถอยู่คนเดียวได้ ไม่ต้องการอะไรมากมายในชีวิต ไม่ต้องการคบค้าผู้คนมากเกินไป เป็นเครื่องเสียงจึงเป็นสิ่งลงทุนที่คุ้มค่า “ผมก็คล้ายๆ อาจารย์ ผมก็คิดว่าถ้าเกษียณขึ้นมาจะไม่เบื่อหรือ เพราะคนทำงานมาตั้งแต่หนุ่ม แต่ว่าผมไม่เบื่อหรือ เพราะมันมีซีรีส์ทั้งปีทั้งชาตินั่งดูทั้งวันทั้งคืน ทั้งเก่าและใหม่ นั่งดาวนโหลดแป๊บเดียว ดูเดียวก็จบ ดูซีรีส์ ดูทีวีดี หนังสือผมดูจนไ้เต็มเลย เข้าไปตีกอล์ฟ บ่ายไปเข้าตลาดหุ้น”

“หนังสือที่ผมดูจนไ้อ่านจนครบทุกเล่ม พออ่านครบหมดแล้ว เรื่องแรกที่เรารับเราก็ลืมหมดแล้ว เราก็กลับมาอ่านได้อีกรอบหนึ่ง”

การสร้างบ้านหลังนี้ขึ้นมา ก็เพื่อให้ชีวิตหลังทำงานหลักมีโอกาสปักจริงๆ ก่อนนั้นไม่เคยคิดด้วยซ้ำไป แม้ว่าหลักโมลชีวิตจะมาไกลถึงหลักเลขห้าแล้วก็ยังกระชุ่มกระชวย ความรักในครอบครัวอบอุ่น ไม่ว่าจะอยู่ห่างกันแค่ไหนก็เหมือนใกล้ ด้วยเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่เหลือตอนนี้คือจะทำอย่างไรกับชีวิตที่ตัวเองแสวงหา

“ก็อย่างตอนที่ผมซื้อที่ จะสร้างบ้านใหม่หลังนี้ ตอนแรกก็ไม่คิดว่าจะปลูกบ้านหรือ แต่ว่าโครงการเขาบังคับว่า ภายใน 2 ปี ต้องเริ่มปลูกบ้าน 4 ปี ต้องเสร็จ ตอนนั้นกะว่าจะซื้อที่ทิ้งไว้เฉยๆ เพราะว่าบ้านตอนนั้นก็ยังอยู่กับแม่ยาย ไปๆ มาๆ เจอเพื่อนสนิท เขาก็บอกว่า ตอนนั้นก็อายุ 54-55 ปี เขาบอกว่าไม่สร้างตอนนี้แล้วจะไปสร้างตอนไหน ผมว่ามันก็จริงนะ สร้างบ้านก็ไม่ว่าจะเสร็จตอนไหน ก็ไม่ว่าเราจะอยู่ไปถึงเมื่อไหร่

“ผเอิญว่าเลยเกิดเนื่องจากผมไม่ได้เหมาะสร้างอะ คือผมมีหุ้นอีกเป็นบริษัทก่อสร้าง ที่เป็นเพื่อนเรียนสวนกุหลาบด้วยกันมา ก็เรียกให้เขาสร้างให้ คือไม่เหมาะ เรียกเท่าไรว่ามา คือของทุกอย่างผมเลือกเองไปเลือกกับแฟนทุกอาทิตย์ อะลูมิเนียม วงกบประตูหน้าต่าง แบบนี้ยี่ห้อนี้เฟอร์นิเจอร์ซื้อทุกอย่างไว้เตรียมพร้อมหมดเลย ทุกอย่างลงตัว คือบ้านผมสร้างไปไม่มีการทุบ คือทุกอย่างลงตัวก่อนถึงจะลงมือสร้าง”

“เราเห็นแปลนก่อนสร้างครับ วางเฟอร์นิเจอร์ ดูเฟอร์นิเจอร์ที่มันลงตัวกับแปลน ตัวนี้ไม่มีการทุบอะไร แทบจะไม่มีการทุบเลย น้อยมากบิวท์อันอะไรพวกนี้ กระเบื้อง ดินอ่อน เลือกเองหมดเลยครับ ทั้งตายายเดินตระเวนดูๆ เราเป็นคนเดินซื้อของทั้งหมดแล้วให้เพื่อนสร้างไปเรื่อยๆ และเราก็ค่อยๆ ป้อนของให้เขา ตอนแรกกะให้เสร็จปีหนึ่งไปๆ มาๆ เสร็จปีครึ่ง”

เมื่อเราถามว่าเข้ามาอยู่ได้กี่เดือนแล้ว คุณอุ้ยตอบว่าเพิ่งจะ 3-4 เดือน แล้วเฟอญูลูกสาวพอลกลับจากอเมริกาแล้วเขามิเพื่อนเยอะ สามารถรับรองเพื่อนเขาได้พอดี

ชีวิตของคุณกฤษฎา พร้อมทุกอย่าง และมักจะโชคดียิ่ง อย่างเช่นการขับรถ เขาก็ไม่ขับเอง มีคนขับรถที่อยู่กันมาเป็นสิบๆ ปี ช่วยให้สมองได้โล่งโปร่ง นำไปใช้กับการงานได้ตลอด คิดทุกสิ่งทุกอย่างได้อย่างไม่กังวล ที่สำคัญ สิ่งที่เขาตั้งใจมาก คือการเป็นแฟมิลีแมน “อย่างวันจันทร์ วันอังคารผมก็จะนอนที่ศรีราชา วันพุธผมจะเข้ามากรุงเทพฯ คือผมทำอย่างนี้มา 20 ปี แล้วนะ ตั้งแต่แต่งงาน คือกลับมากลางคืน อาทิตย์ละ 2 ครั้ง ก็วันพุธกลับมาเข้าวันพฤหัสบดีก็กลับไปใหม่ แล้วก็กลับมาใหม่เช้าๆ วันเสาร์แล้วบ่ายๆ ก็ทำธุระบ้าง วันเสาร์เป็นวันแฟมิลีเดย์นัดกินข้าวกัน โดยเฉพาะวันอาทิตย์จะต้องนัดกินข้าวกับคุณยายไม่ขาด ทำมาตลอด”

สำหรับความสุขกับเครื่องเสียงนี้ถือเป็นสุดยอดอีกประการหนึ่งของชีวิต เพราะครอบครัว ไม่เฉพาะแต่คุณกฤษฎา คุณอุ้ย ก็จะเป็นคนฟังเพลงด้วย ต่างคนต่างชอบ และการเปลี่ยนซิสเต็มแต่ละครั้ง คุณอุ้ยก็สามารถบอกได้ว่าอะไรที่ได้เพิ่ม เสียงที่สวยงามไพเราะเป็นเช่นไร การลงทุนกับชุดหิม่าที่สูงสุดนี้ ถือเป็นที่สุด แต่ก็คุ้มค่า ได้ความสุขเต็มที เพลงทุกเพลงที่ผ่านไป ฟังแล้วฟังอีก ไม่รู้เบื่อ ห้องที่ลงตัวที่สุดห้องนี้ กับซิสเต็มระดับ State of the Art จึงเป็นอีกความสุขและความอบอุ่นที่อบอุ่นตลอดทั้งวันอย่างสมบูรณ์แบบ ไม่เคยหวนคืนที่คุณจะได้ฟัง Berlina RC 11 ได้อย่างเต็มสเกลขนาดนี้มาก่อน นี่อาจจะเพราะ Constellation Audio Hercules II Mono และPreamp : Constellation audio Altair II ที่มาสร้างความรู้สึกเต็มที่ เป็นครั้งแรกในชีวิตให้ คุณกฤษฎา ตัดสินใจว่า “ใช่” สิ่งที่เราคอยมานานแสนนาน และเราเองก็ยอมรับว่าเป็นซิสเต็มอภิมหาที่สุดจริงๆ

คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์ เป็นคนเล่นเครื่องเสียงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล เลิกคิดเรื่องแบรนด์มานานแล้ว ถ้าดี ถ้าสุดยอด และตรงกับความต้องการ นั่นคือใช่เลย ดังนั้นตลอดทั้งบ้าย เราก็ได้นั่งฟังเพลงหลากหลายไปกับชุดเครื่องเสียง ที่ขอบอก ว่า “บุญหูที่ได้ฟัง” ได้เห็นความสุขฉายเต็มใบหน้า ดวงตาของสองสามีภรรยา

สนใจเครื่องเสียงที่เข้าถึงความอบอุ่นในใจของคุณ เลือกสรรสิ่งที่ปรารถนา ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมเสมอสำหรับทุกความต้องการ ไม่ว่าจะเป็นชุดซิสเต็มขนาดใด แบบใด จนถึงสุดยอดไฮเอนด์ทุกขอบโลกก็ยังได้ แวะมาคุยกับเรา หรือ โทร. 0-2746-4511-13, 0-2746-4302-4

เสมือนดัง คุณกฤษฎา โพธิสมภรณ์ ที่ทำให้เราคิดว่า “ประทับใจทีมงานปิยะนัสกรับ ทุกคนเขารักเครื่องเสียงเหมือนเรา และตั้งใจเช็คออฟนำเสนอสื่อสิ่งที่ดีที่สุดเป็นเหตุ เป็นผล ให้เราพิจารณาเสมอ” เป็นคำสั้นๆ ที่แทบไม่ต้องอธิบายอะไรอีกเลย เราจากมาในวันนั้นด้วยความอบอุ่นภายในใจ ทั้งเสียงดนตรีระดับสุดยอด และความรักความอบอุ่นในบ้านหลังงามอย่างชนิดไม่มีวันลืมเลือน

The System

Speaker : Gauder Akustik Berlina RC 11

- Power amp : Constellation Audio Hercules II Mono
- Pre amp : Constellation Audio Altair II
- Transport CD : Accustic Arts Drive II
- D/A Converter : Accustic Arts Tube Dac II MK 2 HD
- Msb universal media transport for home theater
- Msb platinum power base for home theater
- Msb platinum Dac iv for home theater

- Speaker cable : JPS Labs Super Aluminata 2pairs
- AC Powercord for Power amp : Audioquest Wel Signature AC 20A
- AC Powercord for Pre amp : JPS Labs Aluminata AC
- AC Powercord for CD Transport & D/A Converter : Audioquest Wel Signature AC
- Analog Interconnect : Audioquest Wel XLR
- Digital Interconnect : Audioquest Wel Digital

ติดตั้งและ Set Up ระบบเครื่องเสียง โดย ทีมงานปิยะนัสกร อิลลิกทริคส์

สองคม สองสไตล์

ทั้งไวน์ลและดิจิตอล

คุณธนกร โอภาสเจริญสุข (คุณโบ้)
รองกรรมการผู้จัดการ
บริษัท ฟู้ด แอนด์ คอสเมติก ซิสเต็มส์ จำกัด

อาจจะดูแปลกสักหน่อยที่ผู้บริหารบริษัทนำเข้าวัตถุดิบอาหารอย่างคุณโบ้ หรือคุณธนทร โอภาสเจริญสุข กับครอบครัวคือภรรยาและลูกสาววัยสองขวบที่กำลังน่ารักน่าชัง จะอาศัยอยู่อย่างเรียบง่ายในคอนโดฯ กลางกรุง เนื่องจากติดในความสะดวกสบายเดินทางง่าย และมีสรรพสิ่งรอบๆ ที่เหมาะต่อการดำรงชีพแบบคนกรุง

อยู่แถวซอยทองหล่อมานาน แต่เล็กแต่น้อยคุณโบ้ จึงไม่คิดจะย้ายไปอยู่บ้านเดี่ยวที่อาจจะโอโง่งกว่า กระนั้นก็พยายามซื้อห้องด้านข้างขยายออกไปอีกหนึ่งห้อง หรือถ้าเป็นไปได้ในอนาคตอาจจะขยายเป็นสามห้อง นั่นหมายความว่าเพื่อนบ้านยินยอมพร้อมใจจะขายต่อ เพื่อจะได้สร้างอาณาบริเวณให้อยู่และกว้างขวางขึ้น

คุณโบ้ เป็นคนสนุกสนานและกันเองมาก บอกว่าเรื่องเครื่องเสียงนี่ ติดอกติดใจมาจากชุดโสมเสียงเตอร์สำหรับรถชมภาพยนตร์ หลังจากนั้นก็พัฒนามาเน้นระบบสองแชนแนลมากขึ้น เมื่อเห็นเครื่องเสียงนาฬิกาแบรนด์ที่มาสวมผสานกัน เราจะพอมองบุคลิกของเขาออกว่า มีความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตัวเองเป็นหรือมีอยู่

ไม่ว่ากันกระทั่งสายลำโพง ที่แยกสายบวกสายลบออกจากกันอย่างเด็ดขาด ที่เขาตัดสินใจนำมาใช้งานเป็นคนแรกๆ ของเมืองไทย หลังจากปิยะนัสเอามาให้ทดลองฟัง แต่ลำโพงนั้นคือหัวใจหลัก ที่เรารู้กันอยู่ว่าถ้าใครรักเสียงในแบบ ProAC แล้วยากนักที่จะเปลี่ยนใจได้ ดังนั้น Carbon Pro 8 จึงมาเป็นหลัก และตระหง่านในพื้นที่แห่งนี้

อันที่จริงลำโพงจะตั้งเข้ามาใกล้จุดนั่งฟังไปสักนิดก็เพราะต้องแบ่งพื้นที่ หรืออาณาจักรให้บุตรสาวตัวน้อยๆ ได้สนุกกับของเล่นของเธอ ที่มีอาจล้งล้ำเข้าไปได้

คุณโบ้เล่นเครื่องเสียงแบบเล่นกันให้ครบรส คือมีทั้งเทิร์นเทเบิล แบบอนาล็อก และดิจิตอลออดิโอ ที่มีเครื่องเล่นซีดีเป็นตัวตั้ง หากพูดถึงจุดที่ตั้งของซิสเต็มก็จะเกี่ยวเนื่องไปกับเรื่องของห้องด้วย เพราะ “คอนโดนี่ผมอยู่มาประมาณ 22 ปีแล้วครับ ตั้งแต่ผมเข้าเรียนมหาวิทยาลัย แต่ห้องนี้เพิ่งอยู่ได้ปีกว่า ก็เข้ามาอยู่มกราคมปีที่แล้ว” นั่นหมายความว่าถึงการปรับห้องสองห้องให้ขยายขนาดและลงทุนปรับแต่งไปพอสมควร

ทำให้ลำโพงตั้งพื้น สามารถแสดงศักยภาพได้เต็มที่ แม้จะเป็นในพื้นที่ห้องคอนโดก็ตาม คือเอาสองห้องมาเป็นห้องเดียว

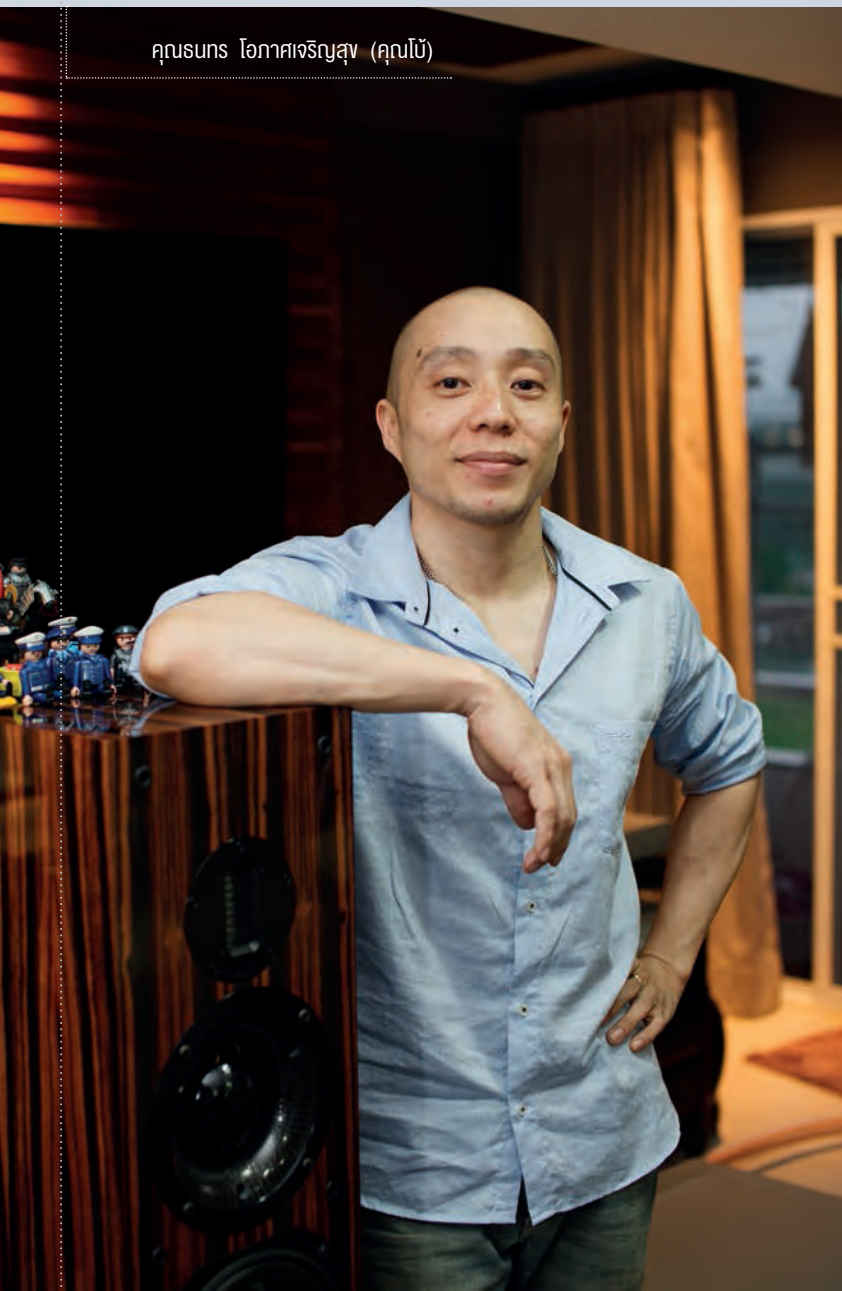
“ครับ คือตรงนี้เป็นกำแพงแบ่งครึ่งห้อง ห้องหนึ่งก็แค่นี้ครับ 48 ตารางเมตร รวมระเบียง ถัดไปก็เป็นห้องนอน 96 ตารางเมตร ถ้าอยู่ 2 คนก็โอเค แต่พอติ๋มามีลูกก็พยายามซื้อ ห้องถัดๆ ไปนั่นก็คุณแม่อยู่ห้องตรงข้ามจริงๆ ห้องฝั่งนั้นก็เคยเป็นของผมมาก่อนแต่พี่ชายเขาขายไป” นั่นแหละ ก็กลับมาซื้อให้คุณแม่ได้อยู่อีก

จุดเด่นของคอนโดชั้น 8 นี้ก็คือ “โซนนี้มีทุกอย่าง ออกจากนี้ไปก็คือโรงพัก โรงพยาบาล แล้วก็ตอนหลังมีวิลล่ามาเปิดเยอะเยอะ โห! สบายเลยเดินไปมาร์เก็ต แล้วในซอยก็มีแม็กเวลู มีเซเว่นเยอะเยอะ สบายเลย ตอนนี้อยู่ดีที่ยังไม่มีใครมาสร้างอะไรอากาศดีฯ โส่ง โปรงๆ ลมก็เย็นสบายดีครับ” แต่ก็มีข้อเสียบ้างเหมือนกันคือ ลมมา ฝุ่นก็มาเยอะเช่นกัน “เมื่อวานเพิ่งเช็ดฝุ่น วันนี้ต้องไปเช็ดอีกรอบ”

“ ผมชอบแผ่นเสียงมากกว่า แผ่นซีดีรายละเอียดมันเยอะ แล้วก็ชัดมาก แต่ว่าก็ยังชอบแผ่นเสียงอยู่ดี อย่างซิสเต็มตอนนี้ถ้าเป็นแผ่นพวกออคัสตรา หรือพวกที่มันมีความกระฉับกระเฉงใช้ฟลิ่งหน่อยจะฟังดีมากเลยครับ ”

คุณโบ้เล่นกีตาร์มาตั้งแต่เด็กๆ เพราะชอบ และมีเหตุผลบางประการที่เพื่อนๆ เขาไปเรียนกัน ครั้นตัวเองจะไปทางอื่นก็ไม่สนุก ไม่มีเพื่อน หลังจากนั้นก็เลยเชี่ยวชาญทางเครื่องดนตรีชนิดนี้เป็นพื้นฐาน ทำให้แยกแยะได้ง่ายว่า เครื่องเสียงที่ดี มันจะต้องให้เสียงดนตรีที่ดีเหมือนกัน “คือเล่นดนตรีก็เพราะมีเด็กๆ ในหมู่บ้าน เล่นกันเป็นกลุ่มเสาร์อาทิตย์ มีช่วงหนึ่งเพื่อนเล่นหายไปไหนหมดไม่รู้ เหลือผมอยู่คนเดียว เขาบอกว่าพ่อแม่เขาจับไปเล่นกีตาร์ อ้าว! งั้นก็มาซ้อม ผมเล่นด้วยสิ ไม่งั้นผมก็ไม่มีเพื่อนเล่น ซ้อมเล่นไปสักพัก ผมก็ไปสอนเขา เพราะเขาเรียนอาทิตย์ละครั้ง แต่ผมเล่นเองทุกวัน”

คุณสุนทร โอภาสกริชญ์ (คุณโบ้)

แต่คุณโบ้ก็ไม่ธรรมดา เพราะเขาฝึกเองด้วยอย่างจริงจัง เริ่มเล่นกีตาร์โปร่งก่อน แล้วก็หันมาเสริมด้วยกีตาร์ไฟฟ้าเพราะสมัยนั้น ได้ดูคอนเสิร์ตจากทีวี มีวงไมโคร “อู้! เทห์วิทย์” มันต้องเล่นให้ได้ แต่ก็ไม่ได้ร่ำเรียนโน้ต ปัจจุบันก็ยังอ่านโน้ตไม่เป็น ใช้วิธีแกะเองจากเพลง เล่นดั้งเดิมไม่รู้สีกเล “อย่ามาถามเลยว่าตัวโน้ตคืออะไร ไม่รู้เลย แต่เพื่อนที่เขาไปเรียนเขาเรียนอ่านโน้ตได้ครับ แต่ผมเรียนเปิดหนังสือ คอร์ด C, D อะไรผมจับได้เลย แต่เพื่อนเขาต้องดูโน้ต”

เมื่อย้อนกลับมาที่เครื่องเสียง ว่าเล่นมาขนาดนี้ ชอบแบบไหน เทิร์นเทเบิล หรือซีดี มันมีข้อแตกต่างกันอย่างไร เขาได้ให้คำตอบที่น่าสนใจว่า “ผมชอบแผ่นเสียงมากกว่า แผ่นซีดีรายละเอียดมันเยอะ แล้วก็ชัดมาก แต่ว่าก็ยังชอบแผ่นเสียงอยู่ดี อย่างซิสเต็มตอนนี้ถ้าเป็นแผ่นพวกออคัสตรา หรือพวกที่มันมีความกระฉับกระเฉงใช้ฟลิ่งหน่อยจะฟังดีมากเลยครับ” แผ่นเสียงเริ่มมีขายมากขึ้นก็เข้าใจได้ไปประหนึ่ง แต่ที่เข้าใจยากคือเรื่องราคาของแผ่นรุ่นเก่าๆ หรือแผ่นมือสองหายากทั้งหลาย

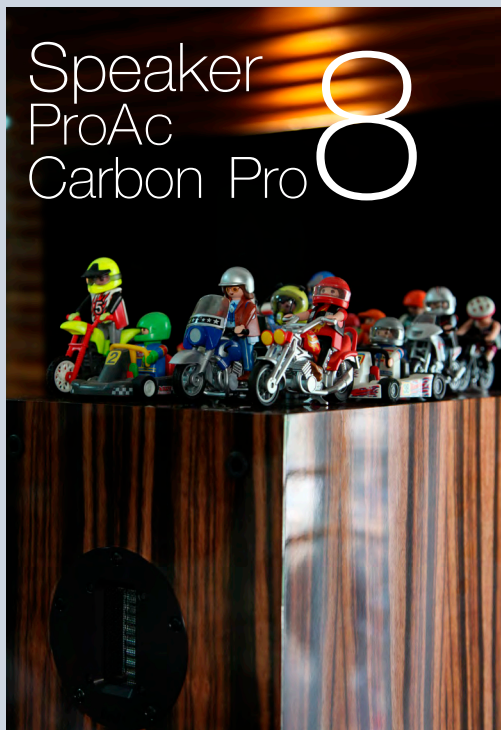
คุณโบ้เคยไปญี่ปุ่น ตระเวนหาร้านขายแผ่นเสียงเก่า ยอมรับว่าแพงหุดบ โดยเฉพาะจำพวกแผ่นเสียงที่เป็นกล่องหรือบ็อกซ์เซต ไปลองค้นหามันแพงระเบิดเถิดเทิง เป็นหมื่น “ผมจำร้านแผ่นไวนิล มือสองที่ญี่ปุ่นไม่ได้ อยู่ในโตเกียวนี่ละ ชื่อร้านอะไรก็ไม่รู้ แต่ว่าเขาจะมี 4-5 สาขา แบ่งไปเลยว่าสาขานี้จะเป็น ป๊อป ร็อค สาขานี้จะเป็นแจ๊ส คือแบบชอบแนวไหนก็เดินเข้าไปเลย แต่ปัญหาคือคุยกันไม่รู้เรื่อง” แต่บางทีโชคดี บางสาขาพอคุยได้ก็จึงได้แผ่นไวนิลดีๆ มาพอสมควร

“เขาก็เอาแผ่นมาให้ ผมไม่รู้จักเลยสักคน รู้แต่ว่ามันมีอยู่แผ่นหนึ่งผมรู้จักมือกีตาร์ คือ ปีเตอร์กรีน (Peter Green) แผ่นประมาณ หมื่นกว่าเยน แต่ผมไม่รู้จัก ก็เลยเสียดๆ ซื้อมาแต่สภาพดีมาก สภาพเนียบเลย แล้วก็มาลองฟัง ก็ที่ทึ่งว่าสมัยก่อนเขาคิดค้นขึ้นมาอย่างนี้ คือความชัด ความสด ซีดีเทียบไม่ติดเลย ต้องซุดขึ้นมาอวดเลย น่าจะ 40 กว่าปี แล้วครับ” ว่าแล้วเขาก็หยิบแผ่นเสียงดังกล่าวมาให้เราพิจารณาเล่นๆ ชะงั้น

สำหรับช่วงเวลาที่หันมาเล่นเครื่องเสียงแบบ “เอาจริง” ของเขาก็คงเป็นช่วงที่ย้ายจากห้องในคอนโดห้องแรกมายังห้องที่ทำให้ทะเลสองห้องแห่งนี้เอง และเคยเป็นแฟนขาประจำ เว็บไซต์ www.wijitboonchoo.com ด้วย “เพิ่งจะมาเล่นจริงๆ จังๆ ช่วงย้ายมาอยู่ห้องนี้ครับ สมัยก่อนผมชอบดูหนัง ไม่ได้เน้นเป็น 2 แชนแนลครับ เพราะคิดว่าต้องใช้เงินเยอะมาก ถึงจะได้เสียงที่ดี ส่วนชุดหูฟังนั้น ไม่ต้องลงทุนมากมันก็พอใช้ได้แล้ว แต่ผมก็ยังคงเน้นเรื่องเสียงเหมือนกัน เพราะผมเริ่มมาจากการเล่นจากดนตรี รู้สึกเวลาเราฟังเพลง เรื่องเสียงผมก็ซีเรียสเหมือนกัน ว่าต้องได้เสียงที่ดีเหมือนกัน”

การเทียบเสียงในฐานะของกีตาร์นิสท์ ได้ประโยชน์มาก จากประสบการณ์ฟัง ในการเล่นดนตรี ก็ได้ใช้วิธีฟังจากเทปแล้วค่อยมาเทียบเสียงจากกีตาร์ โดยคุณโบ้บอกว่า “คือต้องมานั่งตั้งสายให้ตรงก่อนไง เรารู้ว่าคอร์ดนี้จับเพลงนี้ ก็มานั่งฟังแล้วแกะ ตีให้ตรง แล้วก็ใช้การจดจำเอาสมัยก่อนจำไปได้อย่างไม่รู้เหมือนกัน”

และเมื่อได้ทำงานจนมีฐานะของตนพอที่จะสนุกกับการสะสม ก็จึงหันมาทางกีตาร์ที่ดีๆ หลายตัว และเครื่องเสียงไฮเอนด์ ในเวลานี้ไม่ใช่เพียงคนเดียว แต่ทั้งครอบครัวได้รับความสุขอย่างมาก

เมื่อหันมาสนทนากันถึงอาชีพที่ทำอยู่กันบ้าง เราได้รับความสนุก เพลิดเพลินยิ่งขึ้นไปอีก เพราะมีเรื่องราวมากมาย สำหรับชีวิตของคนผู้หนึ่งที่กว่าจะมาถึงวันนี้ มิใช่ง่าย และออกจะแปลกสำหรับเรา ที่เพิ่งจะรู้ว่ารูปแบบการค้าขายผลิตภัณฑ์อีกประเภทหนึ่ง นั่นคือ เป็นตัวแทนจำหน่ายวัตถุดิบเครื่องสำอางและอาหาร ทางองค์การอาหารและยาเขาเรียกว่าเป็นวัตถุเจือปนอาหาร (food additive)

ซึ่งวัสดุเหล่านี้จะผสมลงไปโนนม ซอส ผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในซูเปอร์มาร์เก็ตเกือบทุกอย่าง คือถ้าเราไม่ได้อยู่ในธุรกิจด้านนี้ ก็จะไม่ทราบเลยว่าเขาต้องใส่ลงไป คุณไปได้เสริมว่า “อย่างพวกซอสต้องแยกว่าที่เขาใส่ให้ความข้นหนืด อย่าง น้ำจิ้มไก่ บัวเจี้ย มีพริกลอยบน ลอยกลาง ลอยล่าง คือ พวกนี้ต้องใส่แบ่งช่วย มันเป็นส่วนประกอบที่ผ่านการโมดิฟายมาแล้ว”

คุณพ่อของคุณโบ๊ ได้ก่อตั้งบริษัทนำเข้า และจำหน่ายกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารให้กับผู้ผลิตภายในประเทศ ซึ่งขึ้นอยู่กับว่ากลุ่มลูกค้าต้องการอะไร อาทิโนโยเกิร์ต ถ้าจะให้มีความข้นมันต้องมีการผสมผลิตภัณฑ์พิเศษลงไป สร้างรสชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว แม้กระทั่งนมถั่วเหลืองแต่ละแบรนด์ ต่างก็ต้องการสูตรที่ต่างกันไป

นั่นหมายถึงว่า บางทีก็ต้องสั่งมาให้เป็นเอกลักษณ์เฉพาะแบรนด์ จะไม่มีการจำหน่ายตัวเดียวกันให้ลูกค้ารายอื่น การค้าขายแบบตรงไปตรงมา นี่ทำให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือของแบรนด์ยักษ์มาตั้งแต่รุ่นคุณพ่อ “คือเป็นรุ่นผมถือว่าโชคดี เพราะรุ่นคุณพ่อเริ่มทำ ก็ผ่านอุปสรรคมาเยอะแล้ว จนมาถึงรุ่นผมมันก็มีลูกค้าอยู่ด้วยแล้ว”

“ในตอนผมจบมาใหม่ๆ มาช่วยคุณพ่อทำงาน รู้สึกมันง่ายไม่เห็นมีอะไรเลย ก็กะบู้แหละไง มันก็ขึ้นมาแรกๆ จากหลัก 10 ล้านมันก็ขึ้นมาเป็นหลัก 100 ล้าน คือตรงนั้นมันก็มีปัญหา อุปสรรคตรงนั้นเราก็มองไม่ค่อยออกแล้วพอคุณพ่อเสียไป เราไม่รู้จะไปปรึกษาใคร เราก็ต้องบินไปฮ่องกงเหมือนในหนังสือ ไปกับลูกพี่ลูกน้องอีกคนหนึ่งที่ตั้งคโปร ไปเจรจาการค้าให้ลุล่วงไป”

เรื่องหนึ่งที่เสมือนบทเรียนของธุรกิจมิลลิโพรตสินค้า คือทุกคนต้องการแสวงหาซัพพลายเออร์จากต่างประเทศที่ดี มีจรรยาบรรณ มิใช่ว่าทำได้มากขึ้นเรื่อยๆ ถึงจุดหนึ่ง ก็จะมาเจอจากกับคู่ค้าของเราเอง เพราะเห็นว่าสเกลของการค้ามันใหญ่ขึ้น เหมือนกับการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ของตัวแทนจำหน่ายสินค้าต่างๆ แต่วงการวัสดุผสมอาหารนั้นก็กลับแปลก ที่ทางบริษัทเมืองนอก จะผลิตสัญญากับดิสทริบิวเตอร์ของตัวเองได้หน้าตาเฉยก็มี “คือมันก็มีปัญหาทุกปีครับพอเจ้านี้เคลียร์เสร็จ เจ้านี้ก็มีเริ่มมีอาการ เพราะธุรกิจมันโตขึ้นเรื่อยๆ ทั้งที่สภาพเศรษฐกิจมันไม่น่าโต แต่พอเราทำให้มันโตได้ เขาก็มองว่าตลาดมันยังมีอีก เค้าไม่ได้มองว่าเราเก่งนะ ในเมื่อมีลูกค้าอยู่แล้ว ถ้าจั้นเค้าจะเข้ามาทำเองดีกว่า เพราะเราเป็นตัวแทนมันเป็นลักษณะแบบนี้จริงๆ”

“สมัยคุณพ่อ เราไม่เข้าใจว่าทำไมพ่อกลับบ้านดึก อะอะไปกินข้าวกับฝรั่ง ซึ่งจริงๆ ผมเป็นคนที่ดีแต่พ่อกลับบ้านมาสอนการบ้าน แต่พอผ่านมาแล้ว ผมก็นึกถึงคำพูดพ่อ ว่าทำอะไรคือทำอย่างเพียงพอ อย่าไปทำอะไรที่มันใหญ่กว่านี้ แค่นี้มีความสุขตามอัตภาพก็พอแล้ว” อะไรก็ตามที่ขยายตัวใหญ่มาก ปัญหาที่จะตามมาเหมือนกัน ต้องรู้ว่าเราพึ่งทำได้แค่นั้น คุณพ่อของคุณโบ๊เสมือนครู ที่คำพูดยังคงติดหูมาจนถึงปัจจุบัน

และด้วยการประยุกต์วิธีการค้าในยุคปัจจุบันของคนรุ่นใหม่ ที่ใช้พื้นฐานเงินเนอเรนซ์มาผสมผสาน คุณธนธร โอภาสเจริญสุข หรือ คุณโบ๊ ก็เริ่มติดต่อซัพพลายเออร์ที่หลากหลายขึ้น จากยุโรป ประเทศนั้น เปลี่ยนมาประเทศนี้ แต่ก็ไม่เปิดใจญี่ปุ่นมาก เพราะคนญี่ปุ่นซื่อสัตย์ และตรงไปตรงมาสร้างความประทับใจ ไม่มีลูกเล่น แม้จะสนทนากันลำบากในแง่ภาษา ด้วยความตั้งใจอย่างสิ้นเหลือ ก็ไม่เกินไปกว่าความสามารถ

“ต้องบอกว่าประทับใจตั้งแต่แรกที่ไปเจอคุณปิยะนัส และคุณตัน ก่อน ตอนนั้นบอกเลยว่าไม่รู้เรื่องอะไรเลย ตอนนั้นก็ฟังอาจารย์บ้าง อ่านหนังสือบ้าง ตอนนั้นก็ซื้อลำโพงก่อนมั้ง ก็ไปดูอะคูสติกห้องฟังเพลง เขาก็แนะนำเป็นลำโพงเล็ก แต่ผมตั้งใจอยากได้ลำโพงตั้งพื้น แต่คุณปิยะนัส เขาไม่ขายให้ผม บอกว่าไม่ได้หรอก ห้องแค่นั้น ฟังไม่ดี ตอนนั้นผมก็รู้สึก ว่าจริงๆ เขาจะขายให้เรา เขาก็ขายได้ไง แต่กลับให้คำแนะนำ และจริงจัง กับเรามาก”

“ผมเดินเข้าไป แล้วบอกว่ามีงบประมาณห้า ผมจำได้ เลือกลำโพง ให้หน่อย สำหรับดูหนังฟังเพลง แล้วมันก็กลายเป็นแบบนี้ได้ไงไม่รู้ ทั้งที่ ตอนแรกกะว่าจะไปซื้อแค่ลำโพง ตอนแรกก็เป็นโสมเซียเตอร์ครับ พอมาได้ถึง ProAc แล้วก็เป็นอย่างนี้แหละที่พอใจที่สุด ภาคโสมเซียเตอร์เป็น Onkyo TX- NR5008 แล้วก็ Oppo นี่แหละ”

สิ่งที่ฟังพอใจมากกว่าร้านเครื่องเสียงในอดีตก็เห็นจะเป็น การมา ที่ปิยะนัส พิเศษคือมีห้องทดสอบเสียงและภาพพร้อมทุกอย่าง “ลองได้ เปิดฟัง ซึ่งแรกๆ เราก็ไม่มีประสบการณ์ไง ตอนแรกเริ่มจาก Octave เปิด ฟัง V70 ตอนนั้นก็ถือว่าดีมาก โห! ถ้าจูนก็ต้องซื้อซีดีแล้วสิ ต้องแยกแล้ว ก็เลยเป็นซีดีกับ V70 แต่ลำโพงไม่ได้แล้ว นี่มันลำโพงดูหนัง ต้องเปลี่ยนมา เป็นคู่ปัจจุบันให้สนองตอบได้ครบทุกอย่าง”

เมื่อถามว่าย้อนกลับไปในอดีต ก่อนจะมา Pro 8 ใช้ลำโพงใด ก็ดูเหมือน จะไม่พ้น ProAc ที่ใครๆ ก็มักจะกล่าวว่า ลองได้เล่นได้ฟังแล้วติดใจ เมื่อไร ถอนใจได้ยาก เป็น ProAc Lover ไปเลย “ระหว่างนั้นมันเป็น D40R ครับ อันที่จริงผมเริ่มจากการเปลี่ยนแอมป์ก่อนครับ ของ Octave พอเริ่มเป็น อินทิเกรตเตด มันไม่เจ๋ง มันต้องแยก มันต้องเป็นปริเพาเวอร์ มันต้องดีกว่านี้”

เราคุยกันนานมาก ฟังเครื่องเสียงไปด้วยพลางๆ รวมทั้งสายลำโพง Zensati Angle สี Pink Gold ที่งัดมาโชว์ประติมากรรมที่คุณโบว์ชื่นชอบ ที่มีการแยกสาย บวก ลบ ของแต่ละแชนแนล จากกันเป็นอิสระเด็ดขาด ไม่เคยเห็นใครผลิตเช่นนี้มาก่อน จะเป็นดาวสากว้าอีกแบรนด์หนึ่งที่ทำให้ ปิยะนัส สร้างให้เป็นที่รู้จักในกลุ่มนักเล่นไฮเอนด์เมืองไทยได้ไม่ยากเลย

เสียงที่สะอาดสะอาด เสียงจนรู้สึกได้ว่าไม่พลาดอะไรๆ เลย ในเพลงแต่ละเพลง ไม่ว่าจะเป็นจากไวโอลิน หรือดีดจ๊อล

เมื่อก่อน คือเมื่อสิบปีที่แล้ว คุณโบว์ ติดตามผลงานของคุณจิตร ติลลิต และได้ทำให้มารู้จักร้านปิยะนัส ได้รับความประทับใจตั้งแต่ครั้งแรก ที่ไปดูสินค้า “ในเวลานั้น ตอนนั้นเข้าไปผมเจอคุณปิยะนัส ยังใส่ชุด นักศึกษา แล้วก็คุณตัน ตอนนั้นยังไม่รู้จักเลยว่าใครเป็นใคร ผมก็นึกว่านี่ คือนักศึกษา ส่วนคุณตันน่าจะเป็นผู้จัดการหรือเซลล์ ผมไปหาลำโพงเพื่อ มาดูหนังฟังเพลง ไม่มีความรู้ รู้แต่ว่าเปิดหนังสือเมื่อไหร่ ก็จะมีองหา แบนด์ คือ เหมือนเป็นแบนด์ในฝันไง มีตั้งคต้องซื้อแบนด์อังกฤษ”

นั่นเองก็จึงเป็นจุดเริ่มเล็กๆ แล้วมายังเส้นทางไฮเอนด์ ที่มีแกนหลัก คือ ProAc Carbon Pro 8 ที่ขับเคลื่อนด้วย Constellation Audio พร้อม เครื่องเคียงที่ถึงรสชาติ อาทิ เครื่องเล่นแผ่นเสียง Transrotor ซีดีเพลเยอร์ Accoustic Arts CD Player I MK III และในส่วนของการดูหนังอีกต่างหาก ทั้งสามชีวิต พ่อ แม่ ลูก จะเพลิดเพลินการดูหนังร่วมกัน ในขณะที่คุณพ่อ จะใช้งาน ในการฟังสองแชนแนลมากเป็นพิเศษ

พูดถึงความพอใจของวันนี้กับบทเริ่มต้นแล้วก็อดขำไม่ได้ คุณโบว์ จำทุกสิ่งได้แม่นยำ

“ แต่ผมตั้งใจอยากได้ลำโพงตั้งพื้น แต่คุณปิยะนิส เมาไม่ขายให้ผม บอกว่าไม่ได้หรอก ห้องแค่นั้น ฟังไม่ดี ตอนนั้นผมก็รู้สึกว้าวจริงๆ เมาจะขายให้เรา เมาก็ขายได้ไง แต่กลับให้คำแนะนำ และจริงใจกับเรามาก ”

“แล้วตัวปริ ผมเข้าไปเปิดในเว็บไซค์มันก็มีที่มาด้วย คือเครื่องนี้ เขาผลิตขึ้นมาเพื่อเป็นที่ระลึกของรุ่นที่เคยผลิตในอดีต ก็เป็นสเปเชียล (special) แสดงว่ามันก็ต้องเป็นรุ่นที่เจ้าของเขาภูมิใจนะเขาลงทำมาอีก ก็เอาซี ก็ต้อง HP500SE ไซ้ใหม่ แล้วก็ตัวเพาเวอร์ตอนนั้นก็เป็น OCTAVE RE 290 เป็นสเตอริโอแล้วตอนนั้นก็ยัง D40 อยู่ ก็ฟังๆ ไป จนรู้สึกว่ามัน ต้องไปได้ไกลกว่านี้ ยิ่งฟังยิ่งมัน แล้ว D40 มันก็ครึ่งๆ กลางๆ”

เรื่องสายสัญญาณก็เช่นกัน เมื่อได้ประสบการณ์แล้ว ก็เริ่มจากความไม่เชื่อ มาจนถึง เชื่อมั่นถึงความเปลี่ยนแปลงอย่างมีต้องสงสัยอีกต่อไป “เมื่อก่อนผมก็ไม่เคยคิดจะเล่นสายเลย ตอนแรกที่ซื้อก็เริ่มจากสายทีวี ก่อน ปลั๊กธรรมดา ผมก็เรียกคนโน้นคนนั้นมาดู ผมก็ภูมิใจ สุดยอด ภาพ 3 มิติ เขาดูแล้วก็เฉยๆ ใจ ผมเปิดเรื่องอวตารครีบาจารย์ เขาบอกข้างหลัง ไม่ชัด ผมก็บอกว่าจะบ้าหรือ มันจะชัดได้ไง ผู้กำกับเนี่ยเขาต้องการโฟกัส ตรงนี้ ข้างหลังก็ต้องเบลอสี่ ถ่ายรูปเป็นหรือป่าว ผมก็เสียงไปแบบนั้น”

“แต่ก็บอกตันว่า เอาละ เอาสายไฟมาลองหน่อย ตันก็บอกว่า พี่ลองสายไฟรับรองว่ามันจะดีขึ้นเยอะ เปลี่ยนสายไฟตัว Oppo ตัวเพาเวอร์เหยี่ย! เอาจริงวะ เวลาดูภาพ 3 มิติ มันชัด ไปจนสุดเลยอะ จากที่เราดูมันชัด มันเบลอ เรียกมันกลับมาดูใหม่ ว่าชัดหรือยัง มันบอกว่าเออเนี่ยะ 3 มิติ มันต้องอย่างนี้ เราก็เสียงมันไปด้วยความไม่รู้ใจ”

นั่นเป็นเหตุผลของการพัฒนา ประสบการณ์ในการฟัง ที่มาจนถึงชุดปัจจุบันที่คุณโบ๊ รักและฟังพอใจมาก และการเล่นแหล่งโปรแกรม ทั้งดิจิตอล อนาล็อก ไวนิล ทำให้ทุกอย่างพร้อม สมบูรณ์ ได้อารมณ์ที่หลากหลายกว่าในซีดีเต็มเดียว ยากมากที่จะบอกว่า จะไปสิ้นสุดที่ใด แต่ทุกวันนี้ ก็ถือว่า ได้ทั้งความสุข ประสบการณ์ความรู้จากการรับฟัง ดนตรีที่ไพเราะ ทุกตัวโน้ตเป็นอย่างยิ่งแล้ว

ช่วงท้ายในการสนทนา เราเอ่ยถึงครอบครัว และความสุขของคุณโบ๊ ที่อบอุ่น ลูกสาวน้อยๆ อันเป็นที่รักยิ่ง และภรรยาที่รักใคร่กลมเกลียวกัน ตลอด จัดเป็นครอบครัวตัวอย่างก็ว่าได้ ความรู้สึก อารมณ์ของความเป็นพ่อ ความรับรู้ได้ถึงเลือดเนื้อเชื้อไข ทำให้เขารู้สึกได้ถึงวันที่ตัวเองยังเด็ก แล้วคุณพ่อคุณแม่ทะนุถนอมอย่างมากมาเพียงไร กว่าจะมีวันนี้

“มันเหมือนโตขึ้นอัตโนมัติเลยครับ เหมือนเมื่อก่อนเราอ้วนเด็ก สอนคนโน้นคนนี้เลี้ยงลูก แต่ตอนนี้มันอีกแบบหนึ่ง คือผมชอบอ่านหนังสือ ศึกษาเรื่องจิตวิทยา คนที่ชอบมาปรึกษาผม เลี้ยงลูก สอนอะไรให้เก่ง แต่ตอนนั้นตัวเองยังไม่มีลูก แต่พอตัวเองมี ขนาดแฟนท้อง แฟนคลอด ผมก็แค่มีความรู้ดีกว่ามีลูกเฉยๆ แต่พอครั้งแรกที่อุ้มปั๊ป ไม่ใช่แล้วอาจารย์ เมื่อกี้ยังอยู่ในท้องอยู่เลย คือเป็นมนุษย์อีกคน”

“คือเราต้องมีความรับผิดชอบ เราต้องเลี้ยง ต้องอบรมทุกอย่างให้ดีที่สุด คิดถึงแม่ขึ้นมาเลยอาจารย์ โห! กว่าเราจะโตมาขนาดนี้ ทำมาหากิน แม่เหนื่อยมาขนาดไหน เพราะขนาดลูกเราเลี้ยงมาแค่ 2 ขวบกว่า เราหยุดคิดถึงไม่ได้เลย คือพารานอยจนเพื่อนทักว่าคิ้วยาวแล้ว เหมือนขงจื้อขงเบ้งไง นึกถึงอนาคตคิ้วเลยยาวจนเป็นเขียนไปแล้ว เอาจริงๆ เดี่ยวต่อไปต้องเรียนอะไร เขาเดินไปมีมมต้องเดินไปปิดมมไว้ก่อน ดูหนังที่ลูกโดนจับไป ดูแล้วอึ้นนะ เวลาลูกคิดถึงพ่อ ก็โอ! น้ำตาซึมไปเลย”

การงานที่ถือว่าเหนื่อยหนักแต่ละวันนั้น ทำให้คุณโบ๊ วางใจเฉพาะภรรยาเท่านั้น ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบชีวิตน้อยๆ อยู่ที่บ้าน “แฟนอยู่บ้าน เลี้ยงลูกครับ แล้วก็แฟนของน้องชายมาช่วยเลี้ยง ตอนนั้นก็ไปเรียนอาทิศยหนึ่ง 3 วัน ก็ เนอสเซอร์ (NURSERY) เขาก็จะมีสอนโน่นนี่ ยังไม่เข้าอนุบาลครับ อายุยังไม่ถึง”

จากบ้ายไปจนถึงมิดค้ำ เราอยู่กับครอบครัว “โอภาสเจริญสุข” ด้วยความรู้สึกอึดใจ ทั้งบทสนทนาที่กันเอง เปิดเผย ไร้สีสน และได้เห็นความรักในครอบครัวที่อบอุ่น เมื่อยามทุกคนพร้อม ก็จะได้นั่งดูหนัง ฟังเพลงด้วยกัน ไม่มีอะไรอีกแล้วที่จะสุขไปมากกว่านี้ กระนั้นเราก็ต้องจากลา และหวังว่าอีกสักวันหนึ่ง ที่คุณโบ๊ ค้นหาอะไรเจออีกแล้วละก็ เราจะได้พบกันอีกอย่างแน่นอน

ปิยะนักรูฟ เชื่อมั่นในความเป็นตัวของคุณเอง เราเป็นเพียงผู้แนะนำ และเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น และแน่นอนสิ่งที่เรานำเสนอมาให้อยู่ต้องเป็นเดอะเบสท์ในระดับราคานั้นๆ อย่างไม่ต้องสงสัย ที่สุดแล้วที่ยึดถือตลอดมา เป็นปรัชญาของบริษัท คือความเป็นเพื่อนที่มีมิตรภาพยืนยงอย่างที่คุณจะได้รับตลอดไป

ปิยะนักรูฟ โทร. 0-2746-4511-13, 0-2746-4302-4

The System

Speaker	: Proac Carbon pro 8
Center Speaker	: Proac D Center ribbon
Surround Speaker	: Proac Studio-115 Cherry
Power amp	: Constellation Audio Centaur Stereo
Preamp	: Constellation Audio Virgo II
CD Player	: Accustic arts Player I MKIII
Turntable	: Transrotor Zet3
Phono amplifier	: Octave Phono Module
Speaker cable	: Zensati Angel
Analog Interconnect	: Zensati Angel
AC Power cord	: JPS Labs Aluminata AC
AC Power cord	: Audioquest Wel AC
Hifi Rack	: Audiophilebase Startabase 3 Level and 2 Level

SYSTEM OF THE MONTH

คุณกมลวรรณ เมฆวรุตม์ เมื่อต้องก้าวให้ไกล...และไปให้ถึง ความลึกซึ้งในระบบภาพและเสียง

เพียงก้าวเข้าไปในห้องดูหนังฟังเพลง ขนาดสามสิบตารางเมตร เห็นลำโพง Focal Stella Utopia EM และพลังเสียงที่กล้าพูดว่า ดีกว่าในโรงภาพยนตร์ เราก็ตกตะลึง และได้เห็นชายหนุ่มท่าทาง สุภาพยิ้มให้ พร้อมยกมือไหว้อย่างอ่อนน้อม ก่อนแนะนำตัวกัน และ เรื่องราวต่างๆ ก็ส่งผ่านมายังเราได้อย่างเป็นกันเอง และเพลิดเพลิน ราวกับได้พบกับมิตร ที่ไม่เจอกันมานานแสนนาน

ชีวิตของเขาคอนนี้ เข้มข้นกว่านิยายประโลมโลกหลายเท่าตัว นัก เพียงคำบอกเล่าไม่กี่ประโยค เรามองเข้าไปในหัวใจของเขาได้ในทันที

ชีวิตของชายคนหนึ่งซึ่งมีพื้นฐานรักดนตรีอย่างเป็นชีวิตจิตใจ กระทั่งบางครั้งต้องตัดสินใจเลือกว่า อะไรสำคัญกว่า สำหรับการเรียนภาคปฏิบัติกับอาจารย์ ที่จะต้องสอบในวันนั้น หรือการไปขึ้นเวทีแสดงดนตรีให้แฟนเพลงและผู้ใหญ่ที่เคารพได้ฟัง เขาเลือกดนตรี เลือกและพร้อมที่จะถูกระบายอารมณ์จากอาจารย์ผู้สอน ว่า “เอ็ง ลากอีกแล้วหรือในเวลาเข้าค่ายเข้าเขมแบบนี้”

ยากนักหนากับการต้องตัดสินใจ เพราะ หนึ่ง วิชาชีพที่เมื่อจบลงแล้วจะต้องไปปรับผัดชอบชีวิตและความทุกข์ทรมานของคน นั้น เป็นอุดมคติที่ตั้งใจไว้ช้านานแล้วว่า อาชีพนี้รักษาทั้งกายและใจของคนใช้ ที่แต่ละวันจะเดินมาพร้อมกับแบกความทุกข์บนสองปามหา เติมที่ กับ อาชีพรองลงไป เป็นเพียงงานอดิเรกที่ สนุก และรัก จนเข้าเส้นเลือด คือดนตรี

ในที่สุด ดนตรีก็เอาชนะเขาทุกครั้ง กระนั้น ความเชื่อมั่นที่ว่า ย้ายเวลาการเรียนบางช่วงไปในเวลาที่ทำทดแทนได้ ก็น่าจะไม่มี ปัญหา แต่อารมณ์แห่งดนตรี เมื่อเกิดขึ้นมาแล้ว ยากนักที่จะขมลงไปได้ มันคือความเอบอ้ม ความฮึกเหิม และความรู้สึกลอยลาง แสดงออก ทำให้คนทุกคนรู้ว่า ความรักในศิลปะชนิดนี้ คือสิ่งสำคัญ สำหรับทุกชีวิต ที่ “เสมอภาค” กันจริงๆ

ดนตรี อธิบายได้ด้วยความรัก และความเอื้อเฟื้อ แบ่งปัน ความสุข ร่วมกัน แต่การเรียนที่จะต้องไปรักษาคณนั้น สำคัญที่สุด ก็จริง แต่เขาจะใช้เวลาเรียนที่เป็นอีกช่วงหนึ่งมาทดแทน และทำมัน ให้ดีที่สุดได้เช่นกัน “มนุษย์ทุกคน ทำได้พร้อมกันหลายอย่าง ทำได้ดีด้วยครับ แต่ต้องเลือกว่า กาล และเวลา ในช่วงนั้น อะไร จำเป็นกว่า”

แม้ว่าช่วงแรกอาจารย์หมอ จะเกรี้ยวโกรธบ้าง ต่อมาท่านก็เข้าใจว่า หมอนี้ มันมีดีอยู่ที่น่าจะส่งเสริมไปพร้อมๆ กันได้

นั่นคือบางส่วนของคุณกมลพรรณ เมฆวรวิฒิ ที่ไม่อยากจะบอกว่าตัวเองประกอบอาชีพหลักเป็นอะไร แต่เมื่อถึงคราวต้องเป็นคนในอาชีพนั้น เขาก็จะทำให้ดีที่สุดเสมอ และยามที่อยู่กับดนตรี เขาก็ทำให้ได้ดีเท่ามืออาชีพ ขนาดที่ว่า เคยถูกส่งเป็นตัวแทนประเทศไทยไปประกวดมาแล้ว จึงมิใช่ธรรมดา

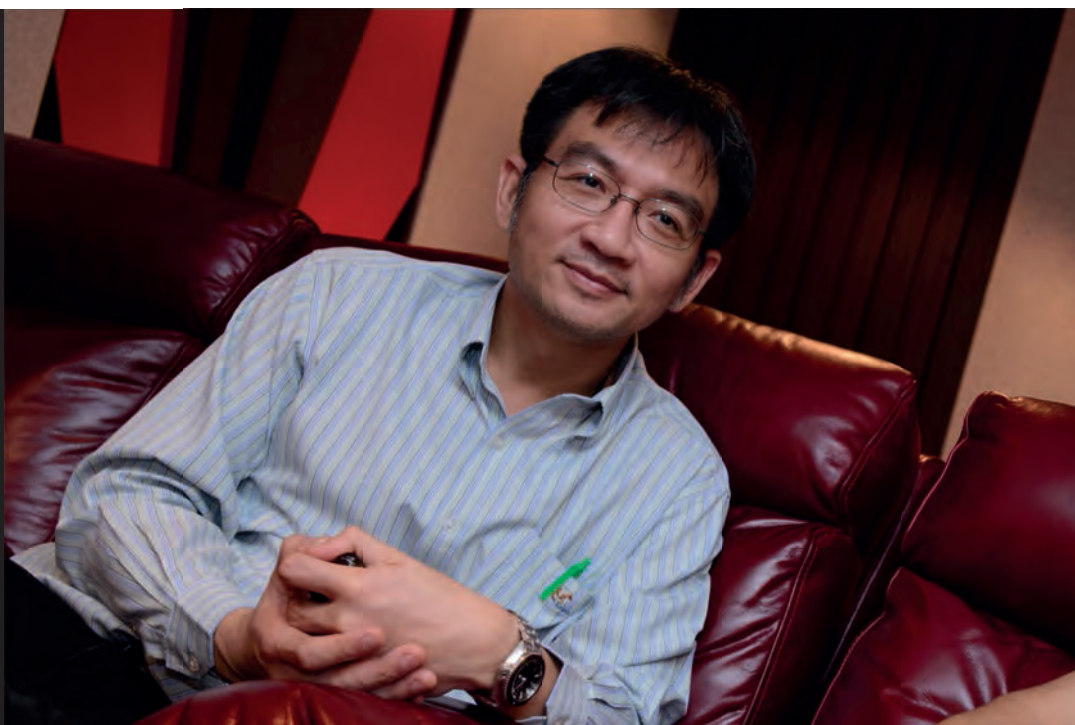
เรา “ก้าวเดินเข้าไป” ในคำบอกเล่าบางส่วนในชีวิตของเขา ในท่ามกลางห้องระบบภาพและเสียงแห่งนี้ เพิ่งจะลงตัวใหม่ๆ หมดๆ และกำลังปรับไปฟังไปเรื่อยๆ เหลืออีกไม่กี่เปอร์เซ็นต์แล้ว ที่เขาคิดว่ามันจะเพอร์เฟกต์ที่สุด การเล่นดนตรีทำให้มีวันนี้ได้ หนึ่งคือดนตรีได้จุดประกายให้รู้จักศิลปะที่ลอบประโลมและให้ความสุขมนุษย์ สองทำให้เขาค้นหาได้ว่า หากไม่ได้อยู่ในสภาพของนักดนตรีแล้ว การได้รับฟังผู้อื่นเล่นจากเครื่องเสียงชั้นดี นั่นคือ สุดยอดแห่งความสุข

ดนตรีจึงเป็นเส้นทางที่นำพามาพบกับชุดเครื่องเสียง

และสิ่งที่ไม่อาจลืมเลือนได้ ดนตรี-เครื่องเสียงนั้นเป็นมรดกจากคุณพ่อโดยแท้ คุณกมลพรรณน้อยขึ้นท่ามกลางความเจ็บหลังจากเราเบาเสียงจากซิสเต็มลง “ผมเล่นดนตรีมาตั้งแต่เด็กแล้วครับ อาจารย์ เล่นอยู่กับเปียโน คีย์บอร์ด อิเล็กโทรน คุณพ่อคุณแม่ส่งเสริมให้เล่น ก็คงไม่ต่างกับเป็นเด็กผู้ชาย เล่นลูกข่างทอยเล่นเหมือนเด็กทั่วไป เพียงแต่ท่านมองว่าผมน่าจะไปได้ดีกับดนตรี”

“มนุษย์ทุกคน ทำได้พร้อมกันหลายอย่าง ทำได้ดีด้วยครับ แต่ต้องเลือกว่า กาล และเวลา ในช่วงนั้น อะไรจำเป็นกว่า ”

“ มีอยู่ครั้งหนึ่ง มันเป็นตารางนักเรียนแพทย์ต้องไปช่วยผ่าตัดและก็เรียนวิธีผ่าตัด แต่พออาจารย์หมออีกแผนกหนึ่งบอกมาเล่นดนตรีให้แผนกหน่อย ไปเล่นเปียโน อิเล็กทรอนิกส์บอร์ด เราก็อยากไป ”

กมลพรรณ เมฆวรวิฑู คนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด เขามีความตั้งใจที่เป็นคนกรุง ไม่ได้รู้สึกตัวเองได้สัมผัสความเก่าแก่ในอดีตมาน้อยกว่าคนอื่นทุกอย่างผ่านมาแล้วทั้งนั้น ในครอบครัวฐานะปานกลางที่คุณพ่อประกอบอาชีพเซลล์แมนขายยาต้องตระเวนเร่ร่อนไปทุกหัวระแหง ได้กลับมาบ้านครั้งใด สิ่งที่คุณพ่อโปรดปรานคือเครื่องเสียงราคาพันๆ ของเจวีซี

คุณกมลพรรณ เป็นคนหนุ่มที่เฉลียวฉลาด จดจำทุกสิ่งได้แม่นยำ เหมือนกับว่า สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นเมื่อวันวาน “ผมเป็นคนกรุงเทพฯ นี่แหละครับ เกิดแถววัดเพ็ญวิปัสสา ตรงแม่โคจรัญญา ปีที่ผมเกิดก็เป็นปีที่เจ้าอาวาสรูปปัจจุบันอุปสมบทเป็นพระพอดี ผมจำท่านได้ เป็นเด็กฝั่งธนแต่กำเนิด เกิดที่นี้ โตที่นี้ แล้วก็ไปเรียนเซนต์คาเบรียล ต่อเตรียมอุดมศึกษา แล้วก็มาเรียนแพทย์ศิริราช”

แต่ส่วนลึกของจิตใจได้ถูกปลูกฝังมานานแสนนาน ในเรื่องของดนตรี ได้เล่น ได้เรียนมันอย่างจริงจัง และการได้เห็นคุณพ่อพริ้มตาลงอย่างมีความสุขกับดนตรี ที่เขาบรรเลง และเครื่องเสียงชุดโปรด ยิ่งทำให้เป็นส่วนต่อ ยอดมากยิ่งขึ้นไป ทุกวันนี้ สยามกลการ ถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนแรก ที่ช่วยให้เล่นดนตรี และก้าวไปไกลอย่างเหลือเชื่อ

“เด็กๆ ก็ไปเรียนที่ดนตรีสยามกลการอะ ทุกวันนี้ยังนึกถึงคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช ที่ท่านเพิ่งเสียชีวิตไป ซึ่งแต่ก่อนนี้ ท่านเป็นคนสร้างเยาวชนนักดนตรีเอาไว้มากมาย นับไม่ถ้วน ใครร้องเพลงดีเล่นดนตรีดี ท่านส่งเสริมหมด ตอนนั้นผมอยู่ในช่วงที่ท่านดูแลด้านดนตรีครับ ถัดจากนี้มาก็เป็นคุณพรเทพ พรประภา มาบริหารต่อ”

ซึ่งช่วงนั้นคุณกมลพรรณ เป็นเยาวชน เป็นเด็กหนุ่มที่เล่นดนตรีได้ดีทีเดียวในระดับเยาวชนด้วยกัน ซึ่งก็ได้รับการส่งเสริมจากสยามกลการ เคยได้เป็นตัวแทนประเทศไทยไปแข่งดนตรีเมืองนอกด้วย ก็อยู่กับดนตรีมาตลอด ในยุคนั้นจัดว่ามาแรงไม่แพ้ศิลปินดังๆ เลยทีเดียว ตามประสาวัยรุ่นยังชวนพรรคพวกเพื่อนฝูงเล่นกันเป็นวงก็ยังเคย

“ก็ตามประสาวัยรุ่นก็มีครับ สมัยนั้น เพื่อนชวนซ้อมวงสตริงก็เล่น ยุคนั้นก็ต้องแนวของ grand x.o. วงชาตรี สมัยนั้นจะเห็นคุณศรายุทธ สุปัญญา เล่นคีย์บอร์ด โห! สุดยอด ในยุคนั้นเลย ผมชอบมากๆ พี่ พอเล่นดนตรีไปเรื่อยๆ ตอนหลังก็มีงานสังคม งานเลี้ยง งานสังสรรค์ แล้วมีโอกาสได้เล่นงานผู้ใหญ่”

การชุลกกับดนตรี การจัดวง การดูแลเรื่องการติดตั้งระบบเสียงก็เลยเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เขาต้องหันมาใส่ใจเรื่องของ Sound System เพราะงานเล่นดนตรีต้องหาคนไปตั้งเครื่องเสียงให้ ก็มานั่งคิดๆ ว่าทำไมไม่ตั้งเอง เอาให้ครบสูตรตั้งเองยกเอง เป็นคนยกของเอง พอไปเล่นดนตรีในช่วงหลังก็ไม่จ้าง ทำแบบครบวงจรไปเลย คือไม่มีใครมาตั้งเครื่องเสียงให้จำเป็นต้องตั้งเอง ต่อเอง ทำให้เครื่องเสียงเข้ามาเป็นอีกหนึ่งในความหมายของชีวิต

ถ้าถามว่าเล่นกับของแพงไหม คำตอบคือไม่เลย ทุกอย่างจะซื้อต้องคิดเสมอ ไม่ใช่เรื่องถูกหรือแพง แต่ มองในเรื่องความคุ้มค่ามากกว่า ในช่วงนั้นต้องยอมรับว่าการพัฒนาด้านอุปกรณ์สายสัญญาณยังเป็นเรื่องไม่สำคัญ ในยุคนั้นมีแต่สายช้ายขาว เลฟท์ - ไรท์ ดำแดงอย่างเดียว มีแต่สายอย่างนั้น ยอมรับว่าไม่รู้เรื่องคุณภาพเสียงหรอก ยังแยกแยะไม่ออก เครื่องขยายของดนตรีก็ต้องไปซื้อแอมป์ ลำโพง ก็ซื้อบ้านหม้อ “ดูอย่างเดียวว่าก๊วตต์กับบาท ถ้าว่าตส์สูงๆ ราคาถูกถือว่าคุ้มที่สุด เพราะว่าได้ราคาต่อวัตต์ต่ำสุด คือยุคนั้นต้องคิดอย่างนั้นเพราะสตางค์มีแค่นั้นนะครับ แล้วตอนที่เรียนหมอไปด้วย กับการเริ่มมีชื่อทางสยามกลการที่ส่งไปนอก ก็ช่วงเดียวกันเลย ทำให้ชีวิตยุ่งยากตามสมควร”

แม้ว่าจะต้องทำไปพร้อมกันทั้งสองทาง คุณกมลพรรณ ก็เชื่อว่าเกิดเป็นคน สามารถทำสิ่งที่ตั้งใจไปพร้อมกันได้เสมอ ไม่จำเป็นว่าเรียนแล้วทำอย่างอื่นไม่ได้ กลัวเป็นผลกระทบอะไรทำนองนั้น ทั้งเรียนหมอ และเล่นดนตรี “ก็ทำไปทั้งคู่เลยอะ ผมอยากบอก ผมสอนเด็กๆ ทุกคนเลย

ที่ผมรู้จักนะครับเขาบอกว่า ถ้าช่วงนี้ติดสอบ ติดเรียนมหาลัยอยู่ เขาทำอันนี้ไม่ได้หรอก ทำกิจกรรมอีกอย่างหนึ่งไม่ได้หรอก ไม่จริงครับ จริงๆ แล้วมนุษย์คนหนึ่ง ต้องทำหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกันได้ แต่ต้องรู้จักแยกว่าอะไรคือเมเจอร์อะไรคือไมเนอร์ อะไรคือหนึ่งคือสอง”

เป็นแง่คิดที่ดีสำหรับคนรุ่นใหม่ทั้งหลาย ที่อยากจะประสบผลสำเร็จหลายๆ ด้าน ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่ลำบากยุ่งยากแต่อย่างใด เพราะบางจังหวะชีวิต ไมเนอร์อาจจะเป็นเมเจอร์ ในบางจังหวะแห่งบางเวลาก็ได้ ด้วยความปรารถนาดีต่อเด็ก เยาวชนทั้งหลายถ้าอยากเป็นคนเก่ง ต้องทำได้ ต้องพยายาม ชีวิตนี้ไม่จำเป็นต้องทำอะไรได้อย่างเดียว ทำหลายๆ อย่างพร้อมกันได้ “เหมือนที่อาจารย์ถามผมอย่างนี้ เราก็เรียนไปด้วยเล่นดนตรีไปด้วยได้ แต่บางครั้งบางเวลามันอาจขัดแย้งกัน จังหวะนี้ช่วงใกล้สอบ เราก็ก่อนไปอ่านหนังสือก่อน”

ความหลังที่แสนสนุก ที่คุณกมลพรรณ เล่าให้ฟังก็คือ “บางครั้งขัดแย้งตัดสินใจอยากมาก เราก็ยอมโดนตำ มีอยู่ครั้งหนึ่ง มันเป็นตารางนักเรียนแพทย์ต้องไปช่วยผ่าตัดและก็เรียนวิธีผ่าตัด แต่พอติอาจารย์หมออีกแผนกหนึ่งบอกมาเล่นดนตรีให้แผนกหน่อย ไปเล่นเปียโน อิเล็กโทน คีย์บอร์ด เราก็อยากไป แต่อาจารย์ผ่าตัดก็บอก “ลาอีกแล้วหรือ” แล้วเขาก็มองหน้า ต้องใจเย็นๆ อธิบายดีๆ”

ชีวิตมักจะมีทางออกของมันอยู่เสมอ

เมื่อเริ่มต้นเล่นเครื่องเสียง หลายคนมักเล่นจากชุดเครื่องเสียงในรถยนต์ นี่คือหลักสังเกต เกือบครึ่งต่อครึ่งเป็นเช่นนั้น คุณกมลพรรณ ก็มาในแนวทางแบบนี้ “วัยรุ่นทำใจ ซื้อมารถแล้วอยากได้อะไรละ ระบบเสียงในโรง เหมือนวัยรุ่นทั่วไป เหมือนนักเรียนอื่นๆ ที่บอกว่าโดนมาเยอะ ออกโรงใหม่ๆ ความคิดแบบเก่าก็เหมือนเดิมครับ กี่วัดต์ ราคาเท่าไร ถ้าราคาต่อวัตต์ถูก ดีที่สุด คุ่มที่สุด คุณภาพเสียงมันก็มาทีหลัง” นั่นทำให้เราต้องป้อนคำถามเขาว่า คิดถึงเรื่องแบรนด์เนมเครื่องเสียงบ้างหรือไม่

“ก็มองครับ ตอนนั้นก็อย่างเครื่องเสียงรถยนต์ก็มอง คิดว่ายามาฮาดี เพราะเราโตมากับยามาฮา เล่นอิเล็กทรอนิกส์ เปียโน อยู่กับยามาฮามาตลอด เครื่องเสียงรถยนต์ก็ไปขออาศัยเล่นดนตรีอยู่ยามาฮา ก็ไปขอมาติดตั้ง ตอนนั้นซัปรด แลนเซีย เบต้า คูเป้ แลนเซียมันจะมี 2 รุ่น คือรุ่น 2 ประตูกับ 4 ประตู รุ่น 2 ประตู รุ่นนั้นถือว่าดังมากและสวยมาก คนจะซื้อรถช่วงนั้นต้องคิดว่าจะซื้อแลนเซีย หรืออัลฟาโรเมโอ ผมก็ซื้อแลนเซีย เบต้า คูเป้ เงินก้อนแรกในชีวิตจากการเล่นดนตรี มันสวยครับซื้อเลยสีแดง”

การทำเงินได้จากดนตรี ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีเงินสะสม ทางบ้านจะบอกเสมอว่าสงเรียนนะ ไม่ส่งเงินให้ไปใช้ทางอื่น “เขาบอกให้การศึกษาแล้วซื้อรถให้ซื้อเอง คุณพ่อคุณแม่บอกแบบนี้ นั่นคือสิ่งที่ถือว่าถูกต้องมาก การที่ทำให้คนคนหนึ่งมีความพยายามมุ่งหมายมาทางเครื่องเสียงด้วยเงินสะสมอันมีค่าของตนเอง

อย่างที่เรียนเบื้องต้น ว่าคุณกมลพรรณ รู้สึกเสมอว่าคุณพ่อคือต้นแบบของเครื่องเสียง รู้ว่า ฟังเครื่องเสียงมันช่างมีความสุขขนาดไหน “คุณพ่อเป็นเซลล์แมนขายยา ต้องไปขายยาตามโรงพยาบาลต่างจังหวัด เดือนหนึ่งอยู่บ้าน 1-2 ครั้ง ครั้งหนึ่งก็อยู่ประมาณ 3-4 วัน พอกลับมาท่านก็อยากพักผ่อน พ่อเปิดรีซีฟเวอร์ (สเตอริโอ รีซีฟเวอร์แบบ Quadraphonic) ที่มีทั้งแอมป์ก็รับอยู่ในตัว ท่านใช้ JVC แล้วก็บอกว่า นี่ละลำโพงกับแอมป์นี้สุดยอดแล้ว ลำโพง AR 4 ตัว เพราะระบบคือ รีซีฟเวอร์ 4 แชนแนล ยังมีเครื่องเล่นแผ่นเสียง และถ้าเกิดแกะเล่นไอ้แผ่นเสียง 4 ทาง แกะจะต้องถอดเข็มมาเปลี่ยนเป็นเข็ม 4 ทาง แล้วก็จะมีแผ่น 4 ทางอยู่ แผ่นโปรดคุณพ่อ จะมีอยู่ 2-3 แผ่น

การเล่นในยุคนั้นคลาสสิก ยุ่งยากน่าดู ปรับเปลี่ยนแต่ละที ฟังจากสี่มาสองแชนแนล ก็ต้องเปลี่ยนหัวเข็มด้วย “คือถ้าเล่นแผ่นสเตอริโอท่านจะถอดเข็มออกแล้วจะไปใส่เข็มธรรมดา เป็นเข็มสเตอริโอ แต่เสียงมันก็สามารถออก 4 ลำโพงได้อยู่ดี ส่วนอืควอลไลเซอร์ ยังเป็นแบบยกอยู่นะครับ ที่มีอยู่ 5 อัน เน้นยกซ้ายยกขวา แล้วแกก็มักจะปรับแต่งเป็นรูปสามเหลี่ยม คือยกเบสกับเสียงแหลม”

นั่นคือวิถีดั้งเดิม และเครื่องเสียงก็มีส่วนทำให้คุณกมลพรรณนั้น เล่นเพลงหลากหลายได้สารพัด ทั้งเพลงเก่า เพลงใหม่ เพราะผ่านการฟัง มาจากชุดเครื่องเสียงของคุณพ่ออย่างซ้ำซ้อน “ฟังจากคุณพ่อนี่ละครับ ก็ได้เรื่องดนตรีกับพ่อด้วย มันก็เลยสอดคล้องกันอาจารย์ เวลาไปรับจ้าง ทำมาหากิน ขึ้นไปร้องเพลง คนงงๆ ทำไมไ่เด็กคนนี้ เล่นได้หมด เพลงเก่าก็เล่นได้ ไม่รู้หรือหกรอ ผมฟังมาจากพ่อกมาหมดแล้ว”

แม้ว่าจะมามีอาชีพที่ต้องดูแลความทุกข์ของคน ไม่ใช่อาชีพ นักดนตรีในปัจจุบัน แต่ก็ยังไม่เคยลืมเรื่องการซ้อม การเล่นดนตรีเพื่อ ผ่อนคลายจิตใจ ซึ่งมักจะเดี่ยวดนตรีเอง ให้ครอบครัว เพื่อนฝูง ได้สดับฟัง แต่ถ้าเล่นเป็นวงต้องซ้อมซึ่งเขาไม่สามารถเล่นแบบนั้นได้แล้ว บทบาท หน้าที่หลักได้เบียดบังเวลาไปหมด “ถ้าเราเป็นนักดนตรีเราฟังเพลงอะไร ก็จะเข้าหมด ทุกวันนี่เราฟังเราอยากเล่นได้ เราก็มินัด มีหนังสือ มีพรรคพวก ช่วย แต่ชั่วโมงบินเราไม่สูง เราต้องมาทำอาชีพหลักที่ไม่ใช่ดนตรีอีกแล้ว”

อาชีพของคนเราหาใช่ว่าจะเป็นอาชีพที่มีความสุขเสมอไป แต่ จิตใจที่อุทิศให้แล้วก็มักจะทำได้ด้วยความรู้สึกที่นับถือตนเองได้อย่างเต็มที่ งานหลักจริงๆ ของเขา คือ การรักษาความทุกข์กายและใจของผู้อื่น ธุรกิจ ในแบบนี้คือ “เพราะว่าคนมานั่งบ่น คุณไม่ได้เอาเรื่องสนุกมาเล่าให้ผมฟัง ไม่ได้เอาเพลงมาเปิดให้ผมฟัง คนเขามาเล่าความทุกข์ให้ผมฟัง แล้วผมก็ต้องประเมินความทุกข์นั้นๆ เป็นยังไง จะแก้ไขยังไง จะทำให้เขาได้พ้นจาก ความทุกข์ได้อย่างไร แล้ววิธีแต่ละคนก็ไม่เหมือนกัน เขาถึงเรียกโรคศิลปะ ใจครับ ไม่ใช่ว่า ตรงตามตำรา”

เมื่อเราได้ฟังเพลง ดูหนังไปพร้อมๆ กับเจ้าของห้องที่เขาบอกว่า มันยังไม่เรียบร้อยดีนัก เพราะยังอยู่ในขั้นพัฒนา ปรับปรุงไปเรื่อยๆ และ จะไปสิ้นสุดเมื่อใดก็ยังไม่สามารถบอกได้ในวันนี้ เครื่องเสียงมักจะเป็นเรื่อง ของการแมตช์ที่เหมาะสมที่สุดต่างหาก น่าสนใจตรงที่คุณกมลพรรณ เลือกชุดหลักเป็นไบรตัน “ที่จริงจังก่อนนี้ห่วยครับ จากชุดแรกที่เป็น มรดกผม JVC บวก AR นั้นแหละ เขาสอนผมมาตั้งแต่เด็ก แต่เขาฝากผม ไว้อย่างหนึ่ง ยุคหนึ่งมีแอมป์หลอด ถ้าเขามีปัญญานะ คุณพ่อเขาจะซื้อ แอมป์หลอดให้ฟัง อยากรจะบอกเพื่อนๆ ด้วยเลยว่า ไม่เคยคิดเลยว่า ตอนแรก ที่ตัดสินใจซื้อชุดนี้ ผมไม่คิดว่าจะมีความสุขได้คุณภาพขนาดนี้”

“ตอนแรกไม่คิดเล่นนะ ผมตัดสินใจซื้อกับพีเยนัส กับปิเยนัสเนี่ยะ ตอนแรกผมยังไม่คิดเล่นนะว่าผมจะได้คุณภาพขนาดนี้ แล้วที่คุณปิเยนัส แนะนำให้คุณฟังค์มาทำห้องให้ ก็ต้องขอบคุณอีกเพราะห้องก็สวย ทำให้ ประทับใจดีครับ ตอนแรกไปซื้อทีวีมาก็คิดว่าจะดีได้หรือเปล่า แต่แค่ อ่านหนังสือเจอว่าทีวีรุ่นนี้ถ้าเจอ Oppo มันจะอัปสเกลเป็น 4K ได้ เลยตัดสินใจ ที่เหลือซื้อตามพี่ชัยวัฒน์กับปิเยนัสแนะนำให้ ประทับใจมากครับ”

การศึกษาหาความรู้เรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องเรื่องเครื่องเสียงทำให้ คุณกมลพรรณ ยอมรับว่าเขาโฟกัสห้องฟังในงานแสดงเครื่องเสียงเลย คือ ไม่เดินพร่ำเพรื่อเสียเวลา เมื่อเข้างาน ก็พาแฟนไปนั่งห้องเดียวเลยไม่ต้อง เดินไปหลายๆ ห้อง ฟังแล้วชอบมากจนยากจะยังใจเอาไว้อยู่ ทั้งๆ ที่เมื่อก่อนมีคิดว่าต้องถูกต้องดี ถึงจะซื้อ มันนำมาใช้กับเครื่องเสียงดีๆ ที่จะทำให้ คุณภาพชีวิตเรานั้นไม่ได้ “ผมคิดว่ามันแพงครับเราก็ฟังมรดกพ่อต่อไปได้ ไหมอะ ที่บ้านก็มีชุดเล็กๆ แต่พอฟังไปฟังมา แฟนบอกว่าให้รางวัลชีวิตได้ ก็เอาไปหะะ จึงตัดสินใจได้แบบไม่ลังเล”

การอธิบายที่ชัดเจนจากผู้จำหน่ายก็ถือว่ามีความสำคัญมากๆ เพราะเหตุที่ว่า เราจะได้รู้คุณสมบัติเครื่องเสียง ทั้งทางเทคนิคและคุณภาพ เสียงที่ได้สัมผัสในเวลานั้นๆ คุณกมลพรรณ ชอบเสียงแบบทรงพลัง ไม่ใช่ ไปเรื่อยๆ แบบไร้จุดหมาย หรือนุ่มแบบไม่มีรายละเอียด การเลือกลำโพง Focal นั้นก็เพราะเคยไปฟังมาหลายๆ ห้อง... “โดนามิกครับ คือโดนามิก มันดีครับประกอบกับได้อินจากคุณชัยวัฒน์บรรยายว่า มันเป็นเบอร์รี่เลี่ยม อธิบายให้ผมฟังเกี่ยวกับเรื่องเทคนิค ผมก็เลยตัดสินใจเนี่ยะ คุณสมบัติ พิเศษอะครับ ถ้าเราจะตัดสินใจซื้ออะไรพิเศษให้กับชีวิตแล้ว เอาให้มัน พิเศษ ให้มันดีจริงๆ”

เครื่องเสียงถ้าจะพูดเรื่องแพลตฟอร์ม ความเหมือนดนตรี บางทีมันบอกยาก แต่การจูนอัฟนี่ถือว่าสำคัญยิ่ง มันจะกินใจคนฟังได้หรือ ไม่อยู่ที่ตรงนี้ บรรดานักขายหลายคนมักมองข้าม อย่างวันก่อนไปที่คุณ ปิเยนัสจัด “เครื่องเสียง เหมือนกับสิ่งมีชีวิตอะครับ ต้องปรุงแต่ง เหมือน เวลาคนเรากินกล้วยเดี่ยว ต้องปรุงอะครับ ตอนนี้งานผู้บริการให้ผมปรุงสาย ครับ ก็เหมือนอาหารที่ต้องใส่เกลือ น้ำปลา ตอนนี้งากำลังพิจารณาสายไฟ ว่าจะใช้ nrg 1000 หรือว่าใช้รุ่น WEL Signature

ทุกคนเราทุกคนพัฒนา เรียนรู้ ฟังครั้งแรก หากไม่สังเกตความเปลี่ยนแปลง เราจะไม่ทราบว่าชุดเครื่องเสียงเปลี่ยนตรงไหนอย่างไร เมื่อเปลี่ยนสาย เปลี่ยนอุปกรณ์แต่หากฟังให้ดี ๆ จะรู้ว่ามันเปลี่ยน และดีขึ้นอย่างเป็นเหตุเป็นผล “อย่างผมตอนแรกไม่เห็นอะไรเปลี่ยนแปลงอะ ผมถึงได้บอกว่าการที่แนะนำผมจะต้องเปรียบเทียบให้ดูที่ละสเต็ป นั้นจะพบว่า มีผลมาก”

โดยเฉพาะนอกจากเครื่องเสียง ระบบเสียงแล้ว เรื่องจอภาพนี้ การเปลี่ยนสายก็เห็นผลน่าตื่นตะลึงเพราะจอร์ระดับ 4K มันจะฟ้องรายละเอียดค่อนข้างมาก ถ้าเราเล่นอะไรขาดดุลของมันเป็นน้อยมันจะฟ้องรายละเอียดกระจุกกระจิกเยอะมาก

“คือผมซื้อทีวี Ultra HD 2 ตัวนะ อีกตัวหนึ่งอยู่บ้านน้องชาย ผมดูที่นี้เสร็จ ไปดูที่บ้านเขา เรื่องของภาพ ระบบเหมือนกันทุกอย่าง เอาแต่ภาพนะไม่เอาเสียงนะ ผมก็นั่งดู ภาพมันแตกเหมือนเรานั่งดูแผ่นไม่ดี เขาบอกเฮ้ย! ทีวีตั้งหลายแสน ใช้สาย HDMI อีกตั้งเป็นหมื่น ทำทำไมไม่ตี เราเลยต้องบอกเขาเปลี่ยนสายไฟกับสาย HDMI ซะ นั้นละมันถึงจะดีได้เท่ากัน” นี่คือนวัตกรรมที่เห็นได้ง่ายๆ เรื่องการเชื่อมต่อระบบภาพและเสียงและอุปกรณ์

ในเวลานับสิบๆ ปี ที่คลุกคลีมาทุกวงการ รวมทั้งวงการพระเครื่อง ที่หลายคนอาจจะไม่ทราบว่าคุณกมลวรรณ เป็นหนึ่งในกลุ่มนักเล่น นักสะสมพระ ที่เน้นความมีเพื่อน มิตร เข้าหาผู้ใหญ่อย่างอ่อนน้อมถ่อมตัวเสมอ เป็นสิ่งที่เขาได้ความรู้ดีมาไม่รู้จบสิ้น “ผมถึงโชคดี เจอมิตรที่ดี เจอคนที่ดี คนที่มีความรู้แนะนำผม ผมอยู่ตัวเลย คิดดูซิครับ ผมได้ทีวี เครื่องนี้ อาจจะไม่ใช่สิ่งที่ดีที่สุดในเวลานี้ แต่ผมว่าราคาที่ผมเสียกับคุณภาพที่ผมได้ เครื่องเสียงที่ว่าคุ้มที่สุด

“ยกตัวอย่างเครื่องเสียงเราใช้หลักเกณฑ์ความคุ้มค่านะ มันดี และคุ้มค่าที่สุด แอมป์ Bristan ลำโพง Focal ตรงใจผมมาก ผมก็โชคดี ยิ่งในวงการพระเครื่องยิ่งกว่าเครื่องเสียงอีกนะ คุณไม่มีมิตรไม่ได้เลยนะ แล้วมิตรไม่ดีสู้ไม่มีมิตรดีกว่า คือมันมีทั้งเรื่องหลอกลวง มีทั้งรู้แต่ไม่จริง รู้จริง”

ทุกวันนี้ คุณคุณกมลวรรณ และครอบครัว พร้อมแล้วสำหรับพลังเสียงที่น่าประทับใจจากภาพยนตร์ ดนตรี คอนเสิร์ตที่เสียงและภาพเหมือนจริงที่สุด ยกมาไว้ในบ้าน เจ้าของซิสเต็มกล่าวอย่างภูมิใจว่า โชคดีมากที่มากจากการเริ่มต้นเป็นนักดนตรี

“ทำไมนะเราถึงไปซื้อรถแพงๆ ขับออกไปข้างนอกได้ แล้วทำไมเราไม่ซื้อของดีๆ มาฟังที่บ้าน นี่คือความสุขที่ประเมินค่าไม่ได้จริงๆ ”

“ภาพยนตร์ก็ถือเป็นเรื่องหนึ่ง เวลาไปเล่นดนตรีก็อีกเรื่องหนึ่ง ความสุขในการฟังเพลงก็อีกเรื่องหนึ่ง คือความสุขมันไม่เหมือนกัน แต่มันก็เกี่ยวกันได้ มันเป็นศิลปะเหมือนกัน มันก็เกี่ยวกันได้ คือสมมุติ คุณฟังเพลงเชื้อใหม่ในการฟังเพลง ถ้าคุณเป็นนักดนตรีด้วยจะฟังเพลงเข้าใจมากกว่า การที่เราไม่รู้จักโน้ต ไม่รู้จักดนตรี ฟังเพลงคลาสสิก ฟังเพลงป๊อปปูล่า ถ้ารู้เรื่องราวป๊อปปูล่า ถ้ารู้เรื่องราวซิมโฟนี มีที่มาและเรื่องราวอย่างไร ฟังเพลงไพเราะสนุกขึ้นอีก

บทสรุปสุดท้ายที่เป็นหัวใจของการบุกเบิกสร้างบ้านใหม่ และห้องเครื่องเสียงและโฮมเธียเตอร์ใหม่ โดยให้ปิยะนัสเป็นผู้วางระบบที่ถูกต้องตัวเอง

คุณกมลวรรณ บอกสั้นๆ ว่า ไม่ว่าจะใช้เงินเท่าใด ก็ไม่สำคัญ เท่ากับความสุขของทุกคนในครอบครัว

“สุดท้ายที่ผมอยากจะบอกนะครับสำหรับคนที่อ่านหนังสือ The wave มันมีความสุขที่ได้อยู่ที่บ้าน ผมเองก็เพิ่งเข้าใจว่าอยู่ที่บ้าน ลูกก็ได้ดู ไม่ต้องไปดูที่โรงหนัง ไม่ต้องไปดูกับเพื่อน เราก็ได้อยู่กับลูกมากขึ้น มีกิจกรรมทำที่บ้าน มีความสุข ทำไมนะเราถึงไปซื้อรถแพงๆ ขับออกไปข้างนอกได้ แล้วทำไมเราไม่ซื้อของดีๆ มาฟังที่บ้าน นี่คือความสุขที่ประเมินค่าไม่ได้จริงๆ ก็เลยอยากฝากประเด็นนี้ แต่ถ้าที่ตัดสินใจ เห็นด้วยกับความสุขด้วยเครื่องเสียงชั้นยอด ทีวีและเสียงเพลง ก็เริ่มเสียแต่วันนี้”

สนใจสร้างสวรรค์ในบ้าน ด้วยเสียงดนตรีและภาพยนตร์ระดับไฮเอนด์ โปรดแวะมาสนทนากับเรา ทีมปิยะนัส ทุกสาขาที่คุณคิดว่าสะดวกในการเดินทาง เรามีพร้อมให้คุณเสมอ บริการเป็นหนึ่ง เพราะคนรักเครื่องเสียงทุกคนคือมิตรของเราเสมอ หรือสอบถามรายละเอียดที่อยากรู้เกี่ยวกับระบบเครื่องเสียง โปรดอย่าเกรงใจ โทรได้ตลอดเวลาที่ ปิยะนัสได้ทุกวันหรือ โทร. 0-2746 4511-13, 0-2746 4302-4

The System

- Focal Stella Utopia EM
- Focal Viva Utopia
- Focal Diablo Utopia
- Briston SP-3 Pre Processor
- Briston 28 B sst2
- Briston 6B sst2
- Paradigm Signature Sub-2
- Oppo BDP-105
- สายสัญญาณและสายลำโพง
- Audioquest HDMI Diamond
- Audioquest Wel Signature AC
- Audioquest Rocket 44 for Surround
- JPS Aluminata Speaker Cable
- JPS Aluminata XLR

โชว์รูม ซอยสุขุมวิท 101/1 โทร: 02-746-4511-3 ,โชว์รูม Paradise Park โทร: 02-787-1942
โชว์รูม นครราชสีมา โทร: 044-254-390 , 044-254-418 ,โชว์รูม บางแค โทร: 02-801-2336
โชว์รูม เขียร์รังสิต โทร: 02-992-6816 ,โชว์รูม พัทยากลาง โทร: 038-415-514 , 038-415-524
โชว์รูม ฟอร์จูน รัชดา ชั้น3 โทร: 02-642-0228 ,โชว์รูม The Square บางใหญ่ โทร: 02-195-0290

E-Mail : sales@piyanas.com

www.piyanas.com